

εργατική αλληλεγγύη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

No 1732, 22 Ιούλη 2026

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

Σ' έναν κόσμο πολέμων
και καταστροφών,
χρειαζόμαστε

Γυρίστε στις σελίδες
3, 10, 11, 12, 13, 14, 15

ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΓΙΑ
ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ και
ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Δυναμώνουμε
το απεργιακό
εργατικό κίνημα

σελ. 8, 9

Με την Παλαιστίνη
για την ήττα
Τραμπ-Νετανιάχου

σελ. 2, 4, 5

15/7, Εκδήλωση του ΣΕΚ στην Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Τον θάνατο τριών τραπεζοϋπαλλήλων μετά τον εμπρησμό της Μαρφίν στις 5 Μάη 2010 επέλεξε να (ξανα)χρησιμοποιήσει η κυβέρνηση εν όψει της προεκλογικής περιόδου.

Μητσοτάκης, Χρυσοχοϊδης και αστυνομία καμαρώνουν ότι 16 χρόνια μετά οδηγήθηκαν στη σύλληψη τριών ανθρώπων που τους κατηγορούν για τον εμπρησμό της τράπεζας. Τα φιλικά τους ΜΜΕ άρχισαν να μιλούν για την εξάρθρωση των «δολοφόνων της Μαρφίν» πανηγυρίζοντας για το πως οι αρχές «έλυσαν το γρίφο» βασιζόμενες σε ένα ανώνυμο email και συγκρίνοντας φωτογραφίες από την ίδια την 5η Μάη, όπου τα χαρακτηριστικά των εικονιζόμενων δεν φαίνονται, αλλά... η κορμοστασιά τους συμπίπτει με άλλες φωτογραφίες διακοπών όπου οι κατηγορούμενοι φοράνε τα μαγιό τους. Ανάμεσα στα ευρήματα και μια τσάντα με το σήμα των Dead Kennedys σαν αυτές που κουβαλάνε εκατομμύρια φανς της θρυλικής πανκ μπάντας σε όλο τον κόσμο. Στα «αδιάσειστα» στοιχεία αναφέρεται και η συμμετοχή άλλου αγωνιστή του αναρχικού χώρου στον εμπρησμό. Μόνο που ο συγκεκριμένος εκείνη την ημέρα ήταν... φυλακισμένος για άλλη υπόθεση.

«Πολλά από τα πράγματα τα οποία λέγονται αυτή τη στιγμή και γράφονται στα ΜΜΕ, λόγω διαρροών της ίδιας της ΕΛΑΣ και λόγω προθυμίας διαφόρων να τα αναπαράγουν, είναι ψέματα» υπογραμμίζει ο **Θανάσης Καμπαγιάννης**, συνήγορος υπεράσπισης ενός από τους κατηγορουμένους. «Και αυτό σας το λέμε μετά λόγου γνώσεως, γνωρίζοντας τη δικογραφία. Οι άνθρωποι που το διαρρέουν ξέρουν ότι είναι ψέμα. Η έκθεση της ΔΕΕ δεν μιλάει για καμία ταύτιση προσώπων με τον τρόπο με τον οποίο διαρέεται αυτή τη στιγμή και διαχέεται στον δημόσιο λόγο. Δεν υπάρχει ταύτιση των προσώπων που κατηγορούνται σε αυτή την υπόθεση με τα πρόσωπα που υπάρχουν στις φωτογραφίες και έχουν ήδη διαμορφωθεί ως στόχοι από τις προηγούμενες δίκες και που λέγεται ότι τέλεσαν τα συγκεκριμένα εγκλήματα. Δεν υπάρχει ταυτοποίηση».

Με βάση αυτά ο **Κώστας Παπαδάκης**, συνήγορος κατηγορούμενης για την υπόθεση, καταγγέλει τη δημοσιοποίηση στοιχείων των κατηγορουμένων καθώς «με την πρακτική αυτή παραβιάζονται τα προσωπικά δεδομένα και το τεκμήριο αθωότητας της κατηγορουμένης, αλλά και τα προσωπικά δεδομένα όσων άλλων εμφανίζονται σε πληροφορίες συνδεδετικές με αυτήν. Υπενθυμίζω ότι η κατηγορούμενη είναι μητέρα ανηλίκου παιδιού 4 ετών. Δυστυχώς η πρακτική αυτή δεν έχει αποδοκιμασθεί από κανέναν αρμόδιο κυβερνητικό και θεσμικό παράγοντα ή Ανεξάρτητη Αρχή, ούτε έχει γίνει γνω-

ΜΑΡΦΙΝ 2010-2026

Το έγκλημα δικό τους η αντίσταση δική μας

στό αν έχει απασχολήσει αυτεπαγγέλτως, όπως επιβάλλεται, τις αρμόδιες εισαγγελικές αρχές. Αντίθετα, Υπουργοί και παράγοντες της κυβέρνησης, εκφράζοντας ανενόχλητοι εκτιμήσεις και στοιχήματα για μια ποινική δικογραφία που δεν θα έπρεπε να γνωρίζουν, παραπληροφορούν και παρεμβαίνουν ανεπίτρεπτα στη λειτουργία της θεσμικά ανεξάρτητης δικαιοσύνης».

«Ασφαλτικής έμπνευσης»

Δεν είναι η πρώτη φορά που για τους δικούς της επικοινωνιακούς λόγους, η κυβέρνηση σέρνει ανθρώπους του αντιεξουσιαστικού χώρου σε δίκη για τον εμπρησμό της Μαρφίν. Το 2011 ένα ανώνυμο σημείωμα κατονόμαζε τρία πρόσωπα του αναρχικού χώρου ως υπεύθυνους για τα όσα έγιναν. «Εκείνο το σημείωμα θεωρήθηκε πολύ σπουδαίο από την αστυνομία και ξεκίνησε η διαδικασία εναντίον των τριών που καταγράφονταν στο σημείωμα αυτό. Παραδόξως, η αστυνομία δεν έκανε κανέναν έλεγχο για να επιβεβαιώσει τη σοβαρότητα ή την αυθεντικότητα αυτού του σημειώματος» θυμίζει ο **Δημήτρης Κατσαρής**, δικηγόρος κατηγορούμενου τότε. Για τους δύο από τους τρεις που κατηγορήθηκαν το 2011 ακολούθησε μια πολύχρονη δικαστική δίωξη μέχρι την τελική ομόφωνη αθώωσή τους τον Οκτώβρη του 2016. Και τότε, θυμίζει ο δι-

κηγόρος «είχε ξεκινήσει η διαδικασία με αυτή την παραπληροφόρηση. Οι πληροφορίες που έρχονταν από δημοσιογράφους έλεγαν ότι η υπόθεση είναι πάρα πολύ δεμένη. Ότι υπάρχουν 100% αναγνωρίσεις, ότι δεν είναι σαν τις άλλες φορές». Όπως εκτιμά ο Δ. Κατσαρής η υπόθεση είναι ίδια με τότε εκκινώντας από «ένα ανώνυμο σημείωμα ξεκάθαρα ασφαλτικής έμπνευσης».

«Από την αρχή θεώρησα ότι αυτή η δικογραφία πληροί τα τυπολογικά χαρακτηριστικά της σκευωρίας» σημειώνει η **Άννη Παπαρρούσου**, συνήγορος κατηγορουμένου για την υπόθεση. «Τα βασικά στοιχεία αυτής της δικογραφίας που έχουμε να χειριστούμε σήμερα είναι αυτά που δίνει το ανώνυμο email και μια έρευνα της Διεύθυνσης Εγκληματολογικών Ερευνών, η οποία καταλήγει ότι οι φερόμενοι ως δράστες δεν ταυτοποιούνται...

Νομίζω ότι δυστυχώς, το ζήτημα της Μαρφίν επιλέγεται από την κυβέρνηση να χρησιμοποιηθεί για άλλους λόγους, πολύ διαφορετικούς, από την ανάγκη ανεύρεσης της αλήθειας».

Πράγματι, αν γυρίσουμε πίσω σε εκείνη την ημέρα θα δούμε ότι η ευθύνη για το θάνατο των τραπεζοϋπαλλήλων **Αγγελικής Παπαθανασοπούλου, Επαμεινώνδα Τσάκαλη** και **Παρασκευής Ζούλια** βρίσκεται στην απέναντι πλευρά.

Η Πανεργατική Απεργία της 5ης Μάη 2010 ήταν η μεγαλύτερη που είχε γίνει για δεκαετίες. Ένα ατελείωτο ποτάμι εργαζομένων είχε πλημμυρίσει όλους τους δρόμους από το Πεδίον του Άρεως μέχρι τη Βουλή. Για πάνω από μισό εκατομμύριομίλαγε το ρεπορτάζ του BBC. Έγραφε τότε η **Εργατική Αλληλεγγύη**:

«Δεν ήταν μόνο η πιο μαζική, ήταν και η πιο οργισμένη διαδήλωση που

έχει γίνει ποτέ... Αυτή την ιστορική διαδήλωση, η κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ έδωσε εντολή στην αστυνομία να τη διαλύσει με κάθε δυνατό τρόπο. Με τόνους δακρυγόνων, γκλομπ, χειροβομβίδες κρότου λάμψης, επιθέσεις των ΜΑΤ και των μοτοσικλετιστών των δυνάμεων Δ μέσα στα μπλοκ. Αυτός είναι ο λόγος για τα επεισόδια, τις φωτιές, τις σπασμένες βιτρίνες.

Επιχείρηση καταστολής

Από τη Σταδίου μέχρι τη πλατεία Συντάγματος και τους γύρω δρόμους, η αστυνομία εξαπέλυσε μια εκτεταμένη επιχείρηση καταστολής των διαδηλωτών, που μεγάλα κομμάτια τους οργισμένα έφτασαν να πολιορκούν τις εισόδους της Βουλής...

Έτσι φτάσαμε στα γεγονότα της Μαρφίν. Η πολιτική απόφαση της κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ να καταστείλει την μεγαλύτερη πανεργατική απεργία που έγινε ποτέ, για να περάσει πραξικοπηματικά τα νέα μέτρα, στοίχισε τη ζωή σε τρεις ανθρώπους. Μέσα σε αυτό το χάος που προκάλεσαν η κυβέρνηση και η αστυνομία στην προσπάθειά τους να τσακίσουν την εργατική έκρηξη, προστίθενται οι εγκληματικές ευθύνες της εργοδοσίας που αποφάσισε να κλειδώσει τους εργαζόμενους μέσα στο κτίριο -παγίδα».

Προκλητικά ο ιδιοκτήτης της τράπεζας **Βγενόπουλος** επέστρεφε χαμογελαστός στον τόπο του εγκλήματος λίγες ώρες μετά, σχηματίζοντας τον αριθμό τρία με τα δάχτυλά του στον κόσμο που τον γιούχαρε.

«Με δόλο έχασαν τη ζωή τους οι συνάδερφοί μου σήμερα. Δόλο της τράπεζας και του κ. Βγενόπουλου προσωπικά, που έδωσε εντολή, όποιος δε δουλέψει να μην έρθει αύριο στο γραφείο» έγραφε εργαζομένη της τράπεζας σε επιστολή της αμέσως μετά. «Τα στελέχη της τράπεζας απαγόρεψαν κάθετα και κατηγορηματικά στους εργαζόμενους να φύγουν, παρόλο που οι ίδιοι το ζητούσαν επίμονα από νωρίς το πρωί, ενώ επέβαλλαν στους εργαζόμενους να κλειδώσουν τις πόρτες και επιβεβαίωναν συνέχεια τηλεφωνικά το κλειδωμά του κτιρίου... Εδώ και μέρες επικρατεί πλήρης τρομοκρατία στην τράπεζα σχετικά με τις κινητοποιήσεις, με την προφορική προσφορά "ή δουλεύεις ή απολύεσαι!" συνεχίζει.

Από τη μεριά της διοίκησης της Τράπεζας καταδικάστηκαν το 2013 ο διευθύνων σύμβουλος **Κωνσταντίνος Βασιλακόπουλος**, ο υπεύθυνος ασφαλείας του κτιρίου **Εμμανουήλ Βελονάκης** και η διευθύντρια του καταστήματος, **Άννα Βακαλοπούλου**, γιατί «δεν έλαβαν κανένα μέτρο πυροπροστασίας ή εκκένωσης του κτιρίου» όπως ανέφερε τότε η καταδικαστική απόφαση.

16/7, Απεργία στη Δυτική Αττική. Φωτό: Σοφία Γαρμπή

Πότε να πέσει; ΤΩΡΑ!

Μέσα στον καύσωνα στη μέση του καλοκαιριού, ο Μητσοτάκης επιμένει ότι το κριτήριο για τις εκλογές είναι ποια κυβέρνηση θα αναλάβει την προεδρία της ΕΕ το δεύτερο εξάμηνο του 2027! Ίσως το σκέφτηκε σαν ένα κρύο ανέκδοτο για να μειώσει την κατανάλωση από τα κλιματιστικά μέσα στη ζέση...

Το πιο πιθανό είναι ότι έτσι ομολογεί πως έχει ξεμείνει από προεκλογικές υποσχέσεις. Η υπόσχεση ότι θα επιδοτήσει την τιμή της βενζίνης κατά 10 λεπτά μέσα στον Αύγουστο έγινε καπνός καθώς οι

επιθέσεις του Τραμπ στο Ιράν εκτόξευσαν ξανά την τιμή του πετρελαίου.

Ούτε η ακρίβεια ούτε ο πόλεμος βρίσκονται κάτω από έλεγχο. Η αστάθεια στην οικονομία, στους διεθνείς ανταγωνισμούς, στο κλίμα, σε κάθε πλευρά της κοινωνικής και πολιτικής ζωής είναι συστημική. Η «σταθερότητα» υπάρχει μόνο στο προεκλογικό ρεφρέν της Νέας Δημοκρατίας.

Αν υπάρχει κάτι σταθερό, αυτό βρίσκεται στις αντιστάσεις του κόσμου που παλεύει ενάντια στον καταστροφικό καπιταλισμό και στις κυβερνήσεις που τον διαχειρίζονται. Αυτό το βλέπουμε σε διεθνή κλίμακα.

Διαδηλώσεις

Είναι εντυπωσιακό το γεγονός ότι η νίκη της Ισπανίας στο Μουντιάλ γιορτάζεται με πανηγυρισμούς στη Γάζα και με τη σημαία της Παλαιστίνης υψωμένη μέσα στις ΗΠΑ. Είναι εμπνευστικό το γεγονός ότι χιλιάδες διαδήλωσαν στη Γένοβα για την επέτειο των 25 χρόνων από την πολιορκία των G8 από το αντικαπιταλιστικό κίνημα και αμέσως μετά χιλιάδες βγήκαν στους δρόμους της Μπολόνια ενάντια στους μπάτσους της Μελόνι που δολοφόνησαν έναν άνθρωπο με το γόνατό τους στο σβέρκο του.

Εδώ, η απάντηση στις συστημικές δολοφονίες ήταν απεργιακή. Οι απεργοί σε όλο το Δημόσιο την Τρίτη 14 Ιούλη κατάγγειλαν τη διάλυση της Επιθεώρησης Εργασίας που αφήνει τα αφεντικά να εγκληματούν από τη Βιολάντα μέχρι τον Ασπρόπυργο. Οι απεργοί στην Ελευσίνα και στον Ασπρόπυργο την Πέμπτη 16 Ιούλη έστειλαν δυνατό το μήνυμα ότι είναι καιρός να βάλουμε τις ζωές μας πάνω από τα κέρδη. Οι εργαζόμενοι στην εφοδ και στη wolf πήραν την απεργιακή σκυτάλη την Κυριακή, την ώρα του τελικού, για να μην θρηνούμε άλλους νεκρούς ούτε από «ατυχήματα» ούτε από σφαίρες μπάτσων.

Αυτό το θερινό κύμα αγώνων δεν σταματάει εδώ. Έχουμε μπροστά μας τα συλλαλητήρια στις 9 Αυγούστου σε πόλεις και χωριά πανελλαδικά στο πλευρό της Παλαιστίνης. Διαδηλώνουμε όπως πέρσι όταν στις 10 Αυγούστου μετατρέψαμε τα «μπάνια του λαού» σε μαζική αλληλεγγύη για την Παλαιστινική αντίσταση. Φέτος έχουμε κάθε λόγο να ξαναβρούμε στους δρόμους για να μην αφήσουμε τον Μητσοτάκη και τον Δένδια να υλοποιήσουν τα σχέδια για κλιμάκωση της πολεμικής εμπλοκής στα πλαίσια του ΝΑΤΟ από την Ουκρανία ως τα Στενά του Ορμούζ.

Και βέβαια έχουμε μπροστά μας το διήμερο στη Θεσσαλονίκη στις 4-5 Σεπτέμβρη, τότε που ο Μητσοτάκης ανεβαίνει στη ΔΕΘ για να πουλήσει «σταθερότητα». Οι εργαζόμενοι της Υγείας εκείνη την Παρασκευή και οι πάντες πανεργατικά το Σάββατο στέλνουμε το μήνυμα ότι υπάρχει εναλλακτική λύση στο καταστροφικό σύστημά τους. Να δυναμώσουμε το εργατικό κίνημα για να επιβάλλει το δικό του με τις δικές του δυνάμεις, με δυνατή επαναστατική Αριστερά μπροστά.

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Στις 43.760 ευρώ έφτασε η οικονομική εξόρμηση της Εργατικής Αλληλεγγύης με τις 3.400 που μας στείλατε και αυτή την εβδομάδα.

Ευχαριστούμε τις φίλες και τους φίλους, τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που ανταποκρίθηκαν: 200 ευρώ Μαρία Ζ., Γιώργος Τ. 150 ευρώ, Λεωνίδας Μ. 100 ευρώ, Πάνος Π. 70 ευρώ, από 60: Τζέρι Μ., Στέλλα Μ., από 50: Μαρίζα Ψ., Κατερίνα Π., Χρυσάνθη Μ., Δημήτρης Χ., Βασίλης Μ., Αποστόλης Α., Δήμητρα Κ. 40 ευρώ, από 30: Χρήστος Β., Κατερίνα Κ., Μαριλένα Κ., Μαρία Π., Αλέξανδρος Π., Νίκος Δ., από 20: Γιάννης Μ., Κώστας Κ., Ελένη Ντ., Ειρήνη Ζ., Γιώργος Π., Δημήτρης Ρ., Αντρέας Π., Κώστας Π., Μανώλης Μ., Αντώνης Π., Ρέγκαρτ ΝΣ., Φούλη Σ., Μαρίνος Π., Παναγιώτης Π., από 10: Εύα Η., Δέσποινα Δ., Κώστας Μ., Βάσω Ν., Μαρία Τ., Αναστασία Π., από 5: Βασίλης Κ., Νίκος Ρ., Ελένη Κ.

Ευχαριστούμε τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που συγκέντρωσαν από τους εργατικούς χώρους: Νοσοκομείο Χατζηκώστα 44 ευρώ, Αγγαία Κυριακού 35 ευρώ, Τζάνιο 10 ευρώ, Ευαγγελισμός 15 ευρώ, ΑΑΔΕ 69 ευρώ.

Επίσης ευχαριστούμε όλες και όλους για την εγγραφή ή την ανανέωση στην εφημερίδα και το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα κάτω: Βασίλης Τ., Αγγελος Σ., Δημήτρης Δ., Τζένη Π., Ρούμπη Α., Θανάσης Κ., Ευγενία Κ., Σωτήρης Κ., Κατερίνα Δ., Προκόπης Π., Μαρία Μ., Μιχάλης Τ.

Στο δρόμο προς το Τεμπνίν περάσαμε από το χωριό αλ-Μασούκ. Στη μία πλευρά του απότομα κατηφορικού δρόμου, βρισκόταν το άδαιο κέλυφος ενός σύγχρονου κτιρίου που κάποτε είχε τέσσερις ορόφους και οι οποίοι τώρα εκτείνονταν τόσο πάνω όσο και κάτω από το οδόστρωμα. Η βόμβα που το κατέστρεψε ήταν αρκετά ισχυρή ώστε να προκαλέσει πυρκαγιά σε σπίτια και καταστήματα στην απέναντι πλευρά του δρόμου. Επίσης, κατέστρεψε ολοσχερώς ένα πυροσβεστικό όχημα της Πολιτικής Προστασίας που ήταν σταθμευμένο κοντά.

Αυτή η περιοχή νότια της πόλης Τύρου είναι αραιοκατοικημένη και περιλαμβάνει πολλές απομακρυσμένες φτωχές αγροτικές κοινότητες. Πρόκειται για μια αγροτική περιοχή που έχει πληγεί ιδιαίτερα σκληρά από τη συνεχιζόμενη οικονομική κρίση που έχει παραλύσει τον Λίβανο από το 2019. Έτσι, οι άνθρωποι εδώ βασίζονται σε ανθρωπιστικές οργανώσεις για να καλύψουν τα κενά στην πρωτοβάθμια υγειονομική περίθαλψη.

Το κτίριο αυτό στεγάζε αρκετές εξειδικευμένες κλινικές και πολυάριθμα γραφεία. Αποτελούσε κόμβο για την κινητή υγειονομική περίθαλψη, όπου συντονίζονταν ασθενοφόρα και κινητές κλινικές συχνά στελεχωμένες από εθελοντές για την εξυπηρέτηση της περιοχής. Ήταν ένας χώρος όπου διαμορφώνονταν προγράμματα εκπαίδευσης για την ψυχική και σωματική υγεία, παράλληλα με εμβολιασμούς, μητρική φροντίδα, οδοντιατρική και άλλες εξειδικευμένες υπηρεσίες. Διοικούνταν επίσης από την Ισλαμική Αρχή Υγείας, που συνδέεται με τη Χεζμπολάχ, η οποία και σφράγισε τη μοίρα του.

Ο οργανισμός αυτός ιδρύθηκε το 1984, κατά τη διάρκεια του εφιαλτικού εμφυλίου πολέμου του Λιβάνου. Διαθέτει καθεστώς φιλανθρωπικού οργανισμού, αναγνωρισμένο τόσο σε εθνικό όσο και σε διεθνές επίπεδο. Διαχειρίζεται περίπου ενενήντα πέντε κλινικές σε ολόκληρο το νότο και στην κοιλάδα της Μπεκάα και θεωρείται βασικό συστατικό του κοινωνικού έργου που εδραιώνει τη δημοτικότητα της Χεζμπολάχ στις φτωχότερες περιοχές.

Οι Ισραηλινοί ισχυρίζονται ότι τέτοια έργα, καθώς και τα κτίρια και τα ασθενοφόρα που συνδέονται με αυτά, χρησιμοποιούνται κρυφά από τη Χεζμπολάχ για τη μεταφορά και την αποθήκευση όπλων γεγονός που τα καθιστά στρατιωτικό στόχο. Όπως και με παρόμοιες κατηγορίες που διατυπώθηκαν εναντίον νοσοκομείων στη Γάζα, δεν έχει προσκομιστεί καμία απόδειξη. Σίγουρα δεν υπήρχε κανένα ίχνος στρατιωτικού εξοπλισμού ανάμεσα στα έπιπλα και τα ιατρικά αρχεία των ασθενών που ήταν σκορπισμένα ανάμεσα στα ερείπια αυτού του συγκεκριμένου βομβαρδισμένου χώρου.

Είκοσι χιλιόμετρα πιο κάτω φτάσαμε στον προορισμό μας. Η πόλη Τεμπνίν βρίσκεται στο κέντρο του Νότιου Λιβάνου. Μόλις ένα χιλιόμετρο μακριά, απέναντι από την κοιλάδα, οι Ισραηλινοί κατέχουν τις κορυφές των λόφων. Μετά την κατάπαυση του πυρός, η πόλη σειέται αρκετές φορές την ημέρα, καθώς οι κατακτητές κατεδαφίζουν χωριά στην πλευρά που έχουν καταλάβει κάτω από την κτηνική γραμμή, με εκατοντάδες τόνους εκρηκτικών.

Το Κρατικό Νοσοκομείο του Τεμπνίν εξυπηρετεί την περιοχή της Μπιντ Τζμπέλ, όπου διεξήχθησαν οι σφοδρότερες μάχες μέχρι και την πρόσφατη κατάπαυση του πυρός. Το προσωπικό του, που συνέχισε το έργο του για τη διάσωση ζωών κατά τη διάρκεια εκατόν δέκα ημερών

Φωτό: Λουίζα Γουλιμάκν/Reuters

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΑΠΟ ΛΙΒΑΝΟ

Οι ηρωικοί υγειονομικοί στην πρώτη γραμμή

έντονων βομβαρδισμών, αποτελεί το υλικό από το οποίο πλέκονται οι τοπικοί θρύλοι.

Το νοσοκομείο, με τις εμφανείς ζημιές, βρισκόταν ανάμεσα στα ερείπια από τις πολλαπλές αεροπορικές επιδρομές. Ο θάλαμος του φρουρού δίπλα στην είσοδο είχε καεί ολοσχερώς, μαζί με ένα όχημα που χρησιμοποιούνταν για τη μεταφορά αίματος και εγγράφων. Οι εξωτερικοί τοίχοι ήταν διάτρητοι από θραύσματα πολλών εκρήξεων, ενώ τα ηλιακά πάνελ κείτονταν σπασμένα πάνω στη στέγη. Οι περισσότεροι άνθρωποι εδώ συμφωνούν ότι η παρουσία του προσωπικού του Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού ήταν πιθανώς αυτή που εμπόδισε το νοσοκομείο να γίνει στόχος άμεσων χτυπημάτων.

Στο εσωτερικό, ο διοικητικός υπάλληλος **Μοχάμαντ Αγουάρκε** μας ξενάγησε στα κατεστραμμένα γραφεία με τα διάσπαρτα γυαλιά από τα σπασμένα παράθυρα. Στα δωμάτια και τους διαδρόμους είχαν κατασκευαστεί προσωρινοί τοίχοι από πλεξιγκλάς για να αντικαταστήσουν το κατεστραμμένο σκυρόδεμα. Μας εξήγησε πώς μια αφοσιωμένη ομάδα οικοδόμων είχε εργαστεί εικοσιτέσσερις ώρες την ημέρα κατά τη διάρκεια της επίθεσης, αντικαθιστώντας τοίχους και παράθυρα με πλαστικό για να εμποδίσουν την είσοδο των σύννεφων καπνού και σκόνης που ξεφύτρωναν παντού γύρω από το κτίριο κατά τη διάρκεια του πολέμου.

Οι ζημιές στο εσωτερικό είχαν επεκταθεί πολύ πέρα από τους χώρους αναμονής, φτάνοντας στα τμήματα επειγόντων περιστατικών, στη ΜΕΘ, στα χειρουργεία και στη μονάδα μαγνητικής τομογραφίας. Έξω, πολλά ασθενοφόρα είχαν υποστεί ανεπανόρθωτες ζημιές από τις επιθέσεις.

Ο Μοχάμαντ εξήγησε ότι είχαν γίνει εντατικές προετοιμασίες κατά την περίοδο που προηγήθηκε της επανέναρξης του πολέμου την 1η Μαρτίου:

«Για περίπου δεκαπέντε μήνες, μεταξύ του 2024 και του 2026, η ατμόσφαιρα προμήνυε την

έλευση ενός νέου πολέμου καθημερινές επιθέσεις, αεροπορικές επιδρομές, στοχοποιήσεις, ντρόουνς κ.ο.κ. Κατά τη διάρκεια αυτών των δεκαπέντε μηνών, αντιμετωπίζαμε ήδη τις συνέπειες του πολέμου: τους τραυματίες που έφταναν από τις επιθέσεις και τους βομβαρδισμούς. Έτσι, ετοιμάσαμε αποθέματα για αυτή την επόμενη φάση. Είχαμε επίσης την υποστήριξη της Διεθνούς Επιτροπής του Ερυθρού Σταυρού. Η ομάδα τους βρισκόταν εδώ και μας βοηθούσε. Το Υπουργείο Υγείας επίσης συνέβαλε».

Είναι δύσκολο να φανταστεί κανείς την εξάντληση που υπέστη το προσωπικό, καθώς οι τρεις μήνες σφαγής ξεκίνησαν και εντάθηκαν χωρίς να διαφαίνεται τέλος. Όλες οι κοντινές ιατρικές εγκαταστάσεις είτε είχαν υποστεί ζημιές είτε είχαν εκκενωθεί, αφήνοντας μόνο αυτό το νοσοκομείο να αντιμετωπίσει το ένα κύμα τραυματιών μετά το άλλο. Συνέχισε:

«Παραμένουμε για τον λαό μας»

«Από την πρώτη στιγμή του πολέμου, την 1η Μαρτίου, η θέση μας ήταν σαφής. Γνωρίζαμε ότι θα παραμέναμε στο νοσοκομείο, σταθεροί για να υπηρετήσουμε τον λαό μας και την κοινότητά μας σε αυτήν την περιοχή. Κατά τη διάρκεια αυτών των εκατόν δέκα ημερών, δεχτήκαμε περίπου δύο χιλιάδες άτομα. Μεταξύ των μαρτύρων και των τραυματιών, περίπου χίλια τετρακόσιοι πενήντα ήταν τραυματίες, ενώ οι υπόλοιποι ήταν μάρτυρες».

Καθώς ο πόλεμος συνεχιζόταν, το νοσοκομείο άρχισε να εξαντλεί τα βασικά είδη κάθε είδους. Ο Μοχάμαντ εξήγησε:

«Όσον αφορά τις προμήθειες, ιατρικά εφόδια, τρόφιμα κλπ, είχαμε κάποια αποθέματα. Όμως, εκατόν δέκα ημέρες είναι μεγάλο χρονικό διάστημα. Ο Ερυθρός Σταυρός μας βοήθησε με κάποια ιατρικά είδη, καθώς και με ντίζελ για τη γεννήτρια. Ο Λιβανέζικος Στρατός μας προμήθευε με νερό, επειδή είχαμε πρόβλημα με αυτό. Συνήθως το προμηθευόμαστε από το κρά-

τος. Όμως, η παροχή αυτή είχε διακοπεί. Έτσι, ο στρατός μας έφερνε νερό κάθε μέρα. Το Συμβούλιο του Νότου μας έφερε επίσης τρόφιμα και άλλα εφόδια. Αυτοί ήταν οι άνθρωποι και οι οργανώσεις που στάθηκαν στο πλευρό μας».

Σχετικά με τις αδιάκοπες εκρήξεις που υπέμειναν το προσωπικό και οι ασθενείς, είπε:

«Υπήρξαν περίπου δεκατέσσερις αεροπορικές επιθέσεις δίπλα στο νοσοκομείο, όλες σε ακτίνα εκατό μέτρων. Το νοσοκομείο υπέστη μεγάλες ζημιές, αλλά συνεχίσαμε να λειτουργούμε. Οι επιθέσεις ήταν σφοδρές και εξαιρετικά κοντινές. Αν περπατήσετε γύρω από το νοσοκομείο, μπορείτε να δείτε την καταστροφή. Καταστραμμένος εξοπλισμός, οροφές που έχουν καταρρεύσει, θρυμματισμένα τζάμια. Κατά τη διάρκεια των πιο κοντινών επιθέσεων, είχαμε πάνω από τριάντα τραυματίες μεταξύ του ιατρικού προσωπικού. Νοσηλευτές και γιατρούς. Μερικοί από αυτούς τους τραυματισμούς συνέβαιναν τέσσερις ή πέντε τη φορά, κυρίως από θραύσματα γυαλιού. Ευτυχώς, όλοι αυτοί οι τραυματισμοί ήταν ελαφρείς. Όμως, ένας νεαρός άνδρας από τον Ερυθρό Σταυρό έπεσε μαρτύρας».

Ο εθελοντής νοσηλευτής **Χασάν Μπαντάουι** εργαζόταν στον Ερυθρό Σταυρό του Λιβάνου από το 2012. Στις 13 Απριλίου είχε ανταποκριθεί σε κλήση έκτακτης ανάγκης μαζί με έναν συνάδελφό του στο χωριό Μπεϊτ Γιαχούν. Το ασθενοφόρο τους έφερε σαφή σήμανση. Και οι δύο φορούσαν στολή. Δεν υπάρχει καμία πιθανότητα να τους είχαν εκλάβει ως οτιδήποτε άλλο εκτός από πολίτες που παρείχαν πρώτες βοήθειες εκτελώντας το καθήκον τους.

Καθώς ο Χασάν έβγαζε ένα φορείο από το πίσω μέρος του οχήματος, ένα drone επιτέθηκε. Σκοτώθηκε, ενώ ο συνάδελφός του τραυματίστηκε σοβαρά. Ήταν ο 89ος υγειονομικός που σκοτώθηκε από την επανέναρξη του πολέμου τον Μάρτιο.

Ο Χασάν είχε δύο παιδιά και ένα τρίτο ήταν στον δρόμο. Είχε τηλεφωνήσει στην έγκυο σύζυγό του την ημέρα πριν σκοτωθεί, λέγοντάς της ότι οι βομβαρδισμοί γίνονταν παντού, αλλά ότι δεν θα εγκατέλειπε τους συναδέλφους και τους ασθενείς του.

Οι Ισραηλινοί δεν έχουν δώσει καμία εξήγηση για αυτή τη φρικαλεότητα. Η κατακραυγή από τον Διεθνή Ερυθρό Σταυρό και την κυβέρνηση του Λιβάνου έλαβε τη συνήθη απάντηση ότι το περιστατικό «βρίσκεται υπό έρευνα».

Πριν φύγουμε από το Τεμπνίν, επισκεφθήκαμε τον χώρο ενός ακόμη κατεστραμμένου Κέντρου Υγείας, μόλις λίγα μέτρα μακριά από το νοσοκομείο. Λίγο πιο πέρα, πάνω στον λόφο, βρισκόταν ό,τι είχε απομείνει από το κτίριο του «Εργαστηρίου Ιατρικών Αναλύσεων». Μια μεγάλη τριώροφη εγκατάσταση που στεγάζονταν μια σειρά εργαστηρίων αφιερωμένων στην επεξεργασία ιατρικών δειγμάτων. Ήταν προφανές ότι είχε δεχτεί άμεσο χτύπημα από βόμβα, η οποία είχε διαπεράσει την οροφή και είχε εκραγεί στα δωμάτια του υπογείου, καταστρέφοντας τα πάντα πάνω από αυτό.

Άλλο ένα έγκλημα πολέμου κατά της ιατρικής υποδομής των αμάχων. Χρηματοδοτούμενο και διευκολυνόμενο από υποκριτικές δυτικές δημοκρατίες που προμηθεύουν τα όπλα, ενώ κλείνουν τα μάτια μπροστά στις συνέπειες.

Guy Smallman,

15/7/2026

(Πρώτη δημοσίευση στην ιστοσελίδα
The Canary)

Κάτω τα χέρια απ' το Ιράν

Ένα μήνα από τις 17 Ιούνη, όταν υπογράφηκε το περιβόητο μνημόνιο μεταξύ ΗΠΑ και Ιράν, ο πόλεμος έχει επιστρέψει. Ο Τραμπ είχε δώσει τότε σήμα στους εφοπλιστές “Ας ρέει το πετρέλαιο”. Όμως σήμερα τανκερ ανατινάζονται και φλέγονται στον Περσικό Κόλπο, ενώ το πετρέλαιο κινείται ξανά προς τα 90 δολάρια.

Οι ΗΠΑ ξανάρχισαν το τελευταίο δεκαήμερο να χτυπάνε στρατιωτικούς και μη στρατιωτικούς στόχους, ιδιαίτερα στο Νότιο Ιράν. Το Ιράν απάντησε με χτυπήματα σε αμερικάνικες βάσεις και άλλους στόχους που βρίσκονται στις γειτονικές του χώρες. Στις 17 Ιούλη δυο αμερικάνοι στρατιώτες σκοτώθηκαν από ιρανικό χτύπημα μέσα στην Ιορδανία. Ο Τραμπ έδωσε εντολή για συνέχιση των χτυπημάτων, λέγοντας μάλιστα ότι πρόκειται για εκδίκηση για τους δυο νεκρούς. Το Ιράν βέβαια μετράει ήδη πάνω από 3.000 νεκρούς στη διάρκεια του πολέμου. Σύμφωνα με τα ιρανικά μέσα οι αμερικάνικες επιθέσεις της τελευταίας βδομάδας κατέστρεψαν γέφυρες, δρόμους, σιδηροδρομικές γραμμές, σήραγγες και δυσκολεύουν πάρα πολύ τη μετακίνηση των ανθρώπων, των εμπορευμάτων και της ανθρωπιστικής βοήθειας, ενώ εκκενώθηκαν και νοσοκομεία.

Κανείς δεν ξέρει ποια ακριβώς είναι η λογική της καινούργιας κλιμάκωσης που επέλεξαν οι ΗΠΑ. Μετά την υπογραφή του μνημονίου, οι ΗΠΑ βρέθηκαν σε μια κατάσταση όπου το Ιράν έχει τον πλήρη έλεγχο της κίνησης στα Στενά του Ορμούζ. Το Ιράν ήξερε πού έχουν τοποθετηθεί νάρκες, το Ιράν είχε την ικανότητα να χτυπάει με σχετικά φθινό τρόπο οποιοδήποτε πλοίο δεν ακολουθεί τους κανόνες. Ενώ, επίσης το Ιράν υποστήριζε ότι έτσι εφαρμόζει κατά γράμμα τις αποφάσεις του μνημονίου που λέει πως το Ιράν έχει την ευθύνη να διευθετήσει την κίνηση των σκαφών.

Ο Τραμπ προσπαθεί να αντιστρέψει αυτόν τον εξευτελισμό. Κέρδισε ένα μήνα χωρίς συγκρούσεις και με χαμηλότερες τιμές στο πετρέλαιο και τώρα επιστρέφει. Όμως, προς το παρόν η ένταση των χτυπημάτων είναι μικρότερης κλίμακας από ότι τους περασμένους μήνες. Και το Ιράν δείχνει ότι ανταποδίδει γρήγορα με χτυπήματα σε κοντινούς στόχους. Οπότε, πολλοί ακόμη και μέσα στο Ρεπουμπλικανικό Κόμμα θέτουν το ερώτημα. Αν η εκτίμηση του περασμένου Φλεβάρη, ότι δηλαδή μια δυνατή αμερικανοϊσραηλινή επίθεση θα οδηγούσε σε κατάρρευση το καθεστώς απέτυχε πλήρως, γιατί μπορεί να λειτουργήσει τώρα; Το Φλεβάρη κάποιοι πίστευαν ότι στο Ιράν θα εξελισσόταν σενάριο αντίστοιχο με της Βενεζουέλας, με ένα τμήμα του καθεστώτος να παραδινόταν αμαχητί στις ΗΠΑ για να αποφύγουν τα χειρότερα.

Όπως μεταδίδει η Ουάσινγκτον Ποστ, μεταφέροντας πληροφορίες των αμερικάνι-

κών μυστικών υπηρεσιών: “Είναι απίθανο η κυβέρνηση του Ιράν να νιώσει σημαντικές επιπτώσεις ή να μαλακώσει τη διαπραγματευτική της στάση ως αποτέλεσμα των νέων γύρων αμερικάνικων στρατιωτικών επιθέσεων... Αναλυτές στις κατασκοπευτικές υπηρεσίες συμπεραίνουν πως η Τεχεράνη και η Ουάσινγκτον προς το παρόν είναι κολλημένες σε ένα διαρκές λίμπο μεταξύ ειρήνης και πολέμου”.

Πολεμική κατάσταση

Μέχρι στιγμής, οι επιθέσεις μέσα στον Ιούλη αναστατώνουν τη φαινομενική ηρεμία των τριάντα ημερών, αλλά δεν ανοίγουν κάποιο δρόμο. Αντίθετα, ολόκληρη η περιοχή μπήκε ξανά σε πολεμική κατάσταση. Η Ιορδανία αναχαιτίζει διαρκώς ιρανικά ντρόουν. Το Κουβέιτ προσπαθεί να προστατεύσει τα αμερικάνικα ελικόπτερα και δορυφορικά συστήματα που σταθμεύουν εκεί. Το Ιράν λέει πως χτύπησε εγκαταστάσεις της Αμαζον στο Μπαχρέιν.

Στο μεταξύ, οι Χουθίτες στην Υεμένη ανακοίνωσαν τη Δευτέρα ότι θα επιβάλουν ναυτικό αποκλεισμό στα λιμάνια της Σαουδικής Αραβίας, απειλώντας έτσι ότι θα κλείσουν και το άλλο κρίσιμο στενό, το Μπαμπ ελ-Μάνταμπ, στη νότια είσοδο της Ερυθράς Θάλασσας.

Υπάρχουν ωστόσο και σενάρια που λένε πως οι αμερικάνικες επιθέσεις στον ιρανικό Νότο είναι προετοιμαστικές για μια χερσαία επίθεση πολύ μεγαλύτερης κλίμακας, ίσως για την κατάληψη του νησιού Χαργκ. Πρόκειται για μια πιθανότητα που προϋποθέτει πολλούς νεκρούς και από τις δυο μεριές, μιας και το Χαργκ είναι πολύ κοντά στις ιρανικές ακτές, αλλά και προμηνύει μήνες (τουλάχιστον) γενικευμένου πολέμου. Η κυβέρνηση του Ιράν ήδη έδειξε ότι δεν υποτιμάει αυτήν την πιθανότητα, ανακοινώνοντας πως “είμαστε έτοιμοι για χερσαία επίθεση. Ας έρθουν πιο κοντά οι Αμερικάνοι στρατιώτες”.

Πέραν όλων των άλλων, οι πολιτικές ισορροπίες στις ΗΠΑ δεν είναι προετοιμασμένες για κάτι τέτοιο. Ξεκινάει η προεκλογική περίοδος για τις ενδιάμεσες εκλογές της 3ης Νοέμβρη. Οι Ρεπουμπλικάνοι υποψήφιοι θα πρέπει να πάνε στις πολιτείες τους και να εξηγήσουν γιατί συνεχίζουν να χρηματοδοτούν έναν πόλεμο, για τον οποίο δεν μπορούν να εξηγήσουν τους λόγους και τις στοχεύσεις. Ο πρόεδρος της Βουλής, Μάικ Τζόνσον, ανέφερε την περασμένη βδομάδα πως “Η κυβέρνηση Τραμπ ζήτησε τον περασμένο μήνα έγκριση 87,6 δις δολαρίων για επιπλέον χρηματοδότηση. Τα 67,1 δις δολάρια αντιστοιχούν σε επιπλέον στρατιωτικές δαπάνες για φέτος”. Δεν θα είναι για πάντα ικανός ο Τραμπ να φρενάρει τόσο συσσωρευμένη ένταση και αυτό το βουνό εξοπλισμών, απλώς με κάποια ανακοίνωση πριν από το σαββατοκύριακο για να ηρεμεί τα χρηματιστήρια.

Νίκος Λούντος

9 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Στους δρόμους για την Παλαιστίνη

9 Αυγούστου Πανελλαδική ημέρα δράσης για την Παλαιστίνη

Λευτεριά στην Παλαιστίνη από το ποτάμι μέχρι τη θάλασσα! Κάτω τα χέρια από το Ιράν! Καμία συνεργασία με ΗΠΑ-Ισραήλ!

Στις 9 Αυγούστου διαδηλώνουμε σε πόλεις και χωριά, νησιά και βουνά, στο πλευρό της Παλαιστίνης!

Οργανώνουμε την πανελλαδική μέρα δράσης μαζί με το March to Gaza, την Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας, το BDS Greece και άλλες κινήσεις αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό λαό, όπως κάναμε και πέρυσι στις 10 Αυγούστου όταν βούλιαξε όλη η χώρα με διαδηλωτές/ριες από την Θάσο μέχρι την Γαύδο και από την Κέρκυρα μέχρι τη Ρόδο.

Φέτος έχουμε ακόμα περισσότερους λόγους να βγούμε ξανά στους δρόμους. Η Παλαιστινιακή Αντίσταση συνεχίζει και ξεσηκώνει το πλειοψηφικό κίνημα αλληλεγγύης, όπως έδειξαν οι πανηγυρισμοί για τη νίκη της Ισπανίας στο Μουντιάλ και τις παλαιστινιακές σημαίες ν' ανεμίζουν περήφανα από τη Νέα Υόρκη ως τη Γάζα και μια σειρά άλλες πόλεις σε όλον τον πλανήτη.

Ο λαός της Παλαιστίνης δεν λυγίζει, παρά την γενοκτονική επίθεση που συνεχίζεται στη Γάζα, παρά την κλιμάκωση των επιθέσεων των εποίκων και του κατοχικού στρατού στην Δυτική Όχθη, παρά τις καθημερινές προκλήσεις των σιωνιστών δολοφόνων όπως του ακροδεξιού υπουργού Μπεν Γκβιρ που θέλει να χρησιμοποιεί κροκόδειλους στις φυλακές για να μην δραπετεύουν οι δέκα χιλιάδες Παλαιστίνιοι που κρατούνται σε άθλιες συνθήκες.

Στεκόμαστε αταλάντευτα στο πλευρό της Αντίστασης και παλεύουμε για τη συντριβή της σιωνιστικής οντότητας, του κράτους-τρομοκρατη-απαρτχάντ, για μια Ελεύθερη Παλαιστίνη από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεσόγειο!

Βγαίνουμε στους δρόμους ενάντια στον Τραμπ που ξεκίνησε να βομβαρδίζει ξανά στο Ιράν, επιχειρώντας να υπονομεύσει τον ιρανικό έλεγχο των Στενών του Ορμούζ.

Η κλιμάκωση του Τραμπ δεν καταφέρνει ν' αντιστρέψει την εικόνα της ήττας του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού. Όσα δεξαμενόπλοια επιχειρούν να περάσουν χωρίς άδεια αναχαιτίζονται, φέρετρα Αμερικάνων στρατιωτικών αρχίζουν να επιστρέφουν στις ΗΠΑ, το Πεντάγωνο ανακοίνωσε ότι μέσα σε δέκα μέρες οι τραυματίες έφτασαν τους 427, εντείνοντας τις διαφωνίες στην στρατιωτική ηγεσία των ΗΠΑ. Το φάντασμα ενός νέου Βιετνάμ τρομάζει την κυρίαρχη τάξη, με τον κόσμο να αντιπύεται πλειοψηφικά στους πολέμους αλλά και τον ρατσισμό των δολοφόνων του ICE.

Βγαίνουμε στους δρόμους ενάντια στον Μητσοτάκη και τον Δένδια που τρέχουν να αναβαθμίσουν την εμπλοκή της Ελλάδας σε όλα τα πολεμικά μέτωπα στο πλευρό ΗΠΑ-Ισραήλ, από την Ουκρανία μέχρι τη Δυτική Ασία. Στη Σύνοδο του

NATO συμφώνησαν να απογειώσουν τις πολεμικές δαπάνες, με την Ελλάδα που ήταν πέρσι δεύτερη χώρα του NATO σε εξοπλισμούς να βάζει στόχο να υπερβεί το 3,5% του ΑΕΠ, για να μπορούν εφοπλιστές όπως ο Προκοπίου και ο Μαρινάκης να παίζουν με τις ζωές των ναυτεργατών επιχειρώντας να σπάσουν τους αποκλεισμούς από τη Μαύρη Θάλασσα μέχρι τον Περσικό.

Όλες, όλοι, όλα μαζί που επιμένουμε στο «Τέμπη-Πύλος-Παλαιστίνη, δεν υπάρχει Ειρήνη χωρίς Δικαιοσύνη», να κλιμακώσουμε με απεργίες, καταλήψεις και διαδηλώσεις για να ανατρέψουμε την κυβέρνηση των δολοφόνων και να αναγκάσουμε όποια κυβέρνηση την διαδεχτεί να ικανοποιήσει τις διεκδικήσεις μας.

Παλεύουμε για να ηττηθούν παντού ΗΠΑ-Ισραήλ.

Για να σταματήσει κάθε εμπλοκή στο πλευρό ΗΠΑ-Ισραήλ.

Όχι στον τουρισμό της γενοκτονίας, οι σιωνιστές δολοφόνοι «τουρίστες» είναι ανεπιθύμητοι.

Να κλείσουν η Σούδα και όλες οι βάσεις, να ανοίξουν τα σύνορα για τους πρόσφυγες.

Να γυρίσουν πίσω οι φρεγάτες, όχι στον αντιδραστικό άξονα Ελλάδας-Κύπρου-Ισραήλ. Θέλουμε δουλειές –όχι βόμβες, λεφτά για τις ανάγκες μας και όχι για εξοπλισμούς.

Για μια Ελεύθερη Παλαιστίνη από τον Ιορδάνη μέχρι την Μεσόγειο.

Διαδηλώνουμε στις 9 Αυγούστου και συνεχίζουμε στους επόμενους κινηματικούς σταθμούς:

- Στις 5 Σεπτεμβρίου στη Θεσσαλονίκη, για να «υποδεχτούμε» τον Μητσοτάκη στη ΔΕΘ.
- Στις 10 Οκτώβρη, στην επέτειο των τριών χρόνων από την 7η Οκτώβρη του 2023 στην διεθνή ημέρα δράσης ενάντια στην γενοκτονία.

Ελάτε να βαδίσουμε μαζί!

**Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο
Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη**

ΣΥΡΙΖΑ

Ο κοινοβουλευτικός δρόμος προς το πουθενά

Τα ΜΜΕ σχολιάζουν ειρωνικά το χάος των ανεξαρτητοποιήσεων και κάποιων παραιτήσεων των βουλευτών/τριών που είχαν μείνει στον ΣΥΡΙΖΑ μετά τη συγκρότηση της Νέας Αριστεράς. Τέτοιο είναι το χάος που η αντιπρόεδρος του «κόμματος» του Κασσελάκη πήρε κανονικά την έδρα ως επιλαχούσα για να ανεξαρτητοποιηθεί αμέσως. Η Π. Τσαπανίδου ανεξαρτητοποιήθηκε κι αυτή αλλά κράτησε την έδρα, διαφορετικά ο Κασσελάκης θα γίνονταν κι αυτός βουλευτής.

Πέρα από αυτά τα ευτράπελα, όταν το Σάββατο 18/7 η κοινοβουλευτική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ εξέλεξε πρόεδρό της τη **Ρ. Δούρου**, αριθμούσε πλέον 8 βουλευτές, 7 εκ των οποίων την ψήφισαν με 1 λευκό, πιθανά του **Π. Πολάκη** που αποσύρθηκε από τη διεκδίκηση της προεδρίας. Στη συνεδρίαση της, εναπομένουσας Κ.Ε γραμματέας του ΣΥΡΙΖΑ εκλέχτηκε ο **Ν. Παππάς**.

Καταρχήν, ακόμα κι η σειρά που έγινε αυτή η λεγόμενη «ανασυγκρότηση» του ΣΥΡΙΖΑ έχει σημασία, γιατί δείχνει σε τι ταπεινωτικά αδιέξοδα μπορεί να φτάσει η Αριστερά του κοινοβουλευτικού δρόμου. Σε τέτοια κόμματα, ακόμα και εκείνα που διατηρούσαν οργανωμένες σχέσεις με τη βάση τους, το κέντρο ήταν πάντα η κοινοβουλευτική ομάδα εκεί που υποτίθεται παράγεται η σοβαρή πολιτική. Όταν έφτασε η στιγμή να ξεπουλήσει το ΟΧΙ του δημοψηφίσματος ο Τσίπρας και το επιτελείο του αγνόησαν την Κ.Ε, αρνήθηκαν να συγκαλέσουν συνέδριο. Αρκούσε η πλειοψηφία στην κοινοβουλευτική ομάδα.

Σήμερα αυτή η κοινοβουλευτική ομάδα -47 μέλη μετά τις εκλογές του 2023- έχει συρρικνωθεί στον μονοψήφιο αριθμό που εξέλεξε τη Δούρου. Και υποτίθεται από αυτή την κραταιά βάση ο ΣΥΡΙΖΑ θα ανοίξει πανιά για να «είναι στην επόμενη Βουλή και θα είναι πρωταγωνιστής των διεργασιών για το αύριο της Αριστεράς» όπως δήλωσε ο Ν. Παππάς σε συνέντευξή του στην Εφημερίδα των Συντακτών (20/7).

Η Ρ. Δούρου είπε στη συνεδρίαση της Κ.Ε ότι «ο ΣΥΡΙΖΑ-Π.Σ έχει ιστορικό χρέος να βρίσκεται στην επόμενη Βουλή», και έτσι να είναι «ο καταλύτης για ένα προοδευτικό μέτωπο, για έναν εναλλακτικό πόλο διακυβέρνησης». Μιλάει σαν να μην έχει αλλάξει τίποτα από, παράδειγμα, τον Γενάρη του 2025 όταν ο **Σ. Φάμελος** έκανε επίσημα την πρόταση για τη συνεργασία των «προοδευτικών δυνάμεων» μέσω και κοινού υποψηφίου για Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Η πρόταση έπεσε στο κενό (δηλα-

δή στο ΠΑΣΟΚ), ο ΣΥΡΙΖΑ εξασθένησε περαιτέρω και ο Τσίπρας τελικά ίδρυσε το κόμμα του.

Τώρα η Δούρου επικαλείται κάποιες δημοσκοπήσεις για να πει ότι «μόνο» το 54% με 60% των ψηφοφόρων του ΣΥΡΙΖΑ πηγαίνει στην ΕΛ.Α.Σ, το υπόλοιπο αποτελεί «σχεδόν το 5% του εκλογικού σώματος» κάτι που δίνει ευκαιρία στον σημερινό ΣΥΡΙΖΑ μιας κι οι δημοσκοπήσεις του δίνουν 1,5%. Με άλλα λόγια αυτό που λέει η Δούρου είναι βάλτε μας στη βουλή και βλέπουμε.

Περιεχόμενο

Γιατί από άποψη πολιτικού περιεχομένου δεν έχει να πει σχεδόν τίποτα πιο αριστερό από το κόμμα του Τσίπρα, ακόμα και από το ΠΑΣΟΚ. Το κείμενο της απόφασης της ΚΕ είναι ενδεικτικό. Μιλάει ασαφώς για «συγκρότηση ενός ισχυρού δημόσιου πυλώνα στην ενέργεια, με δημόσιο έλεγχο της ΔΕΗ και των ΕΛΠΕ», «ενός ισχυρού δημόσιου τραπεζικού πυλώνα, ικανού να χρηματοδοτήσει τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις». Ούτε μια αναφορά, έστω τυπική, για δημόσιο σιδηρόδρομο.

Κατά τ' άλλα, μπόλικες κορώνες για τις «συνεχείς υποχωρήσεις της κυβέρνησης στις προκλήσεις της Τουρκίας» αλλά κουβέντα για τις εμετικές ρατσιστικές επιθέσεις της, το νομοσχέδιο του Πλεύρη, το έγκλημα της Πύλου.

Και κουβέντα για τη συμμαχία με το σιωνιστικό κράτος του Ισραήλ, για τη γενοκτονία στη Γάζα, για τον πόλεμο ενάντια στο Ιράν. Η σχετική διατύπωση θα προκαλούσε γέλια αν δεν επρόκειτο για τόσο σημαντικά ζητήματα: «Από τη Γάζα μέχρι την Ουκρανία, από τη Μέση Ανατολή μέχρι κάθε νέα εστία έντασης, η διεθνής κοινότητα βρίσκεται αντιμέτωπη με κρίσεις που δεν επιτρέπουν ούτε αδράνεια ούτε εύκολες απαντήσεις».

Μπορεί ο ΣΥΡΙΖΑ να έσπευσε να ασκήσει κριτική στην προκλητική αποδοχή των ιδιωτικών πανεπιστημίων από την ΕΛ.Α.Σ, αλλά τέτοιες διαφοροποιήσεις δεν επαρκούν για να συγκροτήσουν αριστερή εναλλακτική στο κόμμα του Τσίπρα. Και γιατί είναι περιορισμένες πολιτικά και γιατί επιβεβαιώνουν ότι η πρωτοβουλία είναι στον Τσίπρα που καλπάζει δεξιά.

Αυτό που θέλει ο κόσμος της Αριστεράς, ο κόσμος που δίνει καθημερινές μάχες σε όλα τα μέτωπα, είναι Αριστερά που θα παίρνει πρωτοβουλίες στην οργάνωσή τους, για τη γενίκευση και τη νικηφόρα έκβασή τους. Που δεν θα περιμένει τις εκλογές αλλά θα δίνει ώθηση στη δύναμη που μπορεί να τσακίσει την κυβέρνηση της ΝΔ και τις επιθέσεις της, το κίνημα της εργατικής τάξης και της νεολαίας.

Λέανδρος Μπόλαρης

Σ. Κασσελάκης. Φωτό: Eurokinissi

Σ. Φάμελος. Φωτό: Eurokinissi

Ρ. Δούρου, Π. Πολάκης. Φωτό: InTime

MARFIN

Συνέχεια από τη σελ. 2

Ο Χρυσοχοϊδης ήταν και τότε υπουργός Δημόσιας Τάξης. Τι έκανε η αστυνομία του εκείνη τη μέρα; Την ώρα που οι διαδηλωτές προσπαθούσαν να σβήσουν τη φωτιά και να ανοίξουν δρόμο για την Πυροσβεστική, οι μπάτσοι επιτίθονταν στους απεργούς φτάνοντας να παραταχτούν μπροστά από το φλεγόμενο κτήριο εμποδίζοντας την κατάσβεσή του. Έγραφε το έκτακτο φύλλο της Εργατικής Αλληλεγγύης που κυκλοφόρησε την επόμενη μέρα:

«Τα ΜΑΤ απαντώντας φορές επιτίθενται σε οργανωμένα μπλοκ συνδικάτων επιχειρώντας να τα διαλύσουν για να μην φτάσουν στη Βουλή. Η πρώτη προβοκάτσια της Αστυνομίας γίνεται στο ύψος της Πατησίων και Χαλκοκονδύλη, η δεύτερη στο ύψος της Σταδίου και της Αιόλου όταν επιτέθηκαν στα μπλοκ των φοιτητών, ενώ στη συνέχεια έγινε επίθεση στο ύψος της Κοραή στη Σταδίου όπου επιχείρησαν να διαλύσουν το μπλοκ των εκπαιδευτικών και του Συντονισμού Πρωτοβάθμιων Σωματείων.

Μέσα σε όργιο χημικών και δακρυγόνων οι διαδηλωτές προσπαθούν να αντιμετωπίσουν την πυρκαγιά που έχει ξεσπάσει στο κτίριο της Marfin. Οι εργαζόμενοι της INTRAKOM προσπαθούσαν να ανοίξουν το δρόμο στα Πυροσβεστικά, ενώ μετανάστες εργάτες που βγήκαν από το μπλοκ της ΚΕΕΡΦΑ επιχειρήσαν με πυροσβεστήρες να αναχαιτίσουν τις τεράστιες φλόγες που απειλούσαν τους αποκλεισμένους ανθρώπους...».

Οι εργαζόμενοι στο ΥΠΠΟ εξέδωσαν λεπτομερή ανακοίνωση για το περιστατικό και πώς εξελίχτηκε: «Συγκεκριμένα, στις 2:10μμ, ενώ από το κτίριο της τράπεζας Marfin έβγαιναν πυκνοί καπνοί για περίπου 15 λεπτά, και ενώ το μπλοκ μας διαδηλώνε στην οδό Σταδίου, είδαμε δύο πυροσβεστικά οχήματα να φτάνουν στην οδό Πεσματζόγλου. Όχι μόνο τα πυροσβεστικά οχήματα δεν 'απειλήθηκαν' ή 'παρεμποδίστηκαν' από τους διαδηλωτές, όπως ψευδώς αναφέρθηκε στα ΜΜΕ, αλλά επιπλέον πολλοί από τους διαδηλωτές προσπαθούσαν να βοηθήσουν με όποιο τρόπο μπορούσαν... Με έκπληξή μας είδαμε, αντί για τα πυροσβεστικά οχήματα, να εμφανίζονται ξαφνικά μηχανοκίνητες αστυνομικές δυνάμεις της ομάδας Δ, οι οποίες προσπάθησαν να εκμεταλλευτούν την τραγική κατάσταση για να επιτεθούν στην πορεία!

Η επιχείρηση της ομάδας Δ ανακόπηκε από εμάς και άλλους διαδηλωτές, που μπήκαμε μπροστά, διαμαρτυρηθήκαμε και διώξαμε την ομάδα Δ προκειμένου να περάσει η Πυροσβεστική. Αυτή είναι η μοναδική αλήθεια, όπως επίσης και ότι όταν περάσαμε μπροστά από το κτίριο της Τράπεζας MARFIN διαπιστώσαμε ότι δύο διμοιρίες ήταν παραταγμένες έξω από το κτίριο και οι διαδηλωτές άρχισαν να τους φωνάζουν γιατί κάθονταν άπρακτοι και δεν έκαναν απολύτως τίποτα για να βοηθήσουν τους εργαζόμενους της Marfin που προσπαθούσαν να ξεφύγουν από τα μπαλκόνια».

Από τότε η δολοφονία των τριών τραπεζοϋπαλλήλων ανασύρεται κατά το δοκούν από τη Δεξιά και την ακροδεξιά. Είτε για να σχετικοποιήσει τις φασιστικές δολοφονίες όπως έκανε ο Σαμαράς το 2013 μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα. Είτε από τους ίδιους τους φασίστες για να ρίξουν λάσπη στο αντιφασιστικό κίνημα, όπως έκανε ο άλλοτε χρυσαυγίτης βουλευτής **Κουκούτσης** σε βάρος του **Πέτρου Κωνσταντίνου** (για την οποία ο νεοναζί καταδικάστηκε για συκοφαντική δυσφήμιση). Είτε σαν ακροδεξιά whataboutism καραμέλα «για την Μαρφίν δεν λέτε τίποτα» απέναντι στην επιχειρηματολογία της Αριστεράς. Ακόμα χειρότερα σέρνοντας ανθρώπους σε δικαστήρια και φυλακές με σαθρά κατηγορητήρια, στο βωμό της κυβερνητικής επικοινωνιακής ατζέντας.

«Οι οικογένειες των θυμάτων και οι επιζώντες του εμπρησμού στη Μαρφίν δικαιούνται κάτι καλύτερο από το να γίνεται ο θρήνος τους αφορμή πολιτικής εκμετάλλευσης» σημειώνει σε σχόλιό του ο **Θανάσης Καμπαγιάννης**. Δικαιοσύνη δεν μπορεί να έρθει χωρίς το ξήλωμα των πραγματικών ενόχων που είναι οι τραπεζίτες και οι κυβερνήσεις τους, θα προσθέταμε εμείς.

Στέλιος Μιχαηλίδης

ΑΡΓΟΣ

Ο Θοδωρής Ζει!

Κινητοποίηση-παρέμβαση στο δημαρχείο Άργους-Μυκηνών και στο σημείο που δολοφονήθηκε από τους μπάτσους ο 20χρονος ανάπηρος Θοδωρής Ζαβραδινός Καραμπαμπάς, πραγματοποιήσαν την Παρασκευή 17 Ιουλίου η Κίνηση Χειραφέτησης Αναπήρων “Μηδενική Ανοχή” και το Αντιφασιστικό Μέτωπο Αργολίδας.

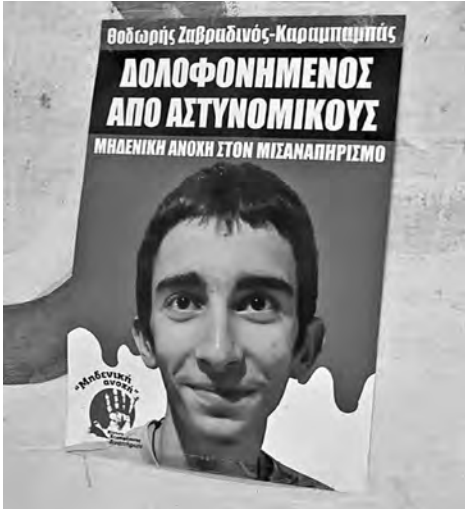
«Η συνάντηση με τον δήμαρχο Γιάννη Μαιτέζο παρότι διήρκεσε 35 λεπτά ολοκληρώθηκε... ανεπιτυχώς. Δεν περίμεναμε τίποτα καλύτερο...» σημειώνει η “Μηδενική Ανοχή” καταγγέλοντας τόσο τη μισαναπηρική δολοφονία του Θοδωρή όσο και τις δηλώσεις του δημάρχου και στελέχους της ΝΔ με τις οποίες κάλυψε τους φονιάδες αστυνομικούς.

«Βρεθήκαμε στο Άργος γιατί θεωρήσαμε χρέος να βρεθούμε στην περιοχή που δολοφονήθηκε ο συνανάπηρός μας» σημειώνει ο **Αντώνης Ρέλλας** από τη “Μηδενική Ανοχή” μιλώντας στο Open. «Ο δήμαρχος δεν μετακινήθηκε καθόλου. Δεν συγκινήθηκε από τη φωτογραφία. Τον ρωτήσαμε γιατί δεν πήγε στην κηδεία του Θοδωρή, δεν έστειλε ένα στεφάνι, γιατί η κοινωνική υπηρεσία δεν πήγε να υποστηρίξει τη μητέρα του. Ο δήμαρχος όφειλε να είναι δήμαρχος για όλους τους δημότες...

Αμέσως μετά τη συνάντηση με τον δήμαρχο κατευθυνθήκαμε στο σημείο που δολοφονήθηκε ο Θοδωρής. Δεν θα παραστήσουμε τους ειδικούς αλλά δεν υπάρχει πιθανότητα για εξωστρακισμό σφαίρας. Ευχαριστούμε τη μητέρα του που μας εμπιστεύτηκε τη φωτογραφία του παιδιού της. Πρέπει ως κοινωνία να αντιμετωπίσουμε το φαινόμενο. Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι η αστυνομική βία και αυθαιρεσία συνήθως έχει θύματα ανθρώπους που χαρακτηρίζονται περιθωριακοί, είτε γιατί είναι διαφορετικοί όπως ο Θοδωρής, είτε γιατί έχουν άλλο χρώμα, είτε για άλλους, πολιτικούς λόγους» σημειώνει ο Α. Ρέλλας προσθέτοντας ότι «Δεν είναι απλά μια δολοφονία ενός 20χρονου. Είναι δολοφονία ενός ανάπηρου 20χρονου κι αυτό δεν είναι τυχαίο».

Η φωτογραφία του Θοδωρή κολλήθηκε δίπλα σε μια από τις τρύπες που άφησαν οι σφαίρες των αστυνομικών στη μάντρα της δολοφονίας. «Ένας νέος 20 χρονών, αυτιστικός, με όλη την ζωή μπροστά του, έπρεπε να εκτελεστεί επειδή δεν σταμάτησε σε σήμα της αστυνομίας. Το παιδί αυτό σύμφωνα με ανακοινώσεις αστυνομικών, δημάρχων, κυβερνητικών στελεχών, φιλοκυβερνητικών ΜΜΕ ήταν εγκληματίας. Αυτός ήταν ο επικίνδυνος “Τουρκαλάς”, ο οποίος τόσο πολύ τρομοκράτησε τους πάνοπλους αστυνομικούς ώστε έπρεπε να τον πυροβολήσουν πισώπλατα για να γλιτώσουν την ζωή τους» ανέφερε το **Αντιφασιστικό Μέτωπο Αργολίδας**.

Τη νέα αυτή αστυνομική δολοφονία καταγγέλει η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** όπως και την προσπάθεια κυβέρνησης και Χρυσοχοϊδή «να πέσουν στα μαλακά οι αστυνομικοί εκτελεστές. Όμως το γνωστό παραμύθι –που αναπαρήγαγαν τα συστημικά ΜΜΕ –περί εμβολισμού οχημάτων της αστυνομίας και επικίνδυνου ατόμου έχει καταρρεύσει. Παράλληλα δημιουργούν αγα-

Η φωτογραφία του Θοδωρή στο σημείο της δολοφονίας του. Φωτό: Αντιφασιστικό Μέτωπο Αργολίδας

νάκτηση οι κατάπτυστες μισαναπηρικές τοποθετήσεις του δημάρχου Άργους Μαιτέζου, που επιχειρούν να μεταθέσουν την ευθύνη στην μητέρα και να παρουσιάσουν τον αυτισμό ως απειλή για την κοινωνία» σημειώνει το μέτωπο της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και συνεχίζει:

Έγκλημα

«Είναι ένα ακόμα έγκλημα που καταγράφεται στη μαύρη λίστα της δολοφονικής δράσης της Ελληνικής Αστυνομίας. Άλλωστε ο κατάλογος των θυμάτων της αστυνομικής βίας μόνο τα τελευταία χρόνια είναι μακρύς: Νίκος Σαμπάνης, Κώστας Φραγκούλης, Χρήστος Μιχαλόπουλος, είναι οι πιο γνωστές εκτελέσεις από σφαίρες αστυνομικών τα τελευταία χρόνια. Δεν ξεχνάμε την δολοφονία στα κρατητήρια-κολαστήρια του μετανάστη διανομέα Μοχάμεντ Καμράν. Ενώ μόλις λίγες μέρες πριν καταδικάστηκαν οι αστυνομικοί που κατηγορήθηκαν για τον βιασμό της 19χρονης στο ΑΤ Ομοιοίας.

Η ατιμωρησία και το καθεστώς “ασυλίας” που απολαμβάνουν τα σώματα ασφαλείας, οπλίζουν το χέρι των δολοφόνων που δεν διστάζουν να πυροβολούν στο ψαχνό. Η ΕΛΑΣ έχει το πράσινο φως από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη, του Χρυσοχοϊδή, και της ίδιας της κυβέρνησης της Ν.Δ. που στηρίζει και εφαρμόζει το δόγμα νόμος και τάξη.

Τέρμα στην αστυνομική βία. Όχι στην ασυλία και τη συγκάλυψη των εγκληματικών ενεργειών των αστυνομικών. Να τιμωρηθούν παραδειγματικά οι εκτελεστές αστυνομικοί. Να λογοδοτήσουν οι ηθικοί αυτουργοί που είναι η πολιτική ηγεσία και η ηγεσία της αστυνομίας. Καμία ανοχή στον στιγματισμό των ατόμων με αναπηρία. Κατάργηση των ειδικών σωμάτων ΜΑΤ, ΔΕΛΤΑ, ΔΙΑΣ, ΟΠΚΕ και των πρακτικών που επιτρέπουν ατιμώρητη τη συστηματική αστυνομική βία. Άμεση δικαιοσύνη σε όλα τα θύματα αστυνομικής βίας. Να δώσουμε την κυβέρνηση της ΝΔ και την πολιτική της καταστολής και του ρατσισμού».

Σ.Μ.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 4-5 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ

Διήμερος ξεσηκωμός

Στις 4 και τις 5 Σεπτεμβρή όλοι οι δρόμοι οδηγούν στην Θεσσαλονίκη στο αγωνιστικό διήμερο στα εγκαίνια της ΔΕΘ. Στις 4 Σεπτεμβρή απεργούν και διαδηλώνουν τα νοσοκομεία στις 8.30πμ στο Ιπποκράτειο Νοσοκομείο της Θεσσαλονίκης και την επόμενη μέρα στις 5 Σεπτεμβρή, όλες και όλοι οι εργαζόμενοι συμμετέχουμε στο πανεργατικό συλλαλητήριο. Βάζουμε την δική μας εργατική σφραγίδα στην πτώση του Μητσοτάκη, για να τελειώνουμε με την κυβέρνηση των δολοφόνων, την κυβέρνηση του πολέμου και της καταστροφής.

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ

Το ότι μιλάμε για κυβέρνηση δολοφόνων, για μια κυβέρνηση πολέμου και καταστροφής, δεν χωράει καμία αμφιβολία. Το υπενθυμίζουν με τον πιο τραγικό τρόπο οι νεκρές εργάτριες στην Βιολάντα, οι εκατοντάδες εργαζόμενοι που αφήσαν την τελευταία τους πνοή στο μεροκάματο για να αυγάτσουν τα κέρδη των εργοδοτών όπως πρόσφατα στον Ασπρόπυργο και στο εργοτάξιο του Ελληνικού, ο δολοφονημένος νεαρός στο Αργός από τις σφαίρες των αστυνομικών. Εγκλήματα της κυβέρνησης που αθροίζονται δίπλα στους νεκρούς των Τεμπών, της Πύλου, των παιδιών και των αμάχων της γενοκτονίας στη Γάζα και του πολέμου στο Ιράν.

Και δίπλα σε όλα αυτά είναι η ακρίβεια και η φτώχεια που θερίζει τα εργατικά νοικοκυριά, η διάλυση και η ιδιωτικοποίηση των δημόσιων νοσοκομείων από τον ανεκδιήγητο Άδωνι, οι πάνω από 2.000 διώξεις εκπαιδευτικών που αντιστέκονται στην διάλυση του δημόσιου σχολείου. Είναι τα δις που ξοδεύονται για εξοπλισμούς στο πλευρό των ΗΠΑ και του Ισραήλ για τους βρώμικους πολέμους τους. Είναι ο ρατσισμός και η στήριξη στην ακροδεξιά, είναι οι γυναικοκτονίες και ο σεξισμός. Γι' αυτό είναι επιτακτικό αυτήν την κυβέρνηση να την ανατρέψουμε για να σταματήσουμε την καταστροφή που φέρνει με την εγκληματική της πολιτική.

ΕΧΟΥΜΕ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΗ

Η κυβέρνηση βρίσκεται στα τελευταία της. Αυτό πλέον είναι φανερό για όλες και όλους. Και ξέρουμε ότι αυτό που έχει οδηγήσει την κυβέρνηση στην κατάρρευση είναι το κίνημα με τους αγώνες του όλο το προηγούμενο διάστημα. Και μόνο οι τελευταίοι μήνες είναι αρκετοί για να δούμε ποια είναι η δύναμη που στρίμωξε την κυβέρνηση Μητσοτάκη και την έχει οδηγήσει στην κρίση, την κατάρρευσή και τις πρόωρες εκλογές μέσα στο φθινόπωρο.

Μέσα στον Ιούλιο μέσα σε δέκα ημέρες, είχαμε τις απεργίες στον Ασπρόπυργο ενάντια στο εργοδοτικό έγκλημα που στοίχισε τη ζωή σε έναν εργαζόμενο, την απεργία στο Δημόσιο ενάντια στην «συνταγματική αναθεώρηση», τις απεργίες των εμποροϋπαλλήλων και των εργαζομένων της Wolt και της efood. Και μέσα στον Ιούνη την κοινή απεργία των εργαζόμενων στον Τουρισμό- Επισιτισμό, στα Τρόφιμα-Ποτά και

ΔΙΗΜΕΡΟ ΑΓΩΝΑ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

4 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ
ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΗΝ ΥΓΕΙΑ
8.30πμ Ιπποκράτειο

5 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ
ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ
6πμ Αναστάς Βενιζέλου

ΝΑ ΔΙΩΞΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΩΝ ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ

ΔΗΛΩΣΤΕ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΑ ΠΟΥΛΑΜΑΝ

Αναχώρηση **ΠΕΜΠΤΗ 3/9, 11πμ, Αγ. Σάββας**
Τηλ. επικοινωνίας: 6945 677808

Αναχώρηση **ΣΑΒΒΑΤΟ 5/9, 8πμ, Μουσείο**
Τηλ. επικοινωνίας: 6983 463840

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ
ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑ ΤΟΜΕΙΩΝ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΓΩΝΑ ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ

στην Οικοδομή. Και μαζί με αυτά, τις απεργίες στο Δημόσιο τον Μάη, τις μαζικές κινητοποιήσεις στα νοσοκομεία, τους εκπαιδευτικούς ενάντια στις διώξεις και την αξιολόγηση, τους εργαζόμενους στους Δήμους που απεργιακά, κέρδισαν την μονιμοποίηση χιλιάδων συναδέλφων τους.

Αυτή είναι η δύναμη της τάξης μας και αυτήν την δύναμη χρειάζεται να βάλουμε μπροστά στην ΔΕΘ για να σιγουρέψουμε ότι η ανατροπή της ΝΔ θα ανοίξει δρόμους για το εργατικό κίνημα. Για να κλιμακώσουμε απεργιακά και να κερδίσουμε όλα τα αιτήματα για τα οποία παλεύουμε όλα τα τελευταία χρόνια.

Στις 4 και 5 Σεπτεμβρή στην Θεσσαλονίκη, είναι ένα διήμερο αγώνα που θα καθορίσει όλες τις εξελίξεις στη συνέχεια. Οι Υγειονομικοί ξεκινάνε με απεργία και πανελλαδικό συλλαλητήριο στην Θεσσαλονίκη στις 4 Σεπτεμβρή, όχι μονάχα για να καταγγείλουν την διάλυση του ΕΣΥ, αλλά για να ξηλώσουν τον Άδωνι που έχει πάρει εργολαβία την ιδιωτικοποίηση των δημόσιων νοσοκομείων. Και την επόμενη ημέρα στις 5 Σεπτεμβρή θα είμαστε όλο μαζί. Οι εκπαιδευτικοί, οι εργαζόμενοι στους Δήμους, όλοι οι εργαζόμενοι σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. Μαζικά, ενωτικά έτσι ώστε η ανατροπή της κυβέρνησης να ανοίξει το δρόμο για την εργατική προοπτική.

Ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης και το Συντονιστικό των Νοσοκομείων ναυλώνουν πούλμαν για την μαζική συμμετοχή στις διαδηλώσεις Μαζικά, ενωτικά έτσι ώστε η ανατροπή της κυβέρνησης να ανοίξει το δρόμο για την εργατική προοπτική για να κάνουν κουμάντο στην κοινωνία οι εργαζόμενοι και όχι το κέδρος των αφεντικών. Αυτήν την προσπάθεια κάνει ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης και σε καλεί να παλέψουμε μαζί.

Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης

16/7, Απεργία στη Δυτική Αττική. Φωτό: Σοφία Γαρμπή

Την Πέμπτη 16 Ιούλη απέργησαν οι εργάτες στο Θριάσιο. 24ωρη απεργία είχε κηρύξει το Εργατικό Κέντρο Ελευσίνας και Δυτικής Αττικής. Η απεργία έγινε μετά την έκρηξη στο συνεργείο στον Ασπρόπυργο, την Πέμπτη 9 Ιούλη με έναν νεκρό εργάτη και 10 τραυματίες δύο εκ των οποίων βαριά τραυματίες.

Η απεργιακή συγκέντρωση έγινε στο συντριβάνι του Ασπρόπυργου. Τα συνδικάτα απαιτούν να ληφθούν μέτρα για την πρόληψη και διαχείριση Βιομηχανικού Ατυχήματος Μεγάλης Έκτασης για όλη τη Δυτική Αττική, μέτρα υγιεινής και ασφάλειας στους χώρους δουλειάς, στελέχωση της Επιθεώρησης Εργασίας, προσλήψεις στα νοσοκομεία και στην Πυροσβεστική.

Η θανατηφόρα έκρηξη στο συνεργείο στον Ασπρόπυργο αποκάλυψε για ακόμη μία φορά τις ακραίες επικίνδυνες συνθήκες για χιλιάδες εργάτες στη μεγαλύτερη βιομηχανική ζώνη της χώρας. Το σύνολο του Δήμου Ασπρόπυργου ορίζεται από το Υπουργείο Ανάπτυξης ως μία Άτυπη Βιομηχανική Συγκέντρωση, δηλαδή μία περιοχή με εργοστάσια και άλλες δραστηριότητες που λειτουργούν χωρίς κανένα χωροταξικό σχεδιασμό δίπλα σε σπίτια και καλλιέργειες, θυμίζει η Καθημερινή. Σύμφωνα με το Εργατικό Κέντρο Ελευσίνας-Δυτικής Αττικής, στον Ασπρόπυργο λειτουργούν περισσότερες από 15.000 εταιρείες. Σύμφωνα με την τελευταία απογραφή (2021), ο πληθυσμός του δήμου ανέρχεται σε 31.420 κατοίκους. Στην περιοχή λειτουργεί ένα φάσμα εταιρειών, από εταιρείες logistics μέχρι εργοστάσια σκραπ και μετάλλου χωρίς αποστάσεις ασφαλείας, χωρίς μέτρα υγιεινής και ασφάλειας για τους εργάτες, χωρίς κρατικούς ελέγχους.

Οι προτεραιότητες της κυβέρνησης Μητσοτάκη είναι σαφείς. Λίγες μέρες μετά την έκρηξη, στις 13 Ιούλη, ο πρωθυπουργός επισκέφτηκε τη Δυτική Αττική σε εκδήλωση όπου έπεσαν οι υπογραφές για το έργο του τριπλού κόμβου Σκαραμαγκά. Πρόκειται για ένα έργο που έχει στόχο να βελτιώσει τις κυκλοφοριακές συνθήκες στην ευρύτερη περιοχή για την «ανάδειξη του δήμου σε κυρίαρχο κόμβο logistics σε περιφερειακό και εθνικό επίπεδο». «Οι επενδύσεις στις υποδομές αποτελούν κρίσιμη προτεραιότητα γι' αυτήν την κυβέρνηση» είπε στην ομιλία του ο Μητσοτάκης, λί-

ΑΣΠΡΟΠΥΡΓΟΣ

Οι ζωές μας πάνω από τα κέρδη τους

για μέτρα μακριά από το μέρος που έχασε τη ζωή του ο εργάτης.

Έτσι, την Πέμπτη 9 Ιούλη που έγινε η έκρηξη, τα συνδικάτα αντέδρασαν άμεσα. Επιβάλλοντας παύση των εργασιών και την απομάκρυνση των εργαζομένων από τις επιχειρήσεις και τα εργοστάσια της περιοχής. Αποφασίζοντας σε σύσκεψη την απεργία στις 16 Ιούλη.

Η απεργιακή συγκέντρωση ξεκίνησε με ένα λεπτό σιγής, για τον νεκρό εργάτη στον Ασπρόπυργο, για όλους τους νεκρούς εργάτες στους χώρους δουλειάς. Με πανό συμμετείχαν το Συνδικάτο στη Χημική Βιομηχανία και τη Βιομηχανία Μετάλλου, το Σωματείο στην ETEM COSMOS, το Σωματείο Ιδιωτικών Υπαλλήλων Δυτικής Αττικής, το κλαδικό Σωματείο Ενέργειας, το Σωματείο Εργαζομένων στο Θριάσιο νοσοκομείο, η Εργατική Αλληλεγγύη με το χαρακτηριστικό πανό που έγραφε «Κάτω οι δολοφόνοι».

Επιτυχία

«Στον κλάδο της χημικής βιομηχανίας, η σημερινή απεργία έχει στεφθεί από επιτυχία», δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Σωτήρης Αγγελόπουλος**, γραμματέας του Συνδικάτου Χημικής Βιομηχανίας Αττικής και μέλος ΔΣ της Ομοσπονδίας Χημικής Βιομηχανίας Ελλάδας. «Έχουν κλείσει εργοστάσια όπως η VIVECHROM, υπάρχει μεγάλη συμμετοχή σε εργοστάσια όπως στον Δρακόπουλο και τη DUROSTICK. Τα ζητήματα υγιεινής και ασφάλειας συνδυασμένα με την ακρίβεια, τη φτώχεια, έχουν δημιουργήσει μία εκρηκτική κατάσταση στα εργοστάσια. Δεν ξέρεις αν θα πας στη δουλειά σου και θα γυρίσεις το βράδυ σπίτι, έναντι πινακίου φακής. Αυτή η κατάσταση δημιουργεί ένα κλίμα αντίστασης στους εργαζόμενους. Πήραμε τα σωματεία πρωτοβουλία και κάνουμε αυτή τη μεγάλη συγκέντρωση που την έχει ανάγκη ο κόσμος για να δείξει την αντίθεση του, να διεκδικήσει

τα δικαιώματά του στην μεγαλύτερη βιομηχανική περιοχή της χώρας με χιλιάδες εργαζόμενους».

Τον λόγο πήραν εκπρόσωποι συνδικάτων και φορέων, θυμίζοντας τους νεκρούς εργάτες στον Ασπρόπυργο την τελευταία δεκαετία, μιλώντας για τους κινδύνους που αντιμετωπίζουν καθημερινά οι εργάτες στην καρδιά της βαριάς βιομηχανίας στη Δυτική Αττική. «Να καταδικαστούν οι ένοχοι για το έγκλημα στο εργοστάσιο στον Ασπρόπυργο. Να καταδικαστούν οι ένοχοι για τα εγκλήματα στο εργοτάξιο του Ελληνικού. Να κρατικοποιηθεί κάθε επιχείρηση που δεν τηρεί τα μέσα ασφαλείας. Να ανασυγκροτηθεί το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας με μαζικές προσλήψεις επιθεωρητών. Να ανατρέψουμε την κυβέρνηση των δολοφόνων και το σύστημα που υπηρετεί», καλεί ο **Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης** στην προκήρυξή του που μοιράστηκε στην κινητοποίηση.

«Εσείς μετράτε κέρδη και ζημιές-Εμείς μετράμε ανθρώπινες ζωές», «Τέμπη-Πύλος-Παλαιστίνη, Δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη» ήταν κάποια από τα συνθήματα που φωνάχτηκαν στη διαδήλωση που πέρασε μέσα από τους δρόμους του Ασπρόπυργου.

Σοφία Γαρμπή

- Έκκληση για αίμα απευθύνουν η οικογένεια και οι συνάδελφοι του **Γιώργου Πλατανιά**, του εργάτη που νοσηλεύεται διασωληνωμένος σε κρίσιμη κατάσταση στο νοσοκομείο ΓΝΑ Γεννηματάς.

Στοιχεία για την αιμοδοσία Ασθενής: Πλατανιάς Γεώργιος του Δημητρίου
Νοσοκομείο: Γ. Γεννηματάς, Λεωφόρος Μεσογείων 154
Κλινική: Μονάδα Πλαστικής Χειρουργικής και Εγκαυμάτων
Τηλέφωνο: 213 203 2000
Ώρες αιμοδοσίας: Καθημερινές 08:30-18:00, Σαββατοκύριακο 08:30-14:00

EFOOD, WOLT

Όχι άλλους νεκρούς

Την Κυριακή 19 Ιούλη, διεξαγόταν ο τελικός του Μουντιάλ. Τις ίδιες ώρες απεργούσαν οι εργαζόμενοι στην Efood και στη Wolt. Στάση εργασίας από τις 7 μέχρι τις 12 τα μεσάνυχτα είχαν κηρύξει τα Σωματεία Εργαζομένων σε Wolt και Efood. Οι εργαζόμενοι μεταξύ άλλων διεκδικούν ΣΣΕ για όλους με αυξήσεις, ελάχιστη εγγυημένη αμοιβή ανά ώρα, κάλυψη εργατικού ατυχήματος, δωρεάν παροχή ΜΑΠ για τους freelancers, μετατροπή των freelancers σε μισθωτούς.

Τα ξημερώματα της 15ης Ιούλη έχασε τη ζωή του ένας 20χρονος ντελιβεράς. «Το συγκεκριμένο περιστατικό έλαβε γρήγορα δημοσιότητα, καθώς συνέβη κοντά στα κεντρικά της ΕΡΤ», γράφει μεταξύ άλλων η ανακοίνωση του **Σωματείου Εργαζομένων στην Efood**. «Αν δεν υπήρχε αυτή η συγκυρία, πιθανότατα θα είχε περάσει απαρατήρητο όπως τα περισσότερα. Δυστυχώς, τα εργατικά ατυχήματα στις ψηφιακές πλατφόρμες αποτελούν πλέον καθημερινό φαινόμενο, κάποια καταλήγουν σε δυστυχήματα, τα περισσότερα δεν γίνονται ποτέ γνωστά.

Η πίεση για περισσότερες παραγγελίες, η αμοιβή με το κομμάτι, τα εξαντλητικά ωράρια που συχνά ξεπερνούν κατά πολύ το οκτάωρο και η μετακίνηση σε άγνωστες περιοχές, δημιουργούν επικίνδυνες συνθήκες εργασίας. Όταν η κόπωση από 12 ή και 14 ώρες δουλειάς συνδυάζεται με την πίεση για ταχύτητα και παραγωγικότητα, ο κίνδυνος αυξάνεται δραματικά».

«Η ασφάλεια εξασφαλίζεται με σταθερή εργασία»

«Η Wolt διαφημίζει συνεργασίες με Ινστιτούτα υπό την αιγίδα του Υπουργείου Μεταφορών των γνωστών σε όλους μας Temu, για καμπάνιες “υπεύθυνων μετακινήσεων” με τίτλο “Moving the City, Responsibly!””. Πάει πολύ η εταιρεία που μας έχει κάνει λάστιχο, που δεν παρέχει κανένα μέτρο προστασίας πέρα από τα βασικά που και για αυτά πρέπει να δώσουμε εγγυήσεις, που μας έχει μόνιμα πάνω από την εφαρμογή μήπως προκύψει bonus απολαβές ή αποστολές για έξτρα εισόδημα την ώρα βροχής ή αυτήν την εποχή μεσημέρια καλοκαιριού να διδάσκει και πώς να μετακινούμαστε υπεύθυνα», γράφει η ανακοίνωση του Σωματείου εργαζομένων στη Wolt, όπου δούλευε ο νεκρός ντελιβεράς. «As ενημερώσουμε λοιπόν την εταιρεία για το εξής: Η ασφάλεια δεν εξασφαλίζεται με επικοινωνιακές καμπάνιες, αλλά με σταθερή εργασία, ουσιαστικά μέτρα προστασίας, ανθρώπινους ρυθμούς δουλειάς, επαρκή εισοδήματα και πλήρη ευθύνη του εργοδότη για την υγεία και την ασφάλεια των εργαζομένων».

Οι εργαζόμενοι συγκεντρώθηκαν στα KFC Αμπελοκήπων. Στη συγκέντρωση έγινε γνωστό ότι απεργοί της Wolt Market κατάφεραν για λίγες ώρες να κλείσουν το μεγαλύτερο κατάστημα της Wolt στους Αμπελόκηπους. Παρά τις προσπάθειες της εργοδοσίας που έκλεινε τα παράθυρα για να μην ακούσουν οι εργαζόμενοι την ενημέρωση του Σωματείου, το κατάστημα έκλεισε για λίγες ώρες ενώ τις υπόλοιπες υπολειτούργησε σημαντικά.

Μετά τη συγκέντρωση ακολούθησε μοτοπορεία που πέρασε από το Σύνταγμα, το κατάστημα Jackaroo στον Νέο Κόσμο και της Wolt στην Κυψέλη.

19/7, Απεργιακή κινητοποίηση εργαζομένων σε Wolt και efood. Φωτό: Σοφία Γαρμπή

ΕΜΠΟΡΙΟ

Νόμος είναι
το δίκιο
του εργάτη

Την Κυριακή 19 Ιούλη, πρώτη Κυριακή των θερινών εκπτώσεων, απέρρησαν οι εργαζόμενοι στο εμπόριο. 24ωρη πανελλαδική απεργία είχε κηρύξει η Ομοσπονδία Ιδιωτικών Υπαλλήλων Ελλάδας (ΟΙΥΕ). Οι εργαζόμενοι διεκδικούν κατοχύρωση της Κυριακάτικης Αργίας, Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας και αυξήσεις στους μισθούς.

Η απεργιακή συγκέντρωση στην Αθήνα έγινε μπροστά από το πολυκατάστημα Notos (Σταδίου και Αιόλου). Από το πρωί, απεργιακές φρουρές είχαν περικυκλώσει τις εισόδους του καταστήματος. Στην συγκέντρωση με πανό βρέθηκαν τα Σωματεία Εργαζομένων στα Praktiker, στα IKEA, στα Notos, στην Τσαμούρης ΑΕ και οι εργαζόμενοι στον Σκλαβενίτη.

Το άνοιγμα στη συγκέντρωση έκανε η Μαρία Μπελόκα, πρόεδρος του Σωματείου Εργαζομένων στα Notos. Μίλησε για τις 180 απολύσεις που φέρνει το κλείσιμο του καταστήματος στην Αθήνα Στη συνέχεια μίλησε ο πρόεδρος του Σωματείου Εργαζομένων στα Praktiker. Ο πρόεδρος του σωματείου εργαζομένων στα IKEA, ανέφερε μεταξύ άλλων ότι με την απεργία το κατάστημα στον Κηφισό υπολείτουργησε. Η πρόεδρος της Ομοσπονδίας Ιδιωτικών Υπαλλήλων Ελλάδας μίλησε για τη μάχη των ΣΣΕ και για την προσπάθεια της κυβέρνησης να επεκτείνει τη δουλειά τις Κυριακές.

«Εμείς εδώ και δύο μήνες είμαστε στη διαδικασία ομαδικών απολύσεων», δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη η Μαρία Μπελόκα, πρόεδρος του Σωματείου Εργαζομένων στα Notos. «Ενώ τον προηγούμενο χρόνο παλεύαμε για αυξήσεις, ξαφνικά βρεθήκαμε σε μια καινούργια διαδικασία. Για το κατάστημα πληρώνανε ενοίκιο οι εργοδότες, η Πειραιώς το πήρε για να το κάνει ξενοδοχείο και εμάς μας απέλυσαν μαζικά. Περίπου 45 εργαζόμενοι έχουν απολυθεί από τα τέλη Ιούνη. Ένα κομμάτι των εργαζομένων, το ένα πέμπτο, θα απορροφηθεί σε άλλα καταστήματα. Όλοι οι υπόλοιποι από 31 Αυγούστου είμαστε εν δυνάμει απολυόμενοι. Συνεχίζουμε με αγώνες, αντιλαμβάνεται ο κόσμος πόση σημασία έχει το σωματείο. Έχουμε δεχθεί μεγάλη συμπαράσταση από εργαζομένους σε άλλα καταστήματα, το προηγούμενο διάστημα ήταν η Καλαμάτα, σήμερα είναι ο Πειραιάς».

Ακολούθησε δυναμική πορεία στα μαγαζιά της Ερμού. Με συνθήματα «Τέρμα πια στην κοροϊδία – Θέλουμε αυξήσεις και Κυριακή αργία», «Και σήμερα και αύριο και όσο χρειαστεί, είμαστε όλοι απεργοί» η πορεία κατέληξε στην πλατεία Συντάγματος.

ΕΡΓΟΤΑΞΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ

STOP στα “ατυχήματα”

Την Τρίτη 14 Ιούλη, ένα ακόμη εργοδοτικό έγκλημα συνέβη στο κάτεργο του Ελληνικού, και συγκεκριμένα στο εργοτάξιο Little Athens. Ένας Αιγύπτιος οικοδόμος έπεσε από την σκαλωσιά και βρίσκεται στο Κρατικό της Νίκαιας διασωληνωμένος.

«Στο εργοτάξιο Little Athens στην Ελληνικό είχαμε θρηνήσει τον θάνατο ενός Αιγύπτιου εργάτη τον Δεκέμβρη του 2025 και λίγες ημέρες μετά τον βαρύ τραυματισμό και δεύτερου εργάτη», σημείωνε ο **Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης** σε ανακοίνωσή του μετά το ατύχημα. «Το Συνδικάτο Οικοδόμων είχε κηρύξει 48ωρη απεργία στο Ελληνικό 9 και 10 Δεκέμβρη, στα πλαίσια της πανελλαδικής πανοικοδομικής απεργίας στις 10 του μήνα.

Παρόλα αυτά η εργοδοσία συνεχίζει να πιέζει καθημερινά τους οικοδόμους για 12ωρα και 13ωρα για να προλάβει τα “χρονοδιαγράμματα”, αγνοώντας τα μέτρα ασφαλείας γιατί είναι κόστος και καθυστέρηση, σε αντίθεση με τις ζωές των εργατών που είναι αναλώσιμες γι’ αυτούς.

Αυτό το νέο εργοδοτικό έγκλημα στην “μεγαλύτερη επένδυση” έρχεται λίγες μέρες μετά το έγκλημα στον Ασπρόπυργο όπου έχασε τη ζωή του ένας εργαζόμενος και κινδυνεύουν άλλοι δύο από τους συνολικά 11 τραυματίες της έκρηξης που έγινε. Το Εργατικό Κέντρο Ελευσίνας και Δυτικής Αττικής προχώρησε σε 24ωρη απεργία στις 16 Ιούλη και σε απεργιακή συγκέντρωση στις 8.30πμ στον Ασπρόπυργο. Στον ίδιο δρόμο χρειάζεται να κινηθούμε παν-

τού. Χρειάζεται 24ωρη απεργία του Συνδικάτου Οικοδόμων.

Ενωμένοι απεργιακά μπορούμε να σταματήσουμε αφεντικά και κυβέρνηση που δολοφονούν καθημερινά εργάτες. Τα αφεντικά για τα κέρδη τους και η κυβέρνηση με την πολιτική της που τα δίνει όλα στους εργοδότες. Με διαλυμένη την Επιθεώρηση Εργασίας, με την νομοθεσία που ψήφισε και τους δίνει το ελεύθερο να καταστρατηγούν τα ωράρια. Κανένας μπάτσος δεν πήγε να συλλάβει κανέναν εργοδότη για τις τόσες δολοφονίες εργατών γιατί είναι απασχολημένοι να πυροβολούν στο κεφάλι νεαρούς στο Άργος και να πνίγουν μετανάστες στις θάλασσες. Αυτούς τους δολοφόνους πρέπει να τους ανατρέψουμε».

ΝΕΡΟ

Η κυβέρνηση μέσα από νομοσχέδιο του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας προσπαθεί να φέρει τη συγχώνευση 60 Δημοτικών Επιχειρήσεων Ύδρευσης και Αποχέτευσης (ΔΕΥΑ) με τις ΕΥΔΑΠ και ΕΥΑΘ. Η δημόσια διαβούλευση του νομοσχεδίου ολοκληρώθηκε τη Δευτέρα 20 Ιούλη. Πρόκειται για μία κίνηση που, όπως καταγγέλλουν οι εργαζόμενοι σε ΕΥΔΑΠ και ΕΥΑΘ, αποτελεί **ξεκάθαρη ιδιωτικοποίηση**.

Οι εργαζόμενοι διεκδικούν το νερό να παραμείνει σε δημόσιο έλεγχο για να εξυπηρετεί της ανάγκες της κοινωνίας και όχι τα κέρδη των λίγων, απόσυρση του νομοσχεδίου, στελέχωση και ουσιαστική στήριξη της ΕΥΔΑΠ και ΕΥΑΘ.

«Για να υπενθυμίζουμε λοιπόν τα αυτονόητα, οι ΕΥΔΑΠ και ΕΥΑΘ αποτελούν Ανώνυμες Εταιρείες εισηγμένες στο χρηματιστήριο, ενώ οι ΔΕΥΑ αποκλειστικά δημόσιους φορείς που εξυπηρετούν τις ανάγκες ύδρευσης και αποχέτευσης των τοπικών κοινωνιών», γράφει μεταξύ άλλων σε ανακοίνωσή του το Σωματείο Εργαζομένων στην ΕΥΑΘ. «Κατά συνέπεια, μέσω του νομοσχεδίου οι σημερινοί μέτοχοι των Α.Ε. θα γίνουν αυριανοί μέτοχοι των ΔΕΥΑ και αυτό χωρίς να καταβάλουν μάλιστα το παραμικρό τίμημα.

Επιπλέον, παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον ο τρόπος με τον οποίο προωθείται η μεταβίβαση της κυριότητας των πάγιων περιουσιακών στοιχείων των ΔΕΥΑ, καθώς με έναν ξεκάθαρα εκβιαστικό τρόπο πιέζονται οι εμπλεκόμενοι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης να παραχωρήσουν την πάγια περιουσία τους με αντάλλαγμα τη διαγραφή χρεών που συσσωρεύτηκαν από τις τρομακτικές ανατιμήσεις του ενεργειακού κόστους, προκειμένου να θι-σαστούν οι γνωστοί κερδοσκόποι του ρεύματος». Οι εργαζόμενοι καταγγέλλουν ότι με το νομοσχέδιο προωθείται η εκτέλεση φαραωνικών έργων (σχέδιο εκτροπής Αχελώου, μονάδες αφαλάτωσης στη Χαλκιδική) τα οποία θα εκτινάξουν το κόστος του νερού μέσω του μηχανισμού της ανάκτησης κόστους.

«Ας είμαστε ξεκάθαροι: τα «μεγάλα έργα» θα γίνουν για τα κέρδη των εργολάβων, ενώ η «ανάκτηση» κόστους θα γίνει για να πληρωθεί ο λογαριασμός από την κοινωνία. Δεν έχουμε καμιά απολύτως αυταπάτη πως ο τελικός τους στόχος παραμένει το πώς θα γίνει το νερό σαν το ρεύμα. Η πρόσφατη εξαγορά του 12,5% του μετοχικού κεφαλαίου της ΕΥΔΑΠ από μεγάλο κατασκευαστικό όμιλο της χώρας αποτελεί αλάνθαστο σημάδι για το πάρτι κερδοσκοπίας που ετοιμάζουν», αναφέρει η ανακοίνωση.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ

Μέσα στο καλοκαίρι οι εκπαιδευτικοί συνεχίζουν τις κινητοποιήσεις τους απέναντι στα πειθαρχικά και τις διώξεις για τη συμμετοχή στην απεργία-αποχή από την αξιολόγηση.

Την Παρασκευή 17 Ιούλη στην Τρίπολη σε κινητοποίηση προχώρησαν οι εκπαιδευτικοί για την υπεράσπιση τριών συναδελφισών τους που κλήθηκαν στο πειθαρχικό συμβούλιο σε ακρόαση και απολογία. Η συγκέντρωση έγινε έξω από το Πειθαρχικό Συμβούλιο της ΠΔΕ στην Τρίπολη. Συμμετείχαν με πανό ο ΣΕΠΕ Μεσσηνίας, η ΕΛΜΕ Σικυώνας-Ξυλοκάστρου, αντιπρόσωποι από το ΝΤ ΑΔΕΔΥ και της ΔΟΕ.

Τη Δευτέρα 20 Ιούλη σε κινητοποίηση προχώρησαν οι εκπαιδευτικοί στο Πειθαρχικό Συμβούλιο της Ξάνθης. «Είμαστε 64 εκπαιδευτικοί διωκόμενοι από την Ανατολική Μακεδονία-Θράκη», δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Τζεμαλή Μηλιαζήμ**, εκπαιδευτικός μέλος του ΣΕΠΕ Ξάνθης. «Είναι η συνέχεια των ακροάσεων επειδή συμμετέχουμε στην απεργία-αποχή από την αξιολόγηση. Περίπου τους μισούς τους κάλεσαν

στις 5 Ιούνη και στις 20 κάλεσαν τους υπόλοιπους. Απαιτούμε κανέναν απεργός συνάδελφος να μην τιμωρηθεί.

Στη συγκέντρωση συμμετείχαν με πανό μία σειρά Σύλλογοι Εκπαιδευτικών της Ανατολικής Μακεδονίας, ο ΣΕΠΕ και η ΕΛΜΕ Ξάνθης, η ΕΛΜΕ Έβρου, ο ΣΕΠΕ Καβάλας και ο ΣΕΠΕ Δράμας. Η ίδια η διαδικασία ήταν μία παρωδία, ένα θέατρο του παραλόγου. Ποτέ δεν μας άκουσαν, απλά μπήκε η δικηγόρος μέσα και κατέθεσε το υπόμνημα. Αυτή τη στιγμή περιμένουμε να παρθεί η απόφαση και δίνουμε ραντεβού στις γενικές συνελεύσεις τον Σεπτέμβρη. Θα δώσουμε μάχη για να σταματήσουν οι διώξεις εκπαιδευτικών, για την υπεράσπιση του δημοσίου σχολείου που θέλουν να το διαλύσουν με τις συγχωνεύσεις τμημάτων. Η ανατροπή της κυβέρνησης, η σύνδεση και η οργάνωση των αγώνων μας περνάνε μέσα από το δυνάμωμα της επαναστατικής Αριστεράς. Για όλα αυτά συζητάμε στην εκδήλωση του ΣΕΚ “Αντίσταση και Επανάσταση σε έναν κόσμο πολέμων και καταστροφών” την Τετάρτη 22 Ιούλη».

Με επιτυχία ξεκίνησε την Τετάρτη 15 Ιούλη στην Αθήνα ο κύκλος εκδηλώσεων του ΣΕΚ «Αντίσταση και επανάσταση σ’ έναν κόσμο πολέμων και καταστροφών».

Εκατοντάδες αγωνιστές/ριες από εργατικούς χώρους, σχολές και γειτονιές έδωσαν το παρών στην πλατεία του Δημαρχείου, σε μια συζήτηση εμπνευσμένη από τους αγώνες της εργατικής τάξης και της νεολαίας τόσο σε διεθνές επίπεδο όσο κι εδώ ενάντια στις επιθέσεις και τα εγκλήματα της κυβέρνησης της ΝΔ και των αφεντικών.

Στο αγωνιστικό κλίμα συνέβαλαν νίκες όπως η ανάκτηση του ασύλου του προέδρου της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας "Η Ενότητα" Τζαβέντ Ασλάμ κόντρα στην προκλητική απόπειρα Πλεύρη να του το αφαιρέσει. Ο Τζαβέντ Ασλάμ μαζί με μέλη της Κοινότητας βρέθηκαν στην εκδήλωση και γιόρτασαν με όλο τον κόσμο την νέα αυτή νίκη του αντιρατσιστικού κι αντιφασιστικού κινήματος.

Με φόντο την παλαιστινιακή σημαία, οι ομιλητές/ριες ανέδειξαν τα κεντρικά πολιτικά μέτωπα της περιόδου -πόλεμοι, γενοκτονία, εξοπλισμοί, φτώχεια, περικοπές, ρατσισμός, σεξισμός, περιβαλλοντική καταστροφή- και την ανάγκη της μαζικής απάντησης.

Ενώ άνοιξαν έναν συντροφοικό διάλογο για την προοπτική των αγώνων και τα καθήκοντα της Αριστεράς.

Στο πάνελ ήταν ο Κύρκος Δοξιάδης, ομοτ. καθηγητής ΕΚΠΑ, ο Γιώργος Γώγος, πρόεδρος Ένωσης Αιμενεργατών Πειραιά, η Κατερίνα Θωαίδου, δημοτική σύμβουλος Νίκαιας-Ρέντη, ο Κώστας Καταραχιάς, μέλος ΔΣ Σωματείου νοσοκομείου Έλενα Βενιζέλου, η Αρίμπα Νουρ, φοιτήτρια ΦΛΣ, από την Πακιστανική Κοινότητα και ο Πάνος Γκαργκάνας από την Εργατική Αλληλεγγύη. Ο δημοσιογράφος Γιάννης Κιμπουρόπουλος, που πρόσφατα απολύθηκε από την Εφημερίδα των Συντακτών, άνοιξε τη συζήτηση που ολοκληρώθηκε. Το λόγο πήραν επίσης η Λίλιαν Μπουρέτη από το ΣΕΚ Δυτικών, ο Χρίστος Αργύρης, γιατρός, μέλος του ΓΣ της ΑΔΕΔΥ, η Αννσία Τζονιού, φοιτήτρια ΠΑΔΑ, ο Δημήτρης Τσώλης, προγραμματιστής, ο Κώστας Πολύδωρος, εργαζόμενος στον ιδιωτικό τομέα. Το ερώτημα αν μπορεί το εργατικό κίνημα να ξεφορτωθεί την κυβέρνηση Μητσοτάκη μαζί το σύστημα που υπηρετεί, κάνοντας την ανατροπή αντικαπιταλιστική, ήταν στο επίκεντρο της συζήτησης. Παρουσιάζουμε εδώ και στις σελίδες 12, 13, 14, αποσπάσματα από τις ομιλίες και τις παρεμβάσεις.

Η Αριστερά σ’ έναν κόσμο αντίστασης στις καταστροφές

Πρώτα απ’ όλα καλώς κατά την άποψή μου ανάμεσα στα θέματα της σημερινής εκδήλωσης είναι οι πόλεμοι και οι καταστροφές και η στάση των δυνάμεων της αντίστασης και της επανάστασης σε αυτά.

Η αρχική μου θέση είναι ότι η σχέση μεταξύ καπιταλισμού και πολέμου είναι σχέση δομική, δεν είναι περιστασιακή. Η Φρανσέσκα Αλμπανέζε, ειδική εισηγήτρια του ΟΗΕ για τα κατεχόμενα παλαιστινιακά εδάφη, σε έκθεση που είχε παρουσιάσει πέρσι στη Γενεύη σχετικά με τη γενοκτονία στη Γάζα; Γιατί πολλοί πλουτίζουν από αυτή». Και είχε στοιχεία με περίπου 1.000 εταιρίες που όντως επενδύουν στη γενοκτονία της Γάζας με διάφορους τρόπους.

Αν ρίξουμε μια ματιά σε αυτές τις εταιρίες, δεν είναι όλες βιομηχανίες όπλων. Είναι όλων των ειδών, ακόμα και εταιρίες που παρακολουθούν βιομετρικά δεδομένα εκατομμυρίων Παλαιστινίων. Ολόκληρος δηλαδή ο σύγχρονος διεθνής καπιταλισμός, δια μέσου των πλουσιότερων εταιριών του, επενδύει στη γενοκτονία που διαπράττει το κράτος του Ισραήλ.

Πριν μια βδομάδα στη σύνοδο του ΝΑΤΟ στην Άγκυρα, 7 και 8 Ιουλίου, ο Τραμπ έμεινε ικανοποιημένος. Γιατί; Διότι οι ευρωπαϊκές χώρες του ΝΑΤΟ δέχτηκαν την άποψη του ότι το κύριο μέρος της οικονομικής ευθύνης για την άμυνα πρέπει να μεταταθεί στις ίδιες. Τί σημαίνει αυτό; Δεν είναι κάτι καινούργιο, είναι κάτι που είχε αρχίσει ήδη από τον περασμένο Σεπτέμβριο του ’25. Με το πρόσχημα της απειλής από τη Ρωσία, οι ευρωπαϊκές χώρες αποφάσισαν να αναπροσανατολίσουν τις ευρωπαϊκές κοινωνίες προς τον πόλεμο ξεκινώντας από την οικονομία, δηλαδή μετακίνηση δαπανών, πόρων από το κοινωνικό κράτος στις αμυντικές δαπάνες. Αυτό δεν είναι απλώς ένα καθαρά χρηματοοικονομικό μέγεθος, έχει άμεσες πρακτικές πολιτικές και ιδεολογικές επιπτώσεις.

Σχηματικά για να έρθουμε στα ελληνικά. Η κρατική δολοφονία του Θωδωρή Ζαβραδινού στο Άργος, άτομο με αναπηρία. Πώς μεταφράζεται η μεταφορά δαπανών από το κοινωνικό κράτος στην άμυνα και γενικότερα στην κρατική βία. Αντί για μέρημα του κοινωνικού κράτους για το αυτιστικό άτομο, για το άτομο με αναπηρία, προκύπτει ενίσχυση των όπλων καταδίωξης και δολοφονίας. Πρακτικά έτσι μεταφράζεται. Και βέβαια, όσο αφορά της ιδεολογικές συνέπειες, προφανώς ο νέος милитарισμός, η στρατιωτικοποίηση των κοινωνιών, συμβάλλει στην περαιτέρω φασιστικοποίησή τους.

Ως συμπέρασμα όσων ήδη αναφέρθηκαν, οι αντιφασιστικοί αγώνες δεν

μπορεί παρά να ταυτίζονται με τους αντικαπιταλιστικούς. Είναι τόσο δομική η σχέση μεταξύ φασιστικών πρακτικών, πολέμων, γενοκτονιών αφενός και καπιταλισμού αφετέρου, που δεν μπορείς να είσαι εναντίον του ενός, εναντίον του φασισμού, εναντίον του πολέμου, χωρίς να είσαι και εναντίον του καπιταλισμού. Αυτή είναι μία βασική μου θέση.

Όσον αφορά το ζήτημα της αντίστασης και των εξεγέρσεων. Η Αριστερά, σύμφωνα με τη γνωστή διάκριση του Πουλαντζά μεταξύ αγώνων στο επίπεδο της κορυφής -το κοινοβουλευτικό επίπεδο- και των αγώνων στη βάση -στις οργανώσεις, τα συνδικάτα, τα κινήματα, την τοπική αυτοδιοίκηση-, πρέπει να παίζει και στα δύο αυτά επίπεδα.

Πεδίο αγώνων

Το όποιο κόμμα της Αριστεράς ανήκει, σύμφωνα με τον Άλτουσερ, στους ιδεολογικούς μηχανισμούς του κράτους, οι οποίοι ιδεολογικοί μηχανισμοί του κράτους όμως δεν είναι ένα σκέτο εργαλείο, σύμφωνα με τον ίδιο, αλλά είναι και πεδίο ταξικών αγώνων και αυτό η Αριστερά πρέπει να το λαμβάνει σοβαρά υπόψη και όσον αφορά την πρακτική της.

Με βάση την ίδια τους τη δομή, οι δύο βασικοί μηχανισμοί, σύμφωνα με την αλτουσεριανή καταλογογράφηση, που δεν μπορούν να ελεγχθούν εύκολα από το μεγάλο κεφάλαιο είναι: Ο πολιτικός, δηλαδή πολιτικά κόμματα, κοινοβούλιο, είναι κάτι που είχε αρχίσει ήδη από τον περασμένο Σεπτέμβριο του ’25. Με το πρόσχημα της απειλής από τη Ρωσία, οι ευρωπαϊκές χώρες αποφάσισαν να αναπροσανατολίσουν τις ευρωπαϊκές κοινωνίες προς τον πόλεμο ξεκινώντας από την οικονομία, δηλαδή μετακίνηση δαπανών, πόρων από το κοινωνικό κράτος στις αμυντικές δαπάνες. Αυτό δεν είναι απλώς ένα καθαρά χρηματοοικονομικό μέγεθος, έχει άμεσες πρακτικές πολιτικές και ιδεολογικές επιπτώσεις.

Σχηματικά για να έρθουμε στα ελληνικά. Η κρατική δολοφονία του Θωδωρή Ζαβραδινού στο Άργος, άτομο με αναπηρία. Πώς μεταφράζεται η μεταφορά δαπανών από το κοινωνικό κράτος στην άμυνα και γενικότερα στην κρατική βία. Αντί για μέρημα του κοινωνικού κράτους για το αυτιστικό άτομο, για το άτομο με αναπηρία, προκύπτει ενίσχυση των όπλων καταδίωξης και δολοφονίας. Πρακτικά έτσι μεταφράζεται. Και βέβαια, όσο αφορά της ιδεολογικές συνέπειες, προφανώς ο νέος милитарισμός, η στρατιωτικοποίηση των κοινωνιών, συμβάλλει στην περαιτέρω φασιστικοποίησή τους.

Εξού και η κεντρική σημασία των κινητοποιήσεων. Οι κινητοποιήσεις είναι πολύ ακριβής όρος, διότι έχει να κάνει ακριβώς με την υλικότητα των αγώνων, δηλαδή την κινητοποίηση σωμάτων, διαδηλώσεις απεργίες, καταλήψεις. Και πιστεύω ότι εκεί πρέπει να δοθεί η μεγάλη έμφαση, στην υλικότητα του μαζικού κινήματος. Προφανώς στη συμμετοχή στην διοίκηση αλλά πρώτα και κύρια στην υλικότητα των κινητοποιήσεων και των μαζικών αγώνων.

Κύρκος Δοξιάδης

15/7, Εκδήλωση του ΣΕΚ στην Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Ζούμε σε έναν κόσμο όπου ο πόλεμος, η προσφυγιά και ο ρατσισμός έχουν γίνει κανονικότητα. Ας θυμόμαστε ότι **κάθε δικαίωμα που θεωρούμε σήμερα αυτονόητο, κατακτήθηκε επειδή άνθρωποι οργανώθηκαν, αντιστάθηκαν και αρνήθηκαν να αποδεχτούν την αδικία. Αυτή είναι η ευθύνη που έχουμε και εμείς σήμερα.**

Το τελευταίο διάστημα βλέπουμε μία τρομακτική έξαρση του ρατσισμού με την κυβέρνηση της ΝΔ να πρωτοδοτεί την ακροδεξιά και ρατσιστική πολιτική. Όταν η κυβέρνηση αδυνατεί να δώσει λύσεις στα πραγματικά προβλήματα της κοινωνίας, είναι πιο εύκολο να στρέψει την οργή εναντίον των πιο ευάλωτων.

Για αυτό ακούσαμε τον υπουργό Μεταστευσης, τον Θάνο Πλεύρη, να μιλάει για «λαθρομετανάστες» και «εισβολές», να εξαγγέλει φυλακές και περικοπές ακόμα και στο φαγητό των δομών. Τα χρήματα για τις δομές αυτές προέρχονται από ευρωπαϊκά κονδύλια και προσορίζονται συγκεκριμένα για τη φιλοξενία και την προστασία προσφύγων και αιτούντων άσυλο. Αντί λοιπόν να στοχοποιούνται οι πιο αδύναμοι, η κυβέρνηση οφείλει να λογοδοτήσει για τα πραγματικά σκάνδαλα διαχείρισης δημοσίου χρήματος, όπως αυτό του ΟΠΕΚΕΠΕ.

Ακούσαμε επίσης τον Κυριάκο Βελόπουλο να προτρέπει ουσιαστικά σε δολοφονίες προσφύγων. Όταν τέτοιες φωνές αποκτούν χώρο σε δημόσια συζήτηση,

δεν κινδυνεύουν μόνο οι μετανάστες. Κινδυνεύει η ίδια η δημοκρατία. Όταν θυσιάζεται η ανθρώπινη ζωή για λίγες ψήφους και για μικροπολιτικά οφέλη, τότε το τίμημα το πληρώνει η δημοκρατία.

Απέναντι σε αυτή την πολιτική του φόβου και του μίσους, το αντιρατσιστικό κίνημα απάντησε με αλληλεγγύη και αγώνα. Σε αυτόν τον αγώνα η Πακιστανική Κοινότητα και ο πρόεδρος Τζαβέντ Ασλάμ πρωτοστατεί για δεκαετίες, απέναντι στον ρατσισμό, τον φασισμό, την εργασιακή εκμετάλλευση και κάθε είδους αυθαιρεσία. Αλλά και στους αγώνες ενάντια στην ρατσιστική βία, από την δίκη της Χρυσής Αυγής μέχρι την διεκδίκηση δικαιοσύνης για το ναυάγιο της Πύλου.

Πολιτική δώξη

Όλα αυτά οδήγησαν στην κυβέρνηση να ανακαλέσει το προσφυγικό του καθεστώ. Αυτό αποτελεί μία πολιτική δώξη ενός ανθρώπου που αποτελεί δημόσια φωνή υπέρ της δικαιοσύνης και των δικαιωμάτων. Και η δικαιοσύνη τελικά νίκησε. Χθες η επιτροπή δέχτηκε την προσφυγή του Τζαβέντ Ασλάμ και ακύρωσε την απόφαση ανάκλησης του ασύλου του. Είναι πραγματικά μία πολύ σημαντική νίκη για το αντιρατσιστικό κίνημα.

Ωστόσο η κυβέρνηση δείχνει πάλι το τιμωρητικό της πρόσωπο. Ο υπουργός Μετανάστευσης έσπευσε κατευθείαν να δώσει εντολή για κατάθεση αίτησης ακύρω-

σης αυτής της απόφασης. Αντί να σεβαστεί την απόφαση που εκδόθηκε από την επιτροπή, επέλεξε να την απαξιώσει δημόσια μιλώντας για αστεία επιχειρηματολογία.

Μιλώντας για την ακύρωση της απόφασης πάση θυσία, θέτουμε το ερώτημα: ποια είναι αυτή η θυσία; Αν είναι η απαξίωση της δικαιοσύνης και η υπονόμηση των ανεξάρτητων θεσμών, τότε το τίμημα το πληρώνουμε εμείς, το πληρώνει η κοινωνία μας. Για αυτό θα ήθελα να ευχαριστήσω εκ μέρους όλης της Πακιστανικής Κοινότητας κάθε άνθρωπο, κάθε οργανωση, κάθε συλλογικότητα, κάθε πολιτική δύναμη που στάθηκε στο πλευρό του Τζαβέντ Ασλάμ. Η συμπαράστασή σας ήταν καθοριστική για να κερδίσουμε αυτή τη μάχη. Και θα παραμείνει κρίσιμη τώρα με τη νέα λυσσαλέα προσπάθεια του Υπουργείου να ακυρώσει την απόφαση της επιτροπής.

Ξέρουμε ότι οι αγώνες μπορούν να νικήσουν. Το αντιρατσιστικό κίνημα δεν λύγισε μπροστά στη Χρυσή Αυγή. Με επιμονό αγώνα κερδίσαμε την καταδίκη της ως εγκληματικής οργάνωσης. Αυτό αποδεικνύει ότι όταν οι μετανάστες, οι πρόσφυγες, οι εργάτες και οι φοιτητές αγωνίζονται μαζί, μπορούν να γράψουν ιστορία, μπορούν να αλλάξουν την ιστορία. Ας συνεχίσουμε λοιπόν έλληνες και μετανάστες, φοιτητές και εργάτες, ενωμένοι, για δικαιοσύνη και ελευθερία.

Αρίμπα Νουρ

Είμαστε χαρούμενοι όταν έχουμε νίκες. Προφανώς είναι νίκη ότι ο Πλεύρης δεν κατάφερε να διώξει τον Τζαβέντ Ασλάμ. Έχουμε μπροστά την προοπτική ότι θα διώξουμε τον Πλεύρη και ο Τζαβέντ θα είναι εδώ κοντά μας και στους επόμενους αγώνες.

Είμαστε χαρούμενοι γιατί χθες υπήρχε μία απεργία στην οποία οι απεργοί φωνάζανε «εμπρός για τα δικά μας Ιουλιανά». Είμαστε εδώ, στην πλατεία των Ιουλιανών, γιατί εκείνη η μεγάλη μάχη στηριζόταν ακριβώς σε μια μεγάλη απεργία που οι απεργοί ήταν σκαρφαλωμένοι σε αυτό ακριβώς το σημείο και δίνανε τη μάχη ενάντια στο πραξικόπημα τότε της Μοναρχίας που βρήκε τη συνέχειά του στη χούντα.

Τις διαπιστώσεις ότι ο κόσμος παλεύει και καταφέρνει να έχει επιτυχίες ακόμα και μέσα σε αυτές τις δύσκολες συνθήκες της βαρβαρότητας στην οποία ζούμε, χρειάζεται να δούμε πώς τις μετατρέπουμε σε συνολικότερη δυνατότητα να μην είναι μία επιτυχία εδώ, μία νίκη εκεί. Αλλά μια γενίκευση που μπορεί αυτή να τα πάει σ’ ένα επίπεδο παραπάνω.

Αυτή τη συζήτηση κάνει όλος ο κόσμος. Όχι μόνο όσοι είμαστε συγκεκριμένοι εδώ πέρα, αλλά σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε γειτονιά, υπάρχει ένα ολόκληρο κομμάτι αριστερός κόσμος που συζητάει ακριβώς αυτό: πώς θα πάμε παρακάτω, πώς μπορούμε να κλιμακώσουμε, πώς μπορούμε να φτάσουμε ότι επιτέλους όλα αυτά για τα οποία παλεύουμε θα μπορέσουμε να τα κερδίσουμε.

Χρειάζεται να σταθούμε σε κάποια βασικά σημεία. Πρώτο και βασικό είναι η συστηματική σύνδεση όλων των τραγωδιών που βλέπουμε να ξετυλίγονται γύρω μας. Ένα σύστημα σε βαθιά κρίση παράγει και αναπαράγει τραγωδίες. Και κάθε προσπάθεια αυτά να ερμηνευθούν σαν επιμέρους φαινόμενα, είναι κάτι το οποίο πρέπει να το αντιμετωπίσουμε.

Ο πόλεμος δεν οφείλεται στο ότι στην Αμερική έχουν εκλέξει έναν πρόεδρο ο οποίος είναι αλαλούμ. Ο Τραμπ είναι αλαλούμ. Αλλά δεν είναι εκεί η αιτία γιατί βρισκόμαστε σε μία κατάσταση που υπογράφανε εκχεχειρία αλλά ο πόλεμος κλιμακώνεται ξανά. Έχουν περάσει χρόνια που γίνεται ο πόλεμος στην Ουκρανία, έχει φτάσει να θυμίζει τα χαρακτηριστικά του Πρώτου Παγκόσμιου Πολέμου, αλλά ετοιμάζονται να τον κλιμακώσουν. Αυτό είπε το ΝΑΤΟ στη Σύνοδό του, αυτό λέει η Ευρωπαϊκή Ένωση με το Rearm Europe. Και προφανώς όλες οι άλλες

πλευρές της καθημερινότητας. Ο καθένας μας καταλαβαίνει ότι οι μπάτσοι που πυροβόλησαν στο Άργος δεν είναι άτομα, δεν είναι αστυνομικοί που παρεκτράπησαν. Είναι προϊόντα του Χρυσοχοϊδη ο οποίος έχει σπάσει το ρεκόρ να είναι υπουργός Δημόσιας Τάξης όσο και να αλλάζουν τα ονόματα των υπουργείων και είναι αυτός ο οποίος έχει καθοδηγήσει και έχει δημιουργήσει ακριβώς αυτή τη δημοκρατική αστυνομία.

Ένα πρώτο κρατούμενο είναι αυτό. Για κάθε μέτωπο που ανοίγει υπάρχει γενίκευση ότι η πάλη ενάντια στη βαρβαρότητα που προσπαθούν να μας επιβάλουν είναι αντικυβερνητική, είναι αντικαπιταλιστική.

Υποκείμενο

Δεύτερο, το υποκείμενο που μπορεί να αλλάξει αυτή την κατάσταση. Η δύναμη της εργατικής τάξης. Είναι κάτι το οποίο είναι διαρκώς υπό αμφισβήτηση. Αμφισβήτηση αριθμητική: σιγά μην υπάρχει σήμερα εργατική τάξη όπως πριν από χρόνια. Οι οικοδόμοι χτίσανε όλη την Αθήνα, τώρα πάλι είναι οι οικοδόμοι; Κάτι μετανάστες που δουλεύουν στο Ελληνικό. Και αμφισβήτηση ποιοτική: ποια συλλογικότητα έχει, είναι εξατομικοποιημένη, δουλεύει ο καθένας μπροστά στην οθόνη του, δεν έχουν τη δύναμη της συλλογικότητας που είχαν παλιά.

Είναι πλαστή αυτή η εικόνα. Ο πιο εύκολος τρόπος για να το δούμε είναι να καταλάβουμε τον πρωταγωνιστικό ρόλο που έχει παίζει η εργατική τάξη για να φτάσουμε ότι σήμερα όλοι συμφωνάνε ότι έχουμε να κάνουμε με μια μισητή κυβέρνηση, την οποία τη σхаίνεται η μεγάλη πλειοψηφία. Φτάνουν να το λένε οι δημοσκοπήσεις. Πώς φτάσαμε σε αυτό το σημείο; Είναι κοινος τόπος ότι η αντιπολίτευση δεν υπάρχει, βρίσκεται σε κρίση. Ξεκινήσαμε με αξιωματική αντιπολίτευση του ΣΥΡΙΖΑ, τώρα είναι στο σημείο που πάμε για άλλα. Και αντίστοιχα όλα τα κόμματα της αντιπο-

λεύσης. Όλοι πλαστή αυτή η εικόνα. Ο πιο εύκολος τρόπος για να το δούμε είναι να καταλάβουμε τον πρωταγωνιστικό ρόλο που έχει παίζει η εργατική τάξη για να φτάσουμε ότι σήμερα όλοι συμφωνάνε ότι έχουμε να κάνουμε με μια μισητή κυβέρνηση, την οποία τη σхаίνεται η μεγάλη πλειοψηφία. Φτάνουν να το λένε οι δημοσκοπήσεις. Πώς φτάσαμε σε αυτό το σημείο; Είναι κοινος τόπος ότι η αντιπολίτευση δεν υπάρχει, βρίσκεται σε κρίση. Ξεκινήσαμε με αξιωματική αντιπολίτευση του ΣΥΡΙΖΑ, τώρα είναι στο σημείο που πάμε για άλλα. Και αντίστοιχα όλα τα κόμματα της αντιπο-

λεύσης. Όλοι πλαστή αυτή η εικόνα. Ο πιο εύκολος τρόπος για να το δούμε είναι να καταλάβουμε τον πρωταγωνιστικό ρόλο που έχει παίζει η εργατική τάξη για να φτάσουμε ότι σήμερα όλοι συμφωνάνε ότι έχουμε να κάνουμε με μια μισητή κυβέρνηση, την οποία τη σхаίνεται η μεγάλη πλειοψηφία. Φτάνουν να το λένε οι δημοσκοπήσεις. Πώς φτάσαμε σε αυτό το σημείο; Είναι κοινος τόπος ότι η αντιπολίτευση δεν υπάρχει, βρίσκεται σε κρίση. Ξεκινήσαμε με αξιωματική αντιπολίτευση του ΣΥΡΙΖΑ, τώρα είναι στο σημείο που πάμε για άλλα. Και αντίστοιχα όλα τα κόμματα της αντιπο-

Για την Παλαιστίνη, είναι γνωστό τι ρόλο έπαιξε ο κόσμος να πηγαίνει στην πρεσβεία του Ισραήλ όταν ακόμα στη Βουλή συζητάγαν για φωτοαγωγήση με τη σημαία του Ισραήλ. Πρωταγωνιστής είναι η εργατική τάξη, ότι και να λένε οι διάφοροι και άρα το δεύτερο μεγάλο κρατούμενο είναι αυτό: το υποκείμενο της αλλαγής είναι η εργατική τάξη απέναντι σε ένα σύστημα που βρίσκεται σε κρίση.

Με αυτά τα δύο δεδομένα μπορούμε να πάμε στο τρίτο σκέλος. Ποια Αριστερά μπορεί να απαντήσει; Πού πρέπει να αναφέρεται η Αριστερά για να μπορεί να ανταποκριθεί σε αυτή την πρόκληση, ότι μπορεί να οργανώσει τον ιστορικό πρωταγωνιστή των εξελίξεων, την εργατική τάξη, για να αντιμετωπίσει αυτή τη φοβερή κρίση του συστήματος.

Πρέπει να αναφερθούμε στην επαναστατική παράδοση, στον Λένιν και στον Τρότσκι. Δεν υπάρχουν άλλα κομμάτια της επαναστατικής παράδοσης που να συνδυάζουν τη στρατηγική ότι η λύση είναι να πάρει η εργατική τάξη την εξουσία και τον έλεγχο σε όλες τις πλευρές της κοινωνίας, και ταυτόχρονα ότι οι επαναστάτες είναι οι πρωταγωνιστές του ενιαίου μετώπου, που ενώνουν την Αριστερά για να ενώσουν τη δύναμη της εργατικής τάξης να μπορέσει να επιβάλει με τη δύναμή της τα αιτήματα που δικαιώνουν τους αγώνες.

Εκεί βρισκόμαστε και είναι κομμάτι της συζήτησης που χρειάζεται να κάνει η Αριστερά. Χρειαζόμαστε καινούργιες Γενόβες και αντιπολεμικό κίνημα όπως το 2003 όταν πήγαν να εισβάλουν στο Ιράκ και πλημμυρίζανε τις πλατείες και καλούσαν απεργίες τα συνδικάτα. Τεράστιο μαζικό κίνημα και ενωτικό. Έτσι είναι και το κίνημα της Παλαιστίνης σήμερα. Μπορούμε να είμαστε ενωτικοί και να έχουμε τέτοια μεγάλα κινήματα, έχοντας ακριβώς έναν κρατούμενο ότι πάμε με τη στρατηγική του Λένιν και του Τρότσκι.

Αυτή την Αριστερά θέλουμε να χτίσουμε γιατί αυτή η Αριστερά μπορεί να δικαιώσει τους αγώνες. Να καταφέρουμε τις άμεσες νίκες που ήδη έχουμε αρχίσει να κερδίζουμε και να φτάσουμε στη γενίκευση τους που θα είναι να πάρει τον έλεγχο η εργατική τάξη, όχι μόνο στην οικονομία, αλλά στην εξουσία, στη δημοκρατία για να αλλάξουμε τα πράγματα ριζικά, να φτάσουμε στον Σοσιαλισμό από τα κάτω με τη δύναμη της εργατικής τάξης.

Πάνος Γκαργκάνας

Η ενιαιομετωπική δράση νικάει!

Το φετινό καλοκαίρι δεν είναι συνηθισμένο. Όχι γιατί είναι προεκλογικό αλλά γιατί είναι καταστροφικό. Από τους σεισμούς στη Βενεζουέλα με τους χιλιάδες νεκρούς και τους δεκάδες χιλιάδες εγκλωβισμένους κάτω από τα χαλάσματα, μέχρι τις πυρκαγιές με δύο νεκρούς στο Ωραιόκαστρο μέχρι τη δολοφονία του Θωδωρή στο Άργος.

Είναι όμως και καλοκαίρι αντίστασης. Μόλις χθες είχαμε μία γενική απεργία στο δημόσιο. Τις επόμενες μέρες το Μουντιάλ μπορεί να τιναχτεί στον αέρα γιατί οι ντελιβεράδες έχουν απεργία. Οι εκπαιδευτικοί και η κίνηση της αγοράς μπορεί να τιναχτεί στον αέρα γιατί οι εμποροϋπάλληλοι απεργούν την Κυριακή. Ένα καλοκαίρι που έχουμε νίκες, όπως η νίκη του αντιρατσιστικού κινήματος και η κατάκτηση ότι ο Τζαβέντ Ασλάμ θα μείνει εδώ με ήττα του Πλεύρη που τόλμησε να τον απειλήσει.

Το ερώτημα που απασχολεί τον κόσμο που δίνει τις μάχες είναι: πώς μπορούν να δικαιωθούν οι αγώνες, πώς μπορούν να νικήσουν οι αντιστάσεις μας; Αν ανοίξει κανείς στην τηλεόραση, η συζήτηση είναι να ψηφίσεις το άλφα ή το βήτα κόμμα της αντιπολίτευσης για να τιμωρήσεις τον Μητσοτάκη. Από τη μεριά του ΣΕΚ έχουμε μπει σε αυτή τη συζήτηση λέγοντας ότι αυτό δεν αρκεί.

Δεν αρκεί, καταρχάς γιατί ακόμα και προεκλογικά έχουν αρχίσει να μασάνε τα λόγια τους, είναι πολύ πιο πίσω από τα αιτήματα του κόσμου που έχουν ξεδιπλωθεί όλη την τελευταία 7ετία. Μπορεί ο κόσμος να υποφέρει από την ακρίβεια, αλλά ο Ανδρουλάκης προτείνει 13ο μισθό που μισό θα πάρете τον πρώτο χρόνο και μισό τον επόμενο γιατί δεν βγαίνουν τα οικονομικά του κράτους.

Μπορεί χθες να ήταν απεργία για τη συνταγματική αναθεώρηση και το φοιτητικό κίνημα 20 χρόνια τώρα να δίνει μάχες ενάντια στην αναθεώρηση του Άρθρου 16, αλλά ο Γαβρόγλου, στέλεχος της ΕΛΑΣ, έκανε δήλωση ότι πλέον τα ιδιωτικά πανεπιστήμια είναι μια πραγματικότητα. Μπορεί το αντιπολεμικό κίνημα να έχει ξεσηκωθεί σε όλο τον πλανήτη στο πλευρό της Παλαιστίνης και ενάντια στον πόλεμο στο Ιράν, και στη Σύνοδο του ΝΑΤΟ να συμφωνήσανε στην κλιμάκωση των εξοπλισμών, όμως κανείς στην αντιπολίτευση δεν τολμάει να βάλει το ζήτημα να σταματήσει η συνεργασία της ελληνικής κυβέρνησης με το κράτος του Ισραήλ, δεν τολμάει να βάλει το ζήτημα το ποιανού συμφέροντα εξυπηρετεί όλη αυτή η κλιμάκωση των πολεμικών εξοπλισμών.

Άρα λοιπόν δεν φτάνει η ψήφος. Χρειαζόμαστε την κλιμάκωση των αγώνων, χρειαζόμαστε το δυνάμωμα μιας Αριστεράς ανοιχτής στην κοινή δράση με όλο τον κόσμο που παλεύει. Μια Αριστερά που δεν μασάει τα λόγια της ούτε πριν τις εκλογές ούτε μετά. Μια Αριστερά που βάζει το ζήτημα της στρατηγικής του αντι-

Κατερίνα Θωίδου

καπιταλισμού, της επαναστατικής ανατροπής αυτού του συστήματος που δολοφονεί.

Δεν είναι ζήτημα θεωρητικό. Έχει να κάνει με το πώς δίνουμε αυτούς τους αγώνες. Από την Ρώσικη Επανάσταση μέχρι σήμερα, όταν η Αριστερά έμπαινε στους αγώνες με την τακτική του ενιαίου μετώπου και την στρατηγική του αντικαπιταλισμού, κατακτούσε νίκες. Γιατί κατάφερε πάντα να ενώνει τις δυνάμεις της εργατικής τάξης, να κερδίζει η τάξη αυτοπεποίθηση και να δυναμώνει έτσι η προοπτική της αντικαπιταλιστικής ανατροπής.

Μάχες

Σαν ΣΕΚ μπαίνουμε πάντα στους αγώνες με αυτή την τακτική και στρατηγική. Ο Τσίπρας έκανε την πρώτη του συγκέντρωση στη Νίκαια, την πόλη όπου εκλέγεται δημοτική σύμβουλος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ τα τελευταία χρόνια. Είναι μια πόλη με τεράστια ιστορική σημασία, είναι η γειτονιά της προσφυγιάς και της Αντίστασης. Αλλά δεν δόθηκαν μάχες μόνο το 1944, δόθηκαν και τα προηγούμενα χρόνια. Ήταν οι μάχες του αντιφασισμού ενάντια στο πιο δολοφονικό πυρήνα της Χρυσής Αυγής που άνοιξε γραφεία, κατάφερε να συγκροτήσει τάγματα εφόδου και να αρχίσει να τρομοκρατεί ντόπιους και μετανάστες μέχρι την δολοφονία του Παύλου Φύσσα.

Σαν αντικαπιταλιστική αριστερά πήραμε την πρωτοβουλία από τα κάτω, από τις γειτονιές, ενώσαμε τους μετανάστες με τους ντόπιους, ενώσαμε τα συνδικάτα με το αντιφασιστικό κίνημα, απευθυνθήκαμε και ενώσαμε όλη την Αριστερά της πόλης. Και τη στιγμή που η Χρυσή Αυγή όχι μόνο δολοφονούσε αλλά ήταν και μέσα στη Βουλή, ένα δήθεν πολιτικό κόμμα που εμείς λέγαμε πάντοτε ότι είναι δολοφονική εγκληματική οργάνωση, πήραμε τις πρωτοβουλίες και ξεδιπλώσαμε ένα τεράστιο αντιφασιστικό κίνημα σε όλη την Ελλάδα και έφτασε μέχρι την ιστορική κατάδική της.

Την ίδια στιγμή δίναμε τη μάχη της αντικαπιταλιστικής προοπτικής. Την ίδια στιγ-

μή που η ΧΑ και η κυβέρνηση τότε του Σαμαρά έλεγε «οι μετανάστες είναι πρόβλημα, να γυρίσουν πίσω στις χώρες τους» και έπαιζε το χαρτί του ρατσισμού, εμείς λέγαμε ότι είναι καλοδεχούμενοι, ότι απέναντι στην κρίση και την εξαθλίωση που φέρνουν τα μνημόνια η απάντηση είναι η διαγραφή του χρέους, η κρατικοποίηση των τραπεζών, τα ανοιχτά σύνορα για τους πρόσφυγες και τους μετανάστες.

Έτσι κερδίσαμε ένα ολόκληρο κομμάτι και καταφέραμε να μπούμε στο δημοτικό συμβούλιο, να εμπνεύσουμε τότε τον κόσμο της Αριστεράς και ειδικά στις τελευταίες δημοτικές εκλογές που ήταν απογοητευμένος από το τι σημαίνει Κασελάκης στην ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ και αργότερα άρχισε να συγκροτεί τη Νέα Αριστερά. Η συζήτηση τι Αριστερά θέλουμε δεν είναι του μέλλοντος, είναι του παρόντος. Το ΣΕΚ έχει δώσει δείγματα γραφής για το τι σημαίνει ενιαιομετωπική δράση και αντικαπιταλιστική προοπτική.

Σε λίγες μέρες θα κλείσουν 25 χρόνια από τη διαδήλωση στη Γένοβα, το τεράστιο διεθνές αντικαπιταλιστικό κίνημα ενάντια στην καπιταλιστική παγκοσμιοποίηση. Τότε γνωρίσαμε τον Γιώργο Γώγο και τον Νίκο Γεωργίου, στην προσπάθειά μας να κερδίσουμε τα συνδικάτα στην καμπάνια. Και όταν οργανώναμε μαζί με αντιπροσωπεία των λιμενεργατών από τη Γένοβα τις πρώτες εκδηλώσεις μέσα στα γραφεία του ΟΛΠ, θυμάμαι ότι η συζήτηση ήταν αν αυτό το κίνημα είναι αντινεοφιλελεύθερο ή αντικαπιταλιστικό. Εμείς δίνουμε τη μάχη να εξηγήσουμε ότι ο καπιταλισμός φταίει για τους πολέμους, τον ρατσισμό, τον σεξισμό, την κλιματική καταστροφή και ότι δεν μπορεί να υπάρξει μία διαφορετική διαχείριση μέσα από τη στρατηγική του κοινοβουλευτικού δρόμου.

Με τους λιμενεργάτες που γνωρίσαμε τότε συνεχίσαμε να δίνουμε τις μάχες, ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του λιμανιού, ενάντια στον πόλεμο, για την συμπαράσταση με τους εργάτες της COSCO που παλεύανε για αυξήσεις και συλλογικές συμβάσεις. Και συνεχίζουμε και σήμερα ενάντια στις φασίστες, στο πλευρό της Παλαιστίνης. Δεν σκεφτήκαμε ούτε μια φορά να βάλουμε τις διαφωνίες μας πάνω από την κοινή δράση. Έτσι χτίσαμε το κίνημα της Γένοβας, το αντιφασιστικό κίνημα, το εργατικό κίνημα που παλεύει για να γκρεμίσει αυτή τη δολοφονική κυβέρνηση.

Είναι δείγματα γραφής που πρέπει να τα πολλαπλασιάσουμε, πρέπει να αποκτήσουμε ρίζες σε πολύ περισσότερες γειτονιές και εργατικούς χώρους, γιατί τίποτα δεν θα τελειώσει με τις εκλογές όποτε και αν αυτές γίνουν. Έχουμε να συνεχίσουμε, να χτίσουμε τον άλλο κόσμο που είναι εφικτός, να βάλουμε τους ανθρώπους πάνω από τα κέρδη, να κάνουμε τα συνθήματα της Γένοβας πραγματικότητα.

Κατερίνα Θωίδου

Ευχαριστήριο μήνυμα της Πακιστανικής Κοινότητας

Η Επιτροπή Ασύλου έκανε δεκτή την προσφυγή του Τζαβέντ Ασλάμ, Προέδρου της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας «Η ΕΝΟΤΗΤΑ», κατά της απόφασης του Υπουργού Μετανάστευσης και Ασύλου, Θάνου Πλεύρη, με την οποία ανακλήθηκε το καθεστώς διεθνούς προστασίας που του είχε χορηγηθεί.

Η απόφαση αυτή αποτελεί μια σημαντική νίκη για τη δικαιοσύνη, τα ανθρώπινα δικαιώματα και το κίνημα αλληλεγγύης που στάθηκε στο πλευρό του Τζαβέντ Ασλάμ.

Εκφράζουμε τις θερμές μας ευχαριστίες σε κάθε Έλληνα και κάθε Ελληνίδα που στήριξαν αυτόν τον αγώνα. Ευχαριστούμε ιδιαίτερα την ΚΕΕΡΦΑ για την οργάνωση της καμπάνιας συμπαράστασης, τα συνδικάτα, τον Δήμο Αθηναίων και το Δημοτικό Συμβούλιο, τους βουλευτές και τους ευρωβουλευτές, τις συλλογικότητες υπεράσπισης δικαιωμάτων, τη Διεθνή Αμνηστία για τη διεθνή καμπάνια της, την Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, την Εναλλακτική Παρέμβαση Δικηγόρων Αθήνας, τον ΦΣ ΦΛΣ Αθήνας, τους ανθρώπους των Γραμμάτων και των Τεχνών, καθώς και τους νομικούς που στάθηκαν στο πλευρό του, μεταξύ αυτών τον Βασίλη Παπαδόπουλο.

Ευχαριστούμε επίσης τα πολιτικά κόμματα ΣΕΚ, ΑΝΤΑΡΣΥΑ, Νέα Αριστερά, ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ, ΚΚΕ και ΜέΡΑ25 για τη δημόσια στήριξή τους.

Ιδιαίτερες ευχαριστίες απευθύνουμε στην Ανεξάρτητη Αρχή Προσφυγών για τη δίκαιη απόφασή της, με την οποία υπερασπίστηκε το κράτος δικαίου και τα δικαιώματα των προσφύγων.

Η αλληλεγγύη νίκησε. Συνεχίζουμε τον αγώνα για ισότητα, δικαιοσύνη και ανθρώπινα δικαιώματα για όλους.

14/07/2026

Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας «Η ΕΝΟΤΗΤΑ»

Διαβάστε επίσης

Με την εργατική τάξη στο κέντρο

Κώστας Καταραχιάς

Γιώργος Γώγος

Η σύγκρουση ανάμεσα στον κόσμο της δουλειάς και στη βαρβαρότητα των καπιταλιστών και του συστήματος παίρνει τεράστιες διαστάσεις και στην Ελλάδα και παγκόσμια.

Αρκεί να σκεφτούμε τη χθεσινή μέρα και την μεγάλη απεργιακή κινητοποίηση του δημοσίου ενάντια συνταγματική αναθεώρηση. Είχε φοβερά χαρακτηριστικά: ήταν ενωτική, μαζική, μαχητική απέναντι σε μία κυβέρνηση δολοφόνων που, όχι μόνο δεν παραιτείται από την προσπάθειά της να κρατηθεί στην εξουσία και να ενισχύσει τις επιθέσεις στην εργατική τάξη προς όφελος των καπιταλιστών, όχι μόνο είναι χωμένη στα μεγαλύτερα εγκλήματα ρατσισμού και πολέμου, αλλά την ίδια στιγμή προσπαθεί να μονιμοποιήσει τη λιτότητα και την τρομοκρατία στο δημόσιο.

Η χθεσινή απεργία έδειξε τη δύναμη της εργατικής τάξης και έρχεται σε συνέχεια όλων των αγώνων. Ο κόσμος της εργασίας δίνει καθημερινά μάχες, μικρότερες ή μεγαλύτερες. Το ζούμε στα νοσοκομεία. Το Έλενα Βενιζέλου, λόγω του χαρακτήρα του και του αντικειμένου του, είναι φιλετάρα για ιδιωτικοποίηση. Εδώ και πάρα πολλά χρόνια το Σωματείο παλεύει να σταματήσει την προσπάθεια της κυβέρνησης να το διαλύσει, να το ιδιωτικοποιήσει, να εξαφανίσει ένα σωρό δομές του.

Είναι μια μάχη που έχει κορυφωθεί αυτή τη στιγμή γιατί η έλλειψη των προσλήψεων έχει οδηγήσει σε μία κατάσταση που έρχονται άνθρωποι άρρωστοι να δουλεύουν, όπως μια συναδέλφισσα με πνευμονία που αναγκάστηκε να έρθει για να μην την τιναχτεί το νοσοκομείο στον αέρα γιατί δεν υπάρχει προσωπικό.

Αυτή τη μάχη δώσαμε την προηγούμενη Τετάρτη με κινητοποίηση έξω από τη Διοίκηση. Βγήκαμε από μια εκλογική διαδικασία που τσάκισε την προσπάθεια της Δεξιάς και της Διοίκησης να πάρουν το Σωματείο ξανά. Και τώρα, μια κινητοποίηση κα-

τέληξε ότι η Διοίκηση αγχωμένη να υποχωρεί και να βάζει ατζέντα προσλήψεων άμεσα. Όσο δίνουμε τη μάχη, τόσο περισσότερο κερδίζουμε.

Πολιτικά προχωρήματα

Μέσα σε αυτό το περιβάλλον, ανοίγει η συζήτηση για το πώς θα αλλάξουν τα πράγματα και με ποιους τρόπους. Αρκεί η ψήφος; Ή είναι η σύγκρουση με αυτό το σύστημα; Ο επαναστατικός δρόμος που λέμε εμείς από τη μεριά μας οι επαναστάτες. Το πως έφτασε η κυβέρνηση στη σημερινή της διαλυτική εικόνα δεν οφείλεται στην κοινοβουλευτική αντιπολίτευση, οφείλεται στους αγώνες των εργαζομένων. Κάθε αλλαγή στη ζωή μας έχει προκύψει επειδή δώσαμε εργατικούς αγώνες. Και οι αγώνες παράγουν πολιτικά προχωρήματα.

Στο Έλενα παλεύουμε δύο χρόνια τώρα για το πώς γίνεται η αντιμετώπιση των βιασμένων γυναικών που έρχονται στο νοσοκομείο. Έχουμε την καφρίλα από τη μεριά του κράτους χωρίς πρωτόκολλα αντιμετώπισης που ουσιαστικά τις στέλνει στα αστυνομικά τμήματα όπως της Ομόνοιας. Το αντιληφθήκαμε και ανοίξαμε μια μεγάλη σύγκρουση τα τελευταία δυο χρόνια που κατέληξε πριν δυο εβδομάδες να αναγκάζεται να δεχτεί η διοίκηση το πρωτόκολλο που έφτιαξαν οι εργαζόμενοι, οι γιατροί, οι μαίες.

Μάλιστα, ο ιατροδικαστής που ήρθε να συζητήσει σε συνέλευσή μας -με την καλύτερη συζήτηση που έχω δει στο νοσοκομείο- έλεγε ότι αυτό το πρωτόκολλο είναι πρώτη φορά που συμβαίνει στην Ελλάδα και αυτό θα επηρεάσει κεντρικά. Και αυτό το επέβαλαν οι εργαζόμενοι και το σωματείο. Περάσαν και αριστεροί υπουργοί στα υπουργεία και δεν υπήρχε πρωτόκολλο βιασμού. Από τα κάτω, με τους αγώνες του κόσμου, μπορεί να αλλάξει η ζωή μας συνολικά.

Κώστας Καταραχιάς

Πράγματι χρειαζόμαστε μια καινούργια Γενόβα σήμερα που να είναι εστιασμένη στο αντιπολεμικό. Νομίζω ότι αυτή είναι η μεγαλύτερη πρόκληση που θα βιώσει η Ευρώπη το επόμενο διάστημα. Και σε αυτό το πεδίο το συνδικαλιστικό κίνημα έχει να παίξει μεγάλο ρόλο.

Σαφώς εμείς έχουμε την άποψη ότι δεν πρέπει να αγωνιζόμαστε μόνο για τα καθαρά εργατικά ζητήματα. Πρέπει να έχουμε τα αυτιά και τα μάτια ανοιχτά για ευρύτερα κοινωνικά ζητήματα. Το αντιπολεμικό μας ακουμπά όλους και όλες. Και επειδή δεν αφορά μόνο την Ελλάδα, έχουμε να δώσουμε την εμπειρία στους ευρωπαίους «τι έχουμε καταφέρει» μετά από τόσα χρόνια ράλι εξοπλισμών προσπαθώντας να αντιμετωπίσουμε τη γειτονική ανατολική χώρα. Αυτό που έχουμε ουσιαστικά καταφέρει είναι χειρότερο κοινωνικό κράτος, χειρότερες υποδομές και έχουμε κάνει πολύ πιο πλούσιους κάποιους μεσάζοντες έλληνες ή ξένους.

Όμως το διακύβευμα είναι πολύ μεγαλύτερο. Το τελευταίο διάστημα έχω κάνει κάποια ταξίδια στην Γερμανία και πήγα και στην Αντιπολεμική Συνδιάσκεψη στο Λονδίνο. Ήταν πάρα πολύ ενδιαφέρον αυτό που έρχεται και από εκείνες τις χώρες που είναι οι ατμομηχανές της Ευρώπης. Πιστεύω ότι πρέπει να έχουμε τον νου μας και να συντονιζόμαστε με αυτά τα κινήματα που προκύπτουν ή να βοηθάμε να προκύψουν και σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Στη Γερμανία και στη Γαλλία είναι ένα βήμα πριν την υποχρεωτική στρατιωτική θητεία. Έχει ξεκινήσει η εθελοντική και ήταν σοκαριστικό να βλέπεις τραμ και λεωφορεία να έχουν διαφημίσεις ολόκληρες να προσελκύουν τους νέους να πάνε να καταταγούν. Φοιτητές και μαθητές αντιδρούν. Στο Βερολίνο έγινε μία πολύ μεγάλη μαθητική συγκέντρωση.

Υπάρχει και η άλλη πλευρά όμως, των εργαζομένων σε μεγάλες ή μικρότερες βιομηχανίες όπου ιδιοκτήτες λένε ότι για να μπορέσετε να συνεχίσετε να έχετε δουλειά, θα πρέπει να αναλάβουμε κομμάτια από αυτήν την πολεμική βιομηχανία. Και είναι μεγάλο το φάσμα των εταιρειών αυτών. Δεν είναι μόνο οι αυτοκινητοβιομηχανίες ή οι μεταλλουργίες, είναι ένα φάσμα εταιρειών όπου μπαίνει το δίλημμα σε πάρα πολύ κόσμο.

Άρα πρέπει να δουλέψουμε και ιδεολογικά. Γιατί θα υπάρχει μία ιδεολογικοποίηση όλης αυτής της ιστορίας, στη λογική του φασισμού, του ολοκληρωτισμού. Οποιαδήποτε αντίθετη φωνή θα έχει ποινικές συνέπειες. Αυτό θα βρούμε μπροστά μας και σίγουρα δεν είναι αυτό που θέλουμε να ζήσουν τα παιδιά μας, δεν είναι αυτό που ονειρευόμαστε για μια Ευρώπη που ξεκίνησε διαφορετικά, έχει βιώσει δύο παγκόσμιους πολέμους και θα έπρεπε να έχει μαθήματα από αυτές τις καταστροφές.

Το συνδικαλιστικό κίνημα, παρά τις παθογένειες που έχει και μπορούμε να πούμε πολλά πράγματα πάνω σε αυτό, παραμένει ένα ζωντανό κομμάτι της κοινωνίας που δημιουργεί γεγονότα. Τα τελευταία χρόνια έχουν συμβεί πολλά. Θα πω μόνο το τελευταίο με την κινητοποίηση για τα Τέμπη. Ήταν καταλυτικός ο ρόλος του συνδικαλιστικού κινήματος. Μπορεί να βγήκε η ΓΣΕΕ, αυτή που είναι, με την ηγεσία που έχει, συμφωνούμε σε όλα αυτά, αλλά μπορεί και κινητοποιεί.

Αντιπολεμικό κίνημα

Μέσα από αυτό το κίνημα, εμείς προσπαθούμε να διαμορφώσουμε τις προϋποθέσεις για να αλλάξει η λογική και να μπουν περισσότερα συνδικάτα στη μάχη. Το αντιπολεμικό έχει πολλές εκφάνσεις. Προφανώς είναι η συμπαράσταση στους Παλαιστίνιους, έμπρακτα, συμβολικά, με οποιοδήποτε τρόπο. Εμείς προσπαθούμε να το κάνουμε έμπρακτα, με περιορισμούς σε κάποια επίπεδα όμως και για πόσο χρονικό διάστημα.

Αυτό πρέπει να σας το πούμε καθαρά. Δεν μπορούμε να σηκώσουμε το βάρος μόνο οι λιμενεργάτες και οι εργαζόμενοι στα λιμάνια. Θα πρέπει να αποκτήσει ευρύτερα χαρακτηριστικά. Και στην Ευρώπη το ίδιο. Αντίστοιχα προσπαθούμε να συντονιστούμε σε ευρωπαϊκό επίπεδο τα λιμάνια. Αλλά χρειάζονται και οι εργαζόμενοι από άλλους χώρους, την εκπαίδευση, τη βιομηχανία, τις μεταφορές.

Πρέπει να φύγουμε από τις μικροπαράταξιακές λογικές, τους ανταγωνισμούς, ποιος θα βγάλει πρώτος μία ανακοίνωση, ποιος θα κινητοποιηθεί πρώτος. Θέλει συντονισμό σοβαρό για να μπορεί να έχει αποτέλεσμα. Προφανώς είμαστε από διαφορετικές αφετηρίες, πολιτικές, ιδεολογικές. Αλλά το πρόταγμα που λέγεται αντιπολεμικό κίνημα, όχι μόνο μας χωράει όλους, επιβάλλεται να είμαστε όλοι εκεί με ανοιχτή καρδιά, ανοιχτό μυαλό, και να δούμε πώς μπορούμε να το προχωρήσουμε, να μιλήσουμε με την κοινωνία, να εντάξουμε περισσότερο κόσμο. Αυτός ο διάλογος πρέπει να είναι γοργός, σύντομος, πρέπει να ανακαλύψουμε μία καινούργια Γενόβα.

Εγώ δεν είμαι απαισιόδοξος. Βλέπω και τις κινήσεις που γίνονται στην Ευρώπη. Νομίζω ότι και εδώ, στην προεκλογική περίοδο, θα υπάρχει συζήτηση. Εμείς τουλάχιστον από την πλευρά μας όσα κόμματα θα έρθουν να συζητήσουν μαζί μας, θα είναι από τα πρώτα που θα συζητήσουμε. Να μπει στο δημόσιο διάλογο, να καταλάβει ο κόσμος ότι πρέπει να σταματήσει αυτή η διαδικασία γιατί θα γυρίσει στο κεφάλι μας. Συσσώρευση όπλων σημαίνει πόλεμος αργά ή γρήγορα. Οπότε πρέπει να λάβουμε τα μέτρα μας.

Γιώργος Γώγος

Πολύ ενδιαφέρουσες ήταν όλες οι τοποθετήσεις που έγιναν στην εκδήλωση «Αντίσταση και επανάσταση σ' έναν κόσμο πολέμων και καταστροφών» που οργάνωσε το ΣΕΚ στις 15 Ιούλη στην πλατεία Δημαρχείου Αθήνας.

«Πού κολλάω σε αυτό το θέμα της εκδήλωσης; Κολλάω γιατί απολύθηκα από Εφημερίδα των Συντακτών, ουσιαστικά για συνδικαλιστικούς πολιτικούς λόγους, όπως και άλλοι συνάδελφοί μου πριν από λίγους μήνες, ο Μάριος Διονέλλης, ο Τάσος Τσακίρογλου, κ.α. Και γιατί οι εξελίξεις στην ΕφΣυν είναι μια καταστροφή εις βάρος της ελευθερίας του Τύπου», είπε ο δημοσιογράφος **Γιάννης Κιμπουρόπουλος** ξεκινώντας την τοποθέτησή του.

«Το έχω αναφέρει και σε άλλες εκδηλώσεις που είχε την ευγένεια το ΣΕΚ να με καλέσει ότι γενικώς δεν συμμερίζομαι την ιστορική αισιοδοξία σας για τις προοπτικές της επανάστασης ή για την ένταση και διάρκεια και αντοχή της αντίστασης», συνέχισε. «Αλλά εκτιμώ βαθύτατα την αφοσίωση των ανθρώπων σε αυτές τις αρχές, που ομνύουν είτε στην επανάσταση είτε στη ριζοσπαστική μεταρρύθμιση, έστω σε ένα όραμα δικαιότερης κοινωνίας που αντικειμενικά συγκρούεται με το παγκόσμιο μονοπώλιο του καπιταλισμού σε κάθε γωνιά του πλανήτη και μάλιστα στις πιο ακραίες εκδοχές του.

Σε αυτό το πλαίσιο αντίστασης, για την οποία σωστά είσατε περήφανοι, το προηγούμενο διάστημα θεωρώ ότι ήταν κομμάτι και η συνεταιριστική ΕφΣυν για περίπου 13 χρόνια. Ήταν ένα πείραμα ανεξαρτησίας και αντίστασης, το οποίο όμως δεν αξιοποιήθηκε ούτε από τους πιστούς της επανάστασης ούτε από τους ακολούθους της ρεφορμιστικής αριστεράς. Και ας ήταν το μόνο μέσο που έδινε βήμα στους πάντες, από τη μετριοπαθή δεξιά μέχρι το εξωκοινοβούλιο και τις αντιεξουσιαστικές κινήσεις.

Θα μου πείτε μήπως ήταν υπερβολικά ΣΥΡΙΖΑ όλο αυτό το διάστημα, μήπως κατάπιε το ΟΧΙ που έγινε ΝΑΙ και το τρίτο μνημόνιο; Αλήθεια, συμμερίζομαι αυτή την κριτική. Κι εγώ την έκανα μέχρι το 2019 που εντάχτηκα στο συνεταιριστικό εγχείρημα. Ταυτόχρονα όμως ήταν όλα τα άλλα. Ήταν βήμα ελευθερίας, ελευθεροτυπίας, βήμα για δυνάμεις που δεν έβρισκαν πουθενά αλλού φωνή, με εξαίρεση τις δυνάμεις φυσικά που ασπάζονται τον φασισμό, τον ρατσισμό και τον σεξισμό και ταυτόχρονα ήταν βήμα προβολής και αποκάλυψης θεμάτων, ρεπορτάζ, σκανδάλων που την έφεραν αντιμέτωπη με βροχή αγωγών, μηνύσεων, εξωδίκων.

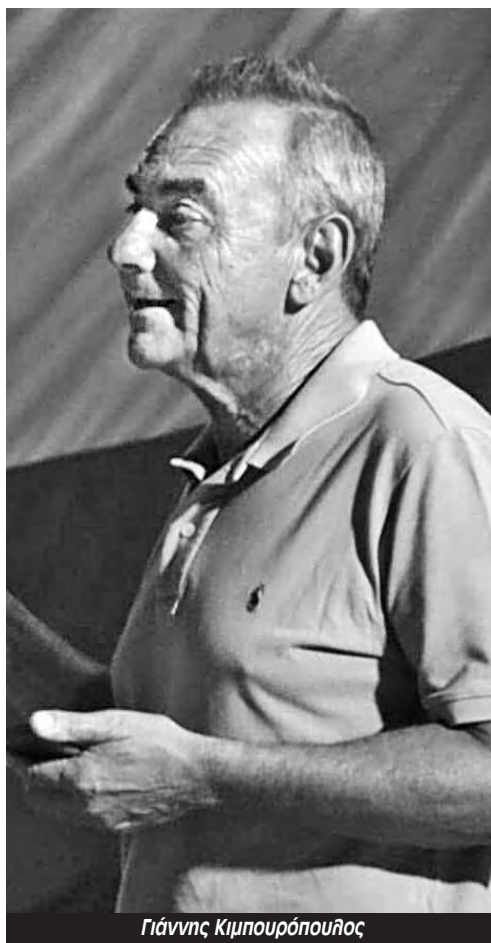
Δεν ήρθα εδώ να υποβάλλω τα παράπονά μου γιατί κι εσείς και άλλοι δεν στηρίζατε της ΕφΣυν. Απλώς θέλω να καταλήξω σε ένα κεντρικό συμπέρασμα. Στη μνημονιακή δεκαετία, στη διάρκεια της οποίας κατέρρευσε ένα μιντιακό σύστημα που βασιζόταν στη λεγόμενη διαπλοκή, καρπός ήταν η ανάδειξη εναλλακτικών μέσων ενημέρωσης όπως η ΕφΣυν και άλλων. Η ευκαιρία χάθηκε, διά παντός θα λέγαμε, από την άποψη ότι σήμερα δεν υπάρχει διάδοχη κατάσταση και κυρίως υπάρχει μία ενσωμάτωση και αυτού του εγχειρήματος στο επίσημο μιντιακό σύστημα.

Το ζητούμενο σήμερα είναι εσείς, οι δυνάμεις της αντίστασης, της επανάστασης, της κυβερνητικής αλλαγής, που θέλουν να τελειώνει η Μητσοτάκης ΑΕ, χρειάζεστε και χρειάζομαστε νέους διαύλους επικοινωνίας και δη-

Περήφανοι για τις αντιιστάσεις σε όλα τα μέτωπα

Λίλιαν Μπουρίτη

Γιάννης Κιμπουρόπουλος

μοσιότητας. Οι επίσημοι δίαυλοι είναι κλειστοί. Κυριαρχούνται είτε από τη εγχώρια μιντιακή ελίτ, είτε από τις GAFAM -Google κλπ. Μπορούμε να βρούμε τέτοιους διαύλους; Ελπίζω η Αρίμπα και η γενιά της να μας υποδείξει και να μας ξαφνιάσει εμάς τους παρόντες ευχάριστα και άλλους πολύ δυσάρεστα, θυμίζω το Δεκέμβριο του 2008», κατέληξε.

Δολοφόνοι

Για την αστυνομική δολοφονία του 20χρονου Θοδωρή στο Άργος μίλησε η **Λίλιαν Μπουρίτη** από το ΣΕΚ στα Δυτικά. Αφού θύμισε όλα τα θύματα των μπάτσων, Γρηγορόπουλο, Σαμπάνη, Μοχάμεντ Καμράν κ.α., έκφρασε την οργή για τις δηλώσεις κυβερνητικών στελεχών όπως ο δήμαρχος Άργους που επιτέθηκε στη μητέρα του Θοδωρή ότι δεν τον προστάτεψε. «Δεν είναι μια ακροδεξιά παραφωνία», τόνισε. «Είναι η πολιτική της κυβέρνησης που λέει ότι η νεολαία είναι παραβατική και τη δολοφονεί με την καταστολή, ενώ ταυτόχρονα δολοφονεί με περικοπές και ιδιωτικοποιήσεις.

Για τα άτομα με αναπηρία και αυτισμό αυτό είναι μια καθημερινότητα χωρίς καμία κρατική μέριμνα και στήριξη για θεραπείες και εκπαίδευση. Σε παλιότερο άρθρο στο περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω είχαμε απόσπασμα συνέντευξης παιδαγωγού και μάνας αυτιστικού παιδιού που έλεγε: οι μανάδες των αυτιστικών παιδιών είναι ταυτόχρονα νοσηλεύτριες, ψυχοθεραπεύτριες, εργοθεραπεύτριες σε 24ωρη βάση γιατί δεν υπάρχει καμία υπηρεσία του κράτους στην οποία μπορούν να απευθυνθούν. Η άλλη επιλογή είναι να πάνε σε ιδιώτες.

Αυτό σημαίνει ότι η κυβέρνηση δολοφονεί και με σφαίρες και με περικοπές, όλη την εργατική τάξη, ακόμα περισσότερο τα αυτιστικά παιδιά και με το να μετακυλίζει τις ευθύνες της και τη φροντίδα που θα έπρεπε να προσφέρει το κράτος πρόνοιας στην ανατροφή των παιδιών στην εργατική οικογένεια και συγκεκριμένα στις γυναίκες.

Το εργατικό κίνημα μπορεί να αλλάξει τη βαρβαρότητα. Κάθε φορά που οργανώνουμε μια απεργία, όπως η χτεσινή, οργανώνουμε απεργίες και για αυτά τα ζητήματα. Όταν απεργούν οι εκπαιδευτικοί, οι υγειονομικοί και οι εργαζόμενοι στους δήμους για προσλήψεις, απεργούν για να έχουν τα παιδιά παράλληλη στήριξη, ψυχική υγεία, κοινωνικές υπηρεσίες. Εκεί είναι η δύναμη», κατέληξε.

Από τη σημασία της απεργίας στις 14 Ιούλη ενάντια στη συνταγματική αναθεώρηση ξεκίνησε ο **Χρίστος Αργύρης**, γιατρός, μέλος ΓΣ της ΑΔΕΔΥ. «Πέρασε διά πυρός και σιδήρου αυτή η απεργία. Καταψηφίστηκε από τη ΔΑΚΕ που μας είπε "πάλι βολτίτσες κάνετε, απαντήστε μας για τα γκαζάκια στη Θεσσαλονίκη". Οι συνδικαλιστές της κοινοβουλευτικής αντιπολίτευσης την έκαναν στάση εργασίας γιατί έλεγαν θα έχει ζέστη και δεν θα έχει κόσμος. Και έγινε η απεργία, έκλεισαν ολόκληροι χώροι και στείλαμε το μήνυμα στον Μητσοτάκη ότι θα βουλιάξουμε τη Θεσσαλονίκη στη ΔΕΘ και όλες τις φιέστες την προεκλογική περίοδο.

Δείτε τι έγινε στον Ασπρόπυργο. Πίστευαν ότι θα διαλύσουν την Επιθεώρηση Εργασίας, τα συνδικάτα και τον συνδικαλισμό, με το

13ωρο για να σκοτωνόμαστε στις σκαλωσιές χωρίς αντίδραση. Και έγινε ένα πρώτο συλλαλητήριο το Σάββατο και αύριο υπάρχει 24ωρη απεργία για όλη τη Δυτική Αθήνα. Είχαμε μια μεγάλη απεργία οικοδόμων πριν λίγες μέρες και μπροστά απεργία των ντελιβεράδων στον τελικό του Μουντιάλ. Αυτή είναι η εργατική τάξη. Χρειαζόμαστε μια Αριστερά που να κάνει τις συνδέσεις, να κλιμακώνει τις απεργίες και να λέει πάμε μέχρι το τέρμα. Πήρε ο Μελισσανίδης της ΕφΣυν, τη διέλυσε με τους Κασσελάκηδες; Θα κάνουμε εργατικό έλεγχο όπως στην ΕΡΤ. Αυτή την προοπτική βάζουμε».

Στη μάχη του φοιτητικού κινήματος στάθηκε η **Ανυσία Τζονιού** από το ΠΑΔΑ. «Πρέπει να βρούμε μπροστά ενάντια στην αναθεώρηση του Άρθρου 16 που κατοχυρώνει τη δημόσια και δωρεάν Παιδεία. Η πρώτη απάντηση ήταν χτες στην απεργία της ΑΔΕΔΥ που οι φοιτητές συμμετείχαμε», είπε. «Από το Σεπτέμβριο να κλιμακώσουμε με συνελεύσεις, καταλήψεις, διαδηλώσεις ενάντια στα ιδιωτικά πανεπιστήμια όπως το 2024 που διήρκησαν τρεις μήνες ή το 2006-07 που το ΠΑΣΟΚ πιάστηκε από το κίνημα και αποχώρησε από τη συνταγματική αναθεώρηση. Αυτή την μάχη έχουμε να δώσουμε με ενίσχυση της επαναστατικής Αριστεράς που δεν περιμένει τις εκλογές».

«Οι κλάδοι της τεχνολογίας δεν είναι έξω ούτε από τις επιθέσεις, ούτε από την αντίσταση», είπε ο **Δημήτρης Τσώλης**, προγραμματιστής, περιγράφοντας από τη μία το πώς τα αφεντικά επενδύουν δισεκατομμύρια σε τεχνολογίες Τεχνητής Νοημοσύνης για πολέμους και άλλους καταστροφικούς σκοπούς σε βάρος των εργαζόμενων και της κοινωνίας, από την άλλη το πώς οι αγώνες έχουν αρχίσει να μπαίνουν και σε αυτά τα κομμάτια -φέροντας παραδείγματα μεγάλων απεργιών στη Google και τη Samsung.

«Στο ερώτημα αν αυτά τα εργαλεία είναι καταστροφικά για την εργασία και την κοινωνία, η απάντηση βρίσκεται στο ποιος τα ελέγχει», τόνισε. «Όσο τα ελέγχουν τα αφεντικά θα είναι για πολεμικά συμβόλαια, για να περιορίζουν τους πρόσφυγες στα σύνορα, για να ελέγχουν τους εργαζόμενους, για καταστολή. Αν τα πάρουμε στα χέρια μας, θα είναι για να κάνουμε τη ζωή μας καλύτερη».

«Η αυριανή απεργία στον Ασπρόπυργο δεν θα υπήρχε χωρίς τη μαζική αντίσταση σε όλα τα εργοδοτικά εγκλήματα, από τις πέντε νεκρές εργάτριες στη Βιολάντα μέχρι τους νεκρούς οικοδόμους στο Ελληνικό», είπε ο **Κώστας Πολύδωρος**, γραμματέας του Σωματίου στην Τσαμούρης ΑΕ. Και αφού θύμισε τις καταλήψεις και τις απεργίες για την Παλαιστίνη σε όλο τον κόσμο, την αντίσταση στη Μινεάπολη ενάντια στον ρατσισμό και όλες τις μάχες διεθνώς και εδώ, τόνισε:

«Κάτω από αυτή την πίεση βουλιάζει ο Μητσοτάκης. Το είπε σήμερα "θυμάμαι το '93", αναφερόμενος προφανώς στις εσωτερικές αντιφάσεις της ΝΔ, τις διασπάσεις κλπ. Αλλά κι εμείς θυμόμαστε το '93, τι σήμαιναν οι καταλήψεις, η δολοφονία Τεμπονέρα, η δίχρονη απεργία στην ΕΑΣ που οι απολυμένοι γύρισαν στις δουλειές τους. Αυτά φοβάται η ΝΔ και αυτά έχουμε να στηρίξουμε».

Α.Β.

ΠΑΤΡΑ, ΒΟΛΟΣ

Απλώνουμε το μήνυμα
της Αντίστασης και της Επανάστασης

Οι εκδηλώσεις του ΣΕΚ «Αντίσταση και επανάσταση σ' έναν κόσμο πολέμων και καταστροφών» συνεχίστηκαν την Πέμπτη 16 και την Παρασκευή 17 Ιούλη στην Πάτρα και τον Βόλο αντίστοιχα. Η διοργάνωση και το θέμα τους εκτιμήθηκε ως πολιτική πρωτοβουλία από ομιλητές/ριες και ακροατήριο.

«Είναι ευχάριστο ότι γίνονται τέτοιες εκδηλώσεις για όσα ζούμε αλλά και για τις αντιστάσεις των λαών και των κινημάτων», ξεκίνησε χαρακτηριστικά την ομιλία του στην Πάτρα ο **Νίκος Παπαγεωργίου**, μέλος της Κίνησης Υπεράσπισης Δικαιωμάτων Μεταναστών/ριών. «Βρισκόμαστε στο κέντρο μιας καταιγίδας, όπου διεξάγεται ένας πόλεμος ενάντια στην ανθρωπότητα, με την παγκόσμια κρατική τρομοκρατία, την στρατιωτικοποίηση, την επανιδιοποίηση αγαθών, την επικράτηση της ιδεολογίας των αλγόριθμων.

Είναι η καταιγίδα του καπιταλισμού, του ιμπεριαλισμού, της πατριαρχίας, του ρατσισμού, του φασισμού, η καταιγίδα των κρατών που διαχειρίζονται το θάνατο και τη γενοκτονία σαν κυρίαρχη πρακτική διατήρησης της κυριαρχίας τους. Φωνάζουμε όλοι “δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη”. Η δικαιοσύνη από τα κάτω θα διεκδικηθεί μόνο με μνήμη, εξέγερση και οργάνωση. Δεν θα γίνει διά μαγείας. Το κοινό, το συλλογικό, είναι η εναλλακτική. Και προς αυτή την κατεύθυνση πρέπει να κινηθούν οι προσπάθειές μας», τόνισε, καταθέτοντας στη συνέχεια τις σκέψεις του για τις μάχες της περιόδου.

Είχε προηγηθεί η **Αθηνά Ζωγραφάκη**, φοιτήτρια κοινωνικής εργασίας, η οποία υποστήριξε πως: «Η γενική εικόνα που προωθείται από πλευράς των κυρίαρχων ΜΜΕ και των συμφερόντων που στηρίζει την πολιτική της Δεξιάς είναι αυτή της συνολικής απαξίωσης της κοινωνίας και των αιτημάτων της, σε μια προσπάθεια να εντυπωθεί στους πολίτες η εικόνα ότι δεν υπάρχει εναλλακτική, ότι δεν γίνεται πια ουσιαστική αντιπολίτευση και ότι ούτε λίγο ούτε πολύ δεν έχει καν νόημα να κινητοποιηθεί κάποιος, να πολιτικοποιήσει τη δράση του, ούτε να ορ-

γανωθεί και να παλέψει για κάτι».

«Η μαγική εικόνα της αήττητης δεξιάς παγιώνεται μέσω της στοχευμένης αποσιώπησης των κοινωνικών κινημάτων και της δυναμικής τους που ολοένα τελευταία αυξάνεται και στην Ελλάδα και στον υπόλοιπο κόσμο. Θα αναφερθώ σε ορισμένα χαρακτηριστικά παραδείγματα», συνέχισε, φέρνοντας εικόνες από μεγαλειώδεις αγώνες το τελευταίο διάστημα διεθνώς και εδώ: Στην Ιταλία ενάντια στις επιθέσεις της κυβέρνησης Μελόνι, σε όλο τον κόσμο ενάντια στη γενοκτονία στη Γάζα, στην Αλβανία ενάντια στο ξεπούλημα της γης από την κυβέρνηση Ράμα, στην Ελλάδα από τα νησιά και τα λιμάνια ενάντια στην παρουσία των γενοκτόνων του IDF μέχρι την Ηλιούπολη και τη Θεσσαλονίκη ενάντια στην καταστροφή και ιδιωτικοποίηση δημόσιων χώρων.

Παραδείγματα

«Μέσα από αυτή τη σταχυολόγηση παραδειγμάτων φαίνεται ολοκάθαρα ότι η μαγική εικόνα της παντοδυναμίας της Δεξιάς καταρρέει στην πράξη όταν οι πολίτες συσπειρώνονται γύρω από ζητήματα και κεντρικής πολιτικής αλλά και καθημερινότητας», τόνισε. «Οι αντιστάσεις αυτές δεν μετριούνται μόνο ως προς το τελικό αποτέλεσμα που άλλοτε είναι νικηφόρο και άλλοτε όχι. Η αξία τους συνίσταται κυρίως στην πολιτική ζύμωση που γίνεται για να συνέλθει ο λαός και να διεκδικήσει τα συμφέρόντά του ενάντια στο συντηρητικό αφήγημα».

Και κατέληξε πριν πάρει το λόγο ο **Τάσος Αναστασιάδης** από τον Συντονισμό Εργατικής Αντίστασης: «Ο πόλεμος, η βία της φτώχειας, η ανεργία, η κρατική καταστολή, οι περιβαλλοντικές και ανθρωπιστικές καταστροφές, ο ρατσισμός, είναι τα τραύματα που γεννά ο καπιταλισμός στο σώμα, στην καρδιά και το μυαλό μας. Και το τραύμα μάς κάνει να μουδιάζουμε, να απογοητευόμαστε, να ξεκοβόμαστε από την ίδια μας τη ζωή. Κάποτε ο Μαρξ αυτό το είχε πει αλλοτρίωση. Να ζούμε στο χάσμα μεταξύ αυτού που θέλαμε αλλά δεν καταφέραμε, αυ-

τού που μας ανήκε αλλά μας το πήραν τελικά.

Ο καπιταλισμός μάς κλέβει τη ζωή σε τρεις χρόνους. Κλέβει το παρελθόν κάνοντάς μας να αμφισβητήσουμε τις πρότερες αντιστάσεις μας, να τις αποκηρύξουμε εμείς οι ίδιοι αν γίνεται. Μας κλέβει το παρόν επιβάλλοντας το σκίτημα της ζωής να μουδιάσει μέσα μας και να ζούμε με τρόπο που να μην κινούμαστε για να μην ακούγονται οι αλυσίδες μας, όπως είχε πει κάποια στιγμή σωστά η Ρόζα Λούξεμπουργκ. Και τέλος, μας κλέβει και το μέλλον: τη γη, τον αέρα, το ίδιο το βασίλειο της φύσης μέσα στο οποίο γεννιόμαστε και ζούμε. Μας κλέβει την ευημερία των επόμενων γενεών.

Έτσι, με κάθε αντίσταση στη μαγική εικόνα, κάνουμε ένα σημαντικό βήμα να θεραπεύσουμε το πολιτικό μας τραύμα, να κερδίσουμε πίσω τους τρεις πολιτικούς χρόνους που μας ανήκουν».

Σε αντίστοιχο κλίμα έγινε η εκδήλωση στον Βόλο, την οποία άνοιξαν εισηγητικά ο **Τάσος Τσιούνης**, προγραμματιστής και η **Νίκη Αργύρη** από το ΣΕΚ. Η παρουσία παρέας μαθητών/ριών, που είχαν ενημερωθεί για τη συζήτηση από εξόρμηση των συντρόφων/ισών του ΣΕΚ τις προηγούμενες μέρες στην πόλη, έδειξε το ενδιαφέρον που υπάρχει. Την κουβέντα πυροδότησε ερώτηση εργαζόμενης του δήμου για το πώς γίνεται να εκλέγεται δήμαρχος Βόλου ο Μπέος και ποια μπορεί να είναι η απάντηση.

Ο προβληματισμός της έδωσε την ευκαιρία από τη μία να υπενθυμιστούν οι μεγάλοι αγώνες -κάποιοι εκ των οποίων νικηφόροι- που έχουν δοθεί και συνεχίζουν να δίνονται και στον Βόλο: ενάντια στην περιβαλλοντική καταστροφή με την ακύρωση της εγκατάστασης σταθμού LNG, ενάντια στον ρατσισμό και τους φασίστες, ενάντια στην αστυνομική καταστολή και για να τιμωρηθούν οι δολοφόνοι του Βασίλη Μάγγου. Και από την άλλη να τονιστεί πόσο σημαντική είναι η κλιμάκωσή τους κόντρα στους Μπέους, όπως παλεύει το ΣΕΚ.

Λ.Β.

Οι εκδηλώσεις
συνεχίζονται

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Τετάρτη 22 Ιούλη, 8μμ παρκάκι ΕΚΘ
Ομιλητές/ριες
Γιώργος Αγγελόπουλος,
καθηγητής ΑΠΘ, γραμματέας ΕΣΔΕΠ
Γιάννης Κούτρας, ΔΣ ΕΝΙΘ
Δήμητρα Κομνιανού,
συντ. ΚΕΕΡΦΑ Θεσσαλονίκης
Γιάννης Μήτζιας,
γραμματέας σωματίου ΕΥΑΘ
Δέσποινα Χαραλαμπίδου,
ΠΣ ΛΑΕ – ΑΑ
Γιάννης Σηφιακάκης,
Συμμαχία Σταματίστε τον Πόλεμο

ΧΑΝΙΑ

Πέμπτη 23 Ιούλη, 7.30μμ,
Πάρκο Ειρήνης και Φιλίας
Ομιλητές/ριες
Μαργαρίτα Παπαμηνά,
μέλος ΔΣ ΣΕΠΕ Χανίων
Χρήστος Μπέλμπας,
πρόεδρος ΕΛΜΕ Χανίων
Ελέγκω Μανουσάκη,
μέλος BDS Greece
Πέτρος Κωνσταντίνου,
συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ

ΡΕΘΥΜΝΟ

Παρασκευή 24 Ιούλη, 7.30μμ,
σπίτι Πολιτισμού, πλατεία
Μικρασιατών
Ομιλητές/ριες
Μαρία Ηλιάκη,
Ενεργοί πολίτες Ρεθύμνου –
ΑΤΣΙΡΙΣΤΑΣ
Αλεξάνδρα Κρήτη,
αρχαιολόγος
Πέτρος Κωνσταντίνου,
συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ

ΞΑΝΘΗ

Τετάρτη 22 Ιούλη, 7.30μμ, καφέ
Κήπος
Ομιλητές/ριες
Γιάννης Πατζανακίδης,
δικηγόρος
Τζεμαλή Μηλιαζήμ,
δάσκαλος
Παντελής Παναγιωτακόπουλος,
ΣΕΚ

Μαρξιστικά Φόρουμ			
ΚΥΨΕΛΗ Βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης, 7.30μμ ● TETARTH 22/7 Ο Τρότσκι και η Διαρκής Επανάσταση Ομιλητής: Γιάννης Μακαρώνας ● TETARTH 29/7 Μάρξ, Χέγκελ και Διαλεκτική Ομιλητής: Γιώργος Μαρτσιλέας ΠΑΤΗΣΙΑ Σινέ Ατενέ, 7.30μμ ● TETARTH 22/7 Ο Τρότσκι και η πάλη ενάντια στον φασισμό στην Γερμανία Ομιλήτρια: Λή Κόβενι ΓΑΛΑΤΣΙ Γραφεία Γ' ΕΛΜΕ Γκράβα ● TETARTH 22/7 Πόλεμος και ρατσισμός, αντίσταση μέχρι τη νίκη Ομιλήτρια: Σοφία Γαρμπή ΞΑΡΧΕΙΑ Καφέ «Φράου» Φειδίου 6, 7.30μμ ● TETARTH 22/7 Το ποδόσφαιρο ως πεδίο έκφρασης και διεκδίκησης. Με το Μουντιάλ ΟΧΙ, με την Παλαιστίνη ΝΑΙ Ομιλητής: Μάριος Κυριακού ● TETARTH 29/7 Ο Τρότσκι και η Διαρκής Επανάσταση Ομιλήτρια: Ειρήνη Ζιάκα ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ Πλατεία Μερκούρη 7.30μμ ● TETARTH 22/7 Εργατική απάντηση στην κρίση στέγης Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης ● TETARTH 29/7 Ο Τρότσκι και η Διαρκής Επανάσταση Ομιλήτρια: Λένα Βερδέ ● TETARTH 5/8 Η πάλη ενάντια στην Ισλαμοφοβία Ομιλητής: Νεκτάριος Δαργάκης ● TETARTH 19/8 Η μάχη των Συλλογικών Συμβάσεων Ομιλητής: Αντώνης Σκαρπέλης ΚΑΛΛΙΘΕΑ ● TETARTH 22/7 Ο Τρότσκι και η Διαρκής Επανάσταση Ομιλήτρια: Ζαννέτα Λυσικάτου ● TETARTH 29/7 Γκράμσι, η επαναστατική κριτική στον σεχταρισμό Ομιλητής: Κώστας Καραγιάννης ● TETARTH 5/8 Η πάλη ενάντια στην Ισλαμοφοβία Ομιλήτρια: Αργυρή Ερωτοκρίτου ΚΟΛΩΝΟΣ-ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Καφέ Πλάτωνας, Ακαδημία Πλάτωνα 6.30μμ	● TETARTH 22/7 Εργατική απάντηση στην κρίση στέγης Ομιλητής: Αλέξανδρος Παπαϊωάννου ● TETARTH 29/7 Η μάχη των συλλογικών Συμβάσεων Ομιλητής: Αλέξανδρος Μαρτζούκος ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Καφέ Τρίκυκλο 7μμ ● TETARTH 22/7 Τι φέρνει η τεχνητή νοημοσύνη. Από τον Καρτέσιο στον Λάμπνιτς Ομιλητής: Κώστας Δανακτής ● TETARTH 29/7 Εργατική απάντηση στην κρίση στέγης Ομιλητής: Κοσμάς Ραυτόπουλος ΓΚΥΖΗ καφενείο Ραγκαβή 53, 7μμ ● ΠΕΜΠΤΗ 23/7 Τι φέρνει η τεχνητή νοημοσύνη. Από τον Καρτέσιο στον Λάμπνιτς Ομιλητής: Ορέστης Ηλίας ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Καφέ Μύρτιλο (πάρκο ΚΑΠΑΨ), 7μμ ● ΠΕΜΠΤΗ 23/7 Η μάχη για τις συλλογικές συμβάσεις Ομιλητής: Βασίλης Μάραντος ΘΗΣΕΙΟ Συνεργατικό καφενείο Περιβολάκι, 8μμ ● ΠΕΜΠΤΗ 23/7 Τι φέρνει η τεχνητή νοημοσύνη. Από τον Καρτέσιο στον Λάμπνιτς Ομιλητής: Γιάννης Σουμπάσης ● ΠΕΜΠΤΗ 30/7 Εργατική απάντηση στη κρίση στέγης Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη	ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ Πλατεία Καρύλου, 8μμ ● TETARTH 22/7 «Προοδευτικό μέτωπο» ή Αντικαπιταλιστική Αριστερά; Ομιλήτρια: Χρυσάνθη Καθοπούλη ● TETARTH 29/7 Μαρξ, Χέγκελ και Διαλεκτική Ομιλητής: Δημήτρης Αντωνίου ΕΛΛΗΝΙΚΟ ● TETARTH 22/7, Καφενείο πλατείας Σουρμένων, 7.30μμ Ιουλιανά 1965 Ομιλητής: Στέφανος Κοροβέσης ● TETARTH 29/7, Fahrenheit 451 βιβλιοκαφέ, Ηλιούπολη 7μμΜαρξ, Χέγκελ και Διαλεκτική Ομιλητής: Μάνος Νικολάου ΠΑΓΚΡΑΤΙ Sloth cafe, 7.30μμ ● ΠΕΜΠΤΗ 23/7 Ελλάδα-Τουρκία-Κύπρος, εργάτες ενωμένοι ενάντια στον πόλεμο Ομιλητής: Λεάνδρος Μπόλαρης ● TETARTH 29/7 Η πάλη ενάντια στην Ισλαμοφοβία Ομιλήτρια: Νεφέλη Καριώτη ΖΩΓΡΑΦΟΥ Sweet Home, 7.30μμ ● ΠΕΜΠΤΗ 23/7 Ιουλιανά 1965 Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος ● ΠΕΜΠΤΗ 30/7 Γένοβα 2001 Ομιλητής: Πάνος Γαραντζιώτης	● TETARTH 5/8, Δημαρχείο Νίκαιας, 7μμ Το κομμουνιστικό Μανιφέστο Ομιλητής: Σπύρος Παπακώστας ● TETARTH 19/8, Δημαρχείο Νίκαιας, 7μμ Ο Τρότσκι και η Διαρκής Επανάσταση Ομιλητής: Λεωνίδας Βετίμης ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Δημαρχείο Κερατσινίου, 7μμ ● ΠΕΜΠΤΗ 23/7 Ρόζα Λούξεμπουργκ, Μαζική Απεργία, Κόμμα και Συνδικάτα Ομιλήτρια: Ανύσια Τζονιού
	Θεσσαλονίκη ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Καφέ Πέτρος, 8.30μμ ● TETARTH 29/7 Εργατική απάντηση στην κρίση στέγης Ομιλήτρια: Κατερίνα Αβραμίδου ● TETARTH 5/8 Η μάχη των Συλλογικών Συμβάσεων Ομιλήτρια: Χριστίνα Σαβρανάκη ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ-ΚΑΜΑΡΑ Καφέ Poeta, 8μμ ● TETARTH 29/7, Ο Τρότσκι και η Διαρκής Επανάσταση Ομιλητής: Πέτρος Πομώνης ΧΑΡΙΛΑΟΥ-ΤΟΥΜΠΑ Καφέ Drop-in, 7.30μμ ● ΠΕΜΠΤΗ 30/7 Γένοβα 2001, η γέννηση του αντικαπιταλιστικού κινήματος Ομιλητής: Γιάννης Κούτρας	ΠΕΙΡΑΙΑΣ ● TETARTH 22/7, Καφέ Τζιμάνη, Ζωσιμάδων 42, 7μμ Η μάχη των συλλογικών συμβάσεων Ομιλήτρια: Μήτση Μπαμπάκου ● TETARTH 29/7, Καφέ Τζιμάνη, Ζωσιμάδων 42, 7μμ Πόλεμοι και ρατσισμός, αντίσταση μέχρι τη νίκη Ομιλήτρια: Σοφία Φορτούνα ● TETARTH 5/8, καφέ «Διαχρονικόν», Αριστοτέλους 11-13, 7μμ Τι φέρνει η Τεχνητή Νοημοσύνη Ομιλητής: Γιάννης Γρηγορακάκης ΝΙΚΑΙΑ-ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ ● TETARTH 22/7, Δημαρχείο Νίκαιας, 7μμ Η μάχη των συλλογικών συμβάσεων Ομιλήτρια: Ελένη Τσαγανού ● TETARTH 29/7, καφέ Μαραμπού, Παναγή Τσαλδάρη 76, 7μμ Γένοβα 2001, η έκρηξη του αντικαπιταλιστικού κινήματος Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωίδου	

Εξορμήσεις

TETARTH 22/7

ΡΕΘΥΜΝΟ
Μεγάλη πόρτα-Πηγάδι 7μμ

ΠΕΜΠΤΗ 23/7

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 7μμ

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ
Πλ. Λαού, Ταμπούρια 8μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24/7

ΝΙΚΑΙΑ Μετρό 6μμ

ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 7μμ

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ

ΚΑΛΛΙΘΕΑ Μαντζαγριωτάκη και Θρησώς 7μμ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
πεζόδρομος, “Κελάρι” 7μμ

ΙΛΙΟΝ Πλ. Γεννηματά 7μμ

ΠΑΤΗΣΙΑ

Σκλαβενίτης, κοντά πάρκο Φιξ 7μμ

ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 7μμ

ΖΩΓΡΑΦΟΥ Πλατεία Γαρδένιας 7μμ

ΠΑΤΡΑ Πλ. Όλγας 7μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

Παπαναστασίου με Μαρτίου 7μμ

ΚΑΜΑΡΑ Σβώλου με Γούναρη 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 25/7

ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 10πμ

Ν. ΙΩΝΙΑ Λ. Ηρακλείου
(απέναντι Πνευματικό Κέντρο) 11πμ

ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
Έβρεστ, Αγ.Ιωάννου 11πμ

ΠΑΓΚΡΑΤΙ Hondos Center 11πμ

Ν. ΣΜΥΡΝΗ Πλ. Ν.Σμύρνης 11πμ

ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 11πμ

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 11.30πμ

ΚΟΛΩΝΟΣ

Γαλαξίας Λένορμαν 12μες

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

Λαϊκή Πανόρμου 12μες

ΓΚΥΖΗ πλατεία Γκύζη 12μες

ΚΥΨΕΛΗ
Πλ. Κυψέλης Γερμανός 12μες

ΓΑΛΑΤΣΙ
Γαλατσιού και Βεΐκου 12μες

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ
πλατεία Εθνικής Αντίστασης 7μμ

ΒΟΛΟΣ Λιμάνι 8μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξυροκρήνης 11πμ

ΧΑΝΙΑ Πλ. Αγοράς 11πμ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιάτικη Εφημερίδα
εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σοφία Γαρμπή,
Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος,
Στέλιος Μιχαηλίδης, Λεάνδρος
Μπόλαρης, Γιώργος Πίπτας
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Γ. Κούβαρης
Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφεύς 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομό-
νοια
e-mail: ergatik@gmail.com, **τηλ.:** 210
5241001,
Κωδικός ΕΛΤΑ 217856

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμέ-νη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του

κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και την διανομή σύμφωνα με τις αν-θρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πά-νω στον πλανήτη.

Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μό-νο εάν είναι παγκόσμια.

Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακό-μα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανά-σταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιτα-

λισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθη-καν αργότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κί-να.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομ-μάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρό-σφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν. Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυ-θεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα. Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέ-

λος όλων των διακρίσεων ενάντια στους ομοφυλό-φιλους, γυναίκες και άντρες. Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που κατα-στρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρ-δους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγ-κρουστεί μ’ αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σο-σιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι ανα-γκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ’ αυτό και να βοηθήσει να ανα-πτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγι-κές που θα μπορέσουν ν’ ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

“Το ψηφιακό δεν είναι άυλο, δεν είναι πράσινο. Τα data centers δεν είναι στο Cloud αλλά πάνω στη γη μας, σε τεράστια κτίρια γεμάτα με υπολογιστές πεινασμένους για ενέργεια. Φαίνεται αόρατο, φθηνό, τζάμπα αλλά δεν είναι. Κοστίζει στη Γη”.

Τα Κέντρα Δεδομένων δεν κοστίζουν μόνο στη Γη όπως σωστά επιμένει ο συγγραφέας **Τζέρι Μακγκόβερν**, αλλά και άμεσα στις ζωές μας μέσα από την πλούσια κρατική χρηματοδότηση που λαμβάνουν εις βάρος των πραγματικών αναγκών μας, τη σπέκουλα και τις φούσκες που δημιουργούνται γύρω από αυτά.

Τα Κ.Δ. -με τα μεγαλύτερα να φτάνουν τα 1000 στρέμματα!- αποτελούνται από υπολογιστές, αποθηκευτικά συστήματα, δίκτυα και έναν τεράστιο όγκο ψυκτικών συστημάτων που χρειάζονται για να μην υπερθερμαίνονται. Παγκοσμίως έχουν ξεπεράσει πλέον τα 12.000 με το ένα τρίτο να βρίσκεται στις ΗΠΑ και τα επόμενα χρόνια αναμένεται να διπλασιαστούν σε χωρητικότητα κύρια λόγω της ανάπτυξης της Τεχνητής Νοημοσύνης.

Η ενεργειακή κατανάλωση των Κ.Δ. μόνο στις ΗΠΑ αντιστοιχεί στο 4% της συνολικής κατανάλωσης της χώρας και ξεπερνά αυτή ολόκληρου του Πακιστάν, ενώ αναμένεται να διπλασιαστεί τα επόμενα τέσσερα χρόνια. Την ίδια στιγμή η αυξημένη ζήτηση ενέργειας από τα Κ.Δ. αλλά και οι αναβαθμίσεις που απαιτούν στα δίκτυα και τις υποδομές σε πολλές πολιτείες έχουν οδηγήσει σε αυξήσεις στην οικιακή τιμή του ρεύματος από 25 έως 50%.

Σε νερό, η κατανάλωση ενός μεσαίου μεγέθους Κ.Δ. είναι περίπου 500.000 κυβικά το χρόνο, όσο μια πόλη των 10.000 κατοίκων δηλαδή, ενώ τα μεγαλύτερα καταναλώνουν το καθένα όσο πόλεις εκατοντάδων χιλιάδων κατοίκων. Και ακόμα χειρότερα, γιατί το μεγαλύτερο μέρος αυτού του νερού χάνεται με την εξάτμιση και δεν επιστρέφει στο δίκτυο ώστε να καθαριστεί και να επαναχρησιμοποιηθεί στη βιομηχανία όπως τα νερά των σπιτιών. Πολύτιμο νερό που λείπει από την αγροτική παραγωγή και τα σπία Πολιτειών που πλήττονται από καύσωνες και ξηρασίες γίνεται κυριολεκτικά ατμός για τις ανάγκες των Κ.Δ.

Αντιμέτωποι με αυτά τα εμπόδια και τις αντιδράσεις των τοπικών κοινωνιών, οι καπιταλιστές της πληροφορικής σκαρφίζονται πιο καταστροφικά σχέδια. Στη Λινγκάνγκ της Σαγκάης η HiCloud Technology και η China Communications C.C. κατασκευάζουν υποθαλάσσιο Κ.Δ. με άγνωστες συνέπειες για το θαλάσσιο περιβάλλον ενώ ο Έλον Μασκ πρόσφατα ανακοίνωσε τη φαντασίωσή του να στείλει σε τροχιά ένα εκατομμύριο δορυφορικά Κ.Δ.!

Οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις δεν τελειώνουν εδώ. Για να μπορούν να ανταπεξέρχονται στις απαιτήσεις της τεχνητής νοημοσύνης σε επεξεργαστική δύναμη και αποθηκευτικούς χώρους που πολλαπλασιάζονται καθημερινά τα Κ.Δ. χρειάζονται διαρκώς αναβαθμίσεις ενώ ακόμα κι έτσι η διάρκεια ζωής των περισσότερων μηχανημάτων δεν ξεπερνά τα δέκα χρόνια. Εκατομμύρια τόνοι μεταλλικών σκουπιδιών χώρια από τον πολλαπλασιασμό των απαραίτητων υπόγειων και υποθαλάσσιων καλωδίων που ποντίζονται με τεράστιο κόστος και καταστροφικές συνέπειες καθώς έχουν περιορισμένο χρόνο ζωής και μεγάλο κόστος απομάκρυνσης.

Ως αντίβαρο όλων αυτών των περιβαλλοντικών συνεπειών οι τοπικές κυβερνήσεις των

“Ta Data Centers είναι τα βαμνίρ της ενέργειας”. Φωτό: Tud Crequer

ΚΕΝΤΡΑ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

Καταστροφικοί μηχανισμοί

Πολιτειών πρόβαλαν για χρόνια τη δημιουργία θέσεων εργασίας. Η πραγματικότητα; Σύμφωνα με έρευνες, οι μόνιμες θέσεις εργασίας που δημιουργούνται, μετά το πέρας της κατασκευής, στα πιο μεγάλα Κ.Δ. δεν ξεπερνούν τις λίγες εκατοντάδες, ενώ οι περισσότερες αφορούν εσωτερικές μετακινήσεις και όχι δημιουργία πραγματικών νέων θέσεων. Την ίδια στιγμή η Τ.Ν. των ιδίων εταιρειών οδηγεί χιλιάδες εργαζόμενους στην ανεργία. Κι όμως οι κολοσσοί της πληροφορικής συνεχίζουν να απολαμβάνουν δισεκατομμύρια φοροελαφρύνσεων για την “προσφορά τους στην τοπική οικονομία”.

Παιχνίδι

Η Ε.Ε. προσπαθεί κι αυτή απ’ την πλευρά της να μπει πιο χοντρά στο παιχνίδι. Σύμφωνα με έρευνα του Guardian, το 2024 οι Microsoft, Google και Amazon κατάφεραν να προσθέσει η Κομισιόν στην ευρωπαϊκή νομοθεσία μια ρήτρα που ορίζει ότι οι εθνικές αρχές πρέπει να «διατηρούν εμπιστευτικές όλες τις πληροφορίες και τους βασικούς δείκτες απόδοσης για κάθε μεμονωμένο κέντρο δεδομένων». Εν ολίγοις κανείς δεν θα μπορεί να ξέρει πόσο ρεύμα και νερό καταναλώνουν άρα ούτε και να τους επιβάλλονται περιορισμοί.

Από αυτή την κούρσα δεν θα μπορούσε να λείπει η “Ελλάδα 2.0” του Μητσοτάκη που ενώ τα νοσοκομεία καταρρέουν από τις ελλείψεις και τα σχολικά τμήματα ξεχειλίζουν, αυτός μιλούσε προχθές για “ψηφιακές νοσηλεύτριες” και “έξυπνες τάξεις”.

Η κυβέρνηση της ΝΔ προσπαθεί να παρουσιάσει την Ελλάδα σαν τη γη της επαγγελίας για τους επενδυτές των Κ.Δ. και τον ερχομό τους σαν έναν άσο απ’το μανίκι που θα μας βγάλει -κι αυτός- απ την κρίση. Όμως τόσο οι αριθμοί όσο και η εμπειρία, διεθνώς, τους μαρτυράνε γι’αυτό που είναι: ψεύτες. Στην πραγματικότητα ο λόγος που ξεφυτρώνουν τα

ΚΔ στην Ελλάδα είναι γιατί οι αντιδράσεις πληθαίνουν και δυναμώνουν σε άλλα μέρη όπου οι συνέπειες τους έχουν γίνει ορατές και γιατί το ελληνικό κεφάλαιο ψάχνει να αρπάξει ένα κομμάτι από την πίτα.

Για να μπορέσουν να μπουν στο παιχνίδι όμως τα μεγάλα κεφάλια του χώρου όπως ο ΟΤΕ, η Nona, η Vodafone και λίγοι ακόμα που έχουν αναλάβει τα τελευταία χρόνια πάνω από το 60% των ψηφιακών έργων χρειάστηκαν 3.5 ολόκληρα δισεκατομμύρια ευρώ από το Ταμείο Ανάκαμψης. Με την πρόφαση πως μόνο οι μεγάλοι είχαν την απαραίτητη ρευστότητα για να αξιοποιήσουν την χρηματοδότηση του Ταμείου Ανάκαμψης τα λεφτά πήγαν και πάλι σε αυτούς.

Και σαν να μην τους έφταναν, οι πάροχοι τρίβουν τα χέρια τους καθώς ετοιμάζονται ν’αρπάξουν λεφτά και από το θηριώδες εξοπλιστικό πρόγραμμα Rearm Europe μιας και τα Κ.Δ. εμπίπτουν στη κατηγορία των έργων που έχουν “αμυντικό χαρακτήρα”. Δισεκατομμύρια που αντί να πάνε στην Υγεία, στην Παιδεία, στις κοινωνικές υπηρεσίες, στους μισθούς και στις συντάξεις χαρίζονται στους μεγάλους παρόχους των τηλεπικοινωνιών και της πληροφορικής.

Κι ενώ σε Κορωπί και Σπάτα τα σχέδια για Κ.Δ πολλαπλασιάζονται, δυο νέα μεγάλης κλίμακας σχεδιάζονται σε Κοζάνη και Λάρισα. Στην Κοζάνη η ΔΕΗ υπόσχεται μέσω του πρόεδρου της κ. Στάσης να μετασχηματίσει την πόλη, “περνώντας από το μοντέλο της μονοκαλλιέργειας της ενέργειας σε ένα νέο παραγωγικό πρότυπο” δημιουργώντας “έναν κόμβο σύγχρονων ενεργειακών τεχνολογιών, ο οποίος θα προσφέρει νέες θέσεις εργασίας και νέες προοπτικές για τις επόμενες γενιές”.

Τα αναμασημένα ψέματα σε μια περιοχή που έχει τόσα θυσιάσει στο βωμό των “ενεργειακών αναγκών”, συνοδεύονται κι από νέες υποσχέσεις. Επειδή είναι της ΔΕΗ μας λένε, η

τροφοδότησή του θα γίνεται “πριν από τον μετρητή” και άρα δεν πρόκειται να επιβαρύνει τις τιμές του ρεύματος. Και πάλι η εμπειρία διεθνώς τους διαψεύδει. Ακόμα και σε περιπτώσεις στις σκανδιναβικές χώρες που τα Κ.Δ. τροφοδοτήθηκαν από ιδιότητα αιολικά πάρκα οι τιμές ανέβηκαν σημαντικά. Τα ίδια ισχύουν και για τη Λάρισα όπου η ΔΕΠΑ προχωρά χέρι-χέρι με την ισραηλινών συμφερόντων Clavenia στη κατασκευή μιας μονάδας ηλεκτροπαραγωγής με φυσικό αέριο, από την οποία όμως τυχαίως θα τροφοδοτείται και ένα θηριώδες Κ.Δ.

Σε μια χώρα που υποφέρει από τη λειψυδρία και τις εξωφρενικά υψηλές τιμές του ρεύματος ο πολλαπλασιασμός των Κ.Δ. είναι βέβαιο πως θα χειροτερεύει την κατάσταση. Είναι παραμύθι πως η αναβάθμιση της Ψυττάλειας θα μπορέσει να λύσει το πρόβλημα υδροδοτώντας τα Κ.Δ. της Αττικής καθώς αυτά χρειάζονται καθαρό πόσιμο νερό και όχι ανακυκλωμένο.

Φούσκα

Η Microsoft, η Google αλλά και η Cosmote και η Nona δεν δίνουν δεκάρα για την καταστροφή που προκαλούν. Απ’τη μια γεμίζουν τις τσέπες τους από τα κέρδη τους κι απ’την άλλη τις ξαναγεμίζουν με τη χρηματιστηριακή σπέκουλα πάνω στις μετοχές τους αδιαφορώντας για το αν οδηγούν σε μια νέα φούσκα. Στην Αμερική η SpaceX του Έλον Μασκ είδε την αξία της μετοχής της να καταρρέει κατά 45% και να φτάνει κάτω από τα 135 δολάρια στα οποία εισήχθη στο Nasdaq πριν από ένα μήνα, οδηγώντας σε απώλεια χρηματιστηριακής αξίας της τάξης του ενός τρισεκατομμυρίου δολαρίων. Γιατί μαζί με την αποτυχημένη απογείωση του πυραύλου Starship οι τζογαδόροι άρχισαν να φοβούνται πως η στροφή του Μασκ στην Τ.Ν. και τα Κ.Δ. είναι μεγάλο ρίσκο καθώς η θυγατρική xAI δεν παρουσιάζει προς το παρόν πραγματική κερδοφορία.

Και οι υπόλοιποι μεγάλοι παίκτες όμως, αδυνατώντας να δημιουργήσουν τα κέρδη που απαιτούν οι προγραμματισμένες επενδύσεις τους, προχωρούν σε μια ακόμα κυκλική απάτη όπου ο ένας χρηματοδοτεί τον άλλον και πάλι πίσω και συγχρόνως δανειζονται όπου βρουν σε ολόκληρο τον πλανήτη. Όπως προειδοποιεί ο μαρξιστής οικονομολόγος **Μάικλ Ρόμπερτς** “εάν όλες αυτές οι επενδύσεις δεν αποφέρουν τα αναμενόμενα κέρδη, θα πλήξουν πολύ χοντρά τον χρηματοπιστωτικό τομέα και την ευρύτερη οικονομία”. Η **Γ. Γκοπίναθ**, πρώην επικεφαλής οικονομολόγος στο ΔΝΤ, έχει υπολογίσει ότι μια κατάρρευση της χρηματιστηριακής αγοράς λόγω τεχνητής νοημοσύνης θα εξαφάνιζε περίπου 20 τρισεκατομμύρια δολάρια από τα αμερικάνικα νοικοκυριά και άλλα 15 τρισεκατομμύρια δολάρια στο εξωτερικό, αρκετά για να προκαλέσουν μια παγκόσμια ύφεση.

Η φρενίτιδα των Κ.Δ. δεν εξυπηρετεί κάποια πραγματική ανάγκη. Υπολογίζεται πως πάνω από το 60% των αποθηκευμένων δεδομένων είναι σκουπίδια: άχρηστες πληροφορίες τις οποίες δεν τις χρησιμοποιεί κανείς. Όσο η Τ.Ν. και η ψηφιακή τεχνολογία συνολικά μένουν στα χέρια των καπιταλιστών θα εξυπηρετούν τα κέρδη τους καταστρέφοντας ο,τι χρειάζεται. Η λύση δεν είναι η Στρατηγική Αυτονομία που υπόσχεται ο Τσίπρας αλλά ο εργατικός έλεγχος.

Δημήτρης Δασκαλάκης

Συμπληρώθηκαν 25 χρόνια από τις ιστορικές ημέρες της Γένοβα, τον Ιούλιο του 2001, τότε που εκατοντάδες χιλιάδες περικύκλωσαν τη σύνοδο των ηγετών των 8 πλουσιότερων κρατών (G8) με σύνθημα «είσαστε 8, είμαστε 6 δισεκατομμύρια». Ήταν η εμφάνιση ενός νέου αντικαπιταλιστικού κινήματος που θα διαμόρφωνε εκατομμύρια κόσμο και τα επόμενα χρόνια θα συγκρούονταν με το σύστημα και τις επιλογές του, τον πόλεμο, τις κυβερνητικές επιθέσεις.

Το νέο αυτό κίνημα είχε κάνει την πρεμιέρα του τον Νοέμβριο του 1999 στο **Σιάτλ**. Εκεί, δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές πολιορκήσαν τη σύνοδο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου οδηγώντας την στην αναβολή. Ήταν η πρώτη μεγάλη, μαζική αντίδραση μετά από μια δεκαετία όπου η κυρίαρχη αφήγηση, μετά την κατάρρευση των καθεστώτων του κρατικού καπιταλισμού το 1989, μιλούσε για το «τέλος της Ιστορίας» και την οριστική επικράτηση της αγοράς. Η κοινή εμφάνιση όλων των διαφορετικών κινήματων που μέχρι τότε πάλευαν χωριστά, έκανε τη διαφορά. Γύρω από το σύνθημα «οι άνθρωποι πάνω από τα κέρδη» συσπειρώθηκαν περιβαλλοντικοί ακτιβιστές, συνδικάτα, κινήματα ενάντια στη φτώχεια και τον πόλεμο, κινήματα γυναικών. Ακολούθησαν διαδηλώσεις στην **Πράγα** το 2000 ενάντια στο ΔΝΤ, καθώς και κινητοποιήσεις στη **Νίκαια** και στο **Γκέτεμποργκ** κατά των συνόδων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ξεκίνησαν συντονισμοί του κινήματος όπως τα Κοινωνικά Φόρουμ σε ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο.

Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα με τη συγκρότηση πρώτα της **Πρωτοβουλίας Πράγα 2000** και μετά της **Πρωτοβουλίας ΓΕΝΟΒΑ 2001**, όπως αντιστοιχά κι όλες οι οργανώσεις της Διεθνιστικής Σοσιαλιστικής Τάσης, έπαιξε καθοριστικό ρόλο για να φέρει τον αέρα αυτού του κινήματος σε κάθε γειτονιά, χώρο δουλειάς και σπουδών. Σε αυτή την καμπάνια συμμετείχαν συνδικάτα, φοιτητικοί σύλλογοι, τοπικές κινήσεις, συλλογικότητες και αγωνιστές/ριες της Αριστεράς, του αντιεξουσιαστικού χώρου, της οικολογίας.

Η συμμετοχή της Πρωτοβουλίας ΓΕΝΟΒΑ 2001 στις δύο νικηφόρες πανεργατικές απεργίες του 2001, που ανάγκασαν την κυβέρνηση Σημίτη να αποσύρει το ασφαλιστικό νομοσχέδιο Γιαννίτση και μια σειρά εξορμήσεις, εκδηλώσεις και συζητήσεις σε συνεργασία με εργατικά σωματεία, συνέβαλαν στο να απλωθεί ακόμα περισσότερο αυτή η καμπάνια στην εργατική τάξη. Δημοσκοπήσεις την παραμονή της αποστολής στη Γένοβα, έδειχναν ότι το 54% υποστήριζε τους αγωνιστές/ριες που ετοιμάζονταν να ταξιδέψουν στην Ιταλία.

Το επταήμερο δράσης, από τις 14 έως τις 22 Ιουλίου, είχε προετοιμαστεί από το Κοινωνικό Φόρουμ της Γένοβα και θα κορυφωνόταν τις τρεις τελευταίες ημέρες. Σε αυτό συμμετείχαν

περίπου χίλιες οργανώσεις από όλο τον κόσμο.

Στις 19 Ιουλίου, ημέρα αντιρατσιστικής κινητοποίησης, 30.000 άνθρωποι, βάδισαν έχοντας βάψει με λευκή μπογιά τα χέρια τους, φωνάζοντας «είμαστε όλοι παράνομοι». Η κυβέρνηση **Μπερλουσκόνι** είχε μετατρέψει τη Γένοβα σε στρατιωτικοποιημένη πόλη. Το ένα τρίτο του κέντρου κηρύχθηκε «κόκκινη ζώνη» και περιφράχθηκε με συρματοπλέγματα. Περισσότεροι από 16.000 καραμπινιέροι, τεθωρακισμένα και αντλίες νερού παρατάχθηκαν γύρω από το πλοίο όπου θα συνεδρίαζαν οι ηγέτες των πλουσιότερων κρατών του κόσμου. Η ιταλική κυβέρνηση προσπάθησε με κάθε τρόπο να αποτρέψει την άφιξη διεθνών αντιπροσωπειών. Οι διαδηλωτές όμως έσπαγαν τις απαγορεύσεις και κατέφθαναν στη Γένοβα.

Κόκκινη ζώνη

Στις 20 Ιουλίου, ημέρα αφιερωμένη στην πολιορκία της «κόκκινης ζώνης», δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν σε επτά σημεία της πόλης και συγκρούστηκαν με την αστυνομία που εξαπέλυσε ένα όργιο βίας με χημικά και δακρυγόνα. Εκείνη τη μέρα δολοφονήθηκε ο 23χρονος **Κάρλο Τζουλιάνι** από μπάτσο που πρώτα τον πυροβόλησε και στη συνέχεια πέρασε από πάνω του με το τζιπ.

Η δολοφονία του Τζουλιάνι τροφοδότησε την οργή. Το σύνθημα έπεσε σε όλη την Ιταλία: «Αύριο όλοι στη Γένοβα». Στις 21 Ιουλίου, πάνω από 300.000 άνθρωποι κατέκλυσαν τους δρόμους της ιταλικής πόλης. Η οργανωμένη εργατική τάξη έδωσε το στίγμα μιας διαδήλωσης που συνδύασε τη δύναμη των συνδικάτων με τη μαχητικότητα των νέων ακτιβιστικών δικτύων.

Στην κεφαλή της πορείας ήταν το πανό του Κοινωνικού Φόρουμ της Γένοβα με το σύνθημα «είστε G8, είμαστε 6 δισεκατομμύρια» και λίγο πιο μετά ακολουθούσε το μπλοκ της Πρωτοβουλίας ΓΕΝΟΒΑ 2001. Τα συνθήματα στα ιταλικά και στα αγγλικά: «Assassini» (Δολοφόνοι) και «L'unica soluzione la rivoluzione» (μία μόνο λύση επανάσταση) εναλλάσσονταν με επαναστατικά τραγούδια όπως το Μπαντιέρα Ρόσα και το Μπέλα Τσάο.

Όλη η πόλη συμπαραστεκόταν με κάθε τρόπο στη διαδήλωση. Από τις σημαίες στα μπαλκόνια μέχρι το νερό που έριχναν κάτοικοι για να ανακουφίσουν τους διαδηλωτές από τον καύσωνα. Από την Ελλάδα περίπου 3.500 αγωνιστές/ριες συμμετείχαν, μία από τις μεγαλύτερες διεθνείς αντιπροσωπείες.

Το μπλοκ της Πρωτοβουλίας ΓΕΝΟΒΑ ξεκινούσε με το μπλοκ του σωματείου του εργοστασίου της MISKO-BARILLA στην Πάτρα και ακολουθούσαν τα πανό των Εργατικών Κέντρων Θεσσαλονίκης και Πειραιά, της ΕΙ-ΝΑΠ, ο Δήμος Ν. Ιωνίας, οι Οικολόγοι Πράσινοι, το ΣΕΚ. Μεγάλη ήταν η συμμετοχή και των φοιτητικών συλλόγων με σύνθημα «Οι σχολές μας δεν είναι για πούλημα».

Η καταστολή του Μπερλουσκόνι συνεχίστηκε με την αστυνομία να εισβάλλει στο σχολείο που στέγαζε το Κέντρο Τύπου του κινήματος, χτυπώντας δημοσιογράφους και ακτιβιστές, ενώ καταγγέλλθηκαν βασανιστήρια κρατουμένων στα κρατητήρια. Αλλά ότι κι αν έκαναν οι καραμπινιέροι τη σφραγίδα την είχαν βάλει οι εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές.

Οι G8 πήραν το μάθημά τους και εξάγγειλαν την επόμενη συνεδρίαση στα Βραχώδη Όρη στο Καναδά, σημάδι παραδοχής της ήττας τους από το κίνημα.

Η Γένοβα έβαλε τη σφραγίδα ότι τα περί «τέλους της ιστορίας» που κυριάρχησαν για μια δεκαετία είχαν πάει περίπατο. Απέδειξε ότι η αντίθεση στους θεσμούς του παγκόσμιου καπιταλισμού ήταν υπόθεση ενός ευρύτερου διεθνούς κινήματος που συνδέει συνδικάτα, φοιτητικούς συλλόγους, οικολογικές, αντιρατσιστικές, περιβαλλοντικές, ανθρωπιστικές οργανώσεις, την Αριστερά. Διεθνώς, η γενιά που επηρεάστηκε από τη Γένοβα αποτέλεσε τη ραχοκοκκαλιά του τεράστιου αντιπολεμικού κινήματος που ακολούθησε ενάντια στις πολεμικές εξορμήσεις του Μπους και των συμμάχων του σε Αφγανιστάν και Ιράκ. Και όχι μόνο.

Ριζοσπαστικοποίηση

Στην Ελλάδα, η Γένοβα του 2001 ήταν ο σταθμός απ' όπου ξεδιπλώθηκε η ριζοσπαστικοποίηση που οδήγησε στις μεγάλες μάχες της επόμενης εικοσαετίας. Στη διεθνή κινητοποίηση ενάντια στη Σύνοδο της ΕΕ στην Θεσσαλονίκη το 2003, στο κίνημα που κόντραρε την Ολυμπιακή φούσκα το 2004, τις φοιτητικές καταλήψεις του 2006-2007 και την απεργία διαρκείας των δασκάλων τον Σεπτέμβρη του 2006, την εξέγερση του Δεκέμβρη 2008, τις μεγάλες απεργίες ενάντια στα μνημόνια, τη μάχη ενάντια στους φασίστες.

Ταυτόχρονα, τόσο στη Γένοβα, όσο και στα Ευρωπαϊκά Κοινωνικά Φόρουμ, τις διαδικασίες του κινήματος που ακολούθησαν, φούντωσε η αντιπαράθεση που τότε κωδικοποιούνταν στο αν το νέο αυτό κίνημα έχει στόχο «αντιεοφιλελεύθερο» ή «αντικαπιταλιστικό». Στην ουσία της είναι η συζήτηση που συνεχίζεται μέχρι σήμερα κι έχει καθορίσει τις επιλογές της Αριστεράς: Αν η προοπτική μας είναι μια

πιο δίκαιη διαχείριση του καπιταλισμού ή η ανατροπή του συστήματος.

Στην Ιταλία, η «άλλη» διαχείριση του συστήματος που υποσχόταν η Κομμουνιστική Επανάσταση, το κόμμα που μεγάλωσε πάνω στη δυναμική της Γένοβας και συμμετείχε στην κεντροαριστερή κυβέρνηση τα επόμενα χρόνια, κατέληξε να επιβάλλει μέτρα λιτότητας και να στηρίζει τη συμμετοχή της Ιταλίας στον πόλεμο στο Αφγανιστάν. Στην Ελλάδα το ίδιο αφήγημα υπηρέτησε λίγο αργότερα ο ΣΥΡΙΖΑ, το σχήμα που προέκυψε από τη συμμαχία του Συνασπισμού μαζί με τις οργανώσεις που συγκρότησαν την «Ελληνική Επιτροπή για τη Γένοβα» σε αντιπαράθεση με την Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ. Οι μεταρρυθμιστικές υποσχέσεις για μια κυβέρνηση της Αριστεράς που ήρθαν στη συνέχεια, πατώντας πάνω στο μεγάλο κίνημα ενάντια στα μνημόνια, κατέληξαν στην ανατροπή του ΟΧΙ του δημοψηφίσματος, το τρίτο μνημόνιο, την απογοήτευση της διακυβέρνησης του 2015 – 2019 και την αδιέξοδη κρίση αυτού του χώρου την τελευταία επταετία.

Από την άλλη μεριά, η αντικαπιταλιστική πτέρυγα του κινήματος δεν έμεινε στη γωνία να φωνάζει για την καθαρότητα των επαναστατικών ιδεών της. Διατηρώντας τις αρχές της κοινής δράσης αλλά και της αιχμηρής συζήτησης, αποδείχτηκε καθοριστική στο ξεκαθάρισμα και το ξεδίπλωμα όλων των μεγάλων αγώνων στα χρόνια που ακολούθησαν. Από το χτίσιμο αντιπολεμικού κινήματος σε αντιπαράθεση με τη λογική ίσων αποστάσεων μετά την επίθεση στους Δίδυμους Πύργους, στις «καταλήψεις μέχρι τη νίκη» κόντρα στη Γιαννάκου, στην ενότητα της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και τη συγκρότηση της ΑΝΤΑΡ-ΣΥΑ, το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα και τις απεργίες διαρκείας μέχρι τη νίκη, τα χρόνια που οι πανεργατικές απεργίες γκρέμιζαν τις μνημονιακές κυβερνήσεις.

Η προοπτική του αντικαπιταλισμού και του επαναστατικού δρόμου, εικοσιπέντε χρόνια μετά και με όλη την εμπειρία που διαμορφώθηκε σε αυτό το πρώτο τέταρτο του 21ου αιώνα, δείχνει τη συνέχεια σε όλους τους αγωνιστές και τις αγωνίστριες που συνεχίζουν να εμπνέονται από την παράδοση που δημιούργησαν οι μάχες της Γένοβα.

Σ.Μ.

Ιούλης 2001, Γένοβα. Φωτό: Αρχείο Εργατική Αλληλεγγύη

ΓΕΝΟΒΑ 2001

Ο νέος αντικαπιταλισμός

Διαβάστε επίσης

25 χρόνια μετά τη δολοφονία του Κάρλο Τζουλιάνι, η Ιταλία βράζει για μια νέα αστυνομική δολοφονία.

Ο 42χρονος μαροκινός **Αμπντε-ραχίμ Φακίρ**, ιδιοκτήτης μιας μικρής επιχείρησης καθαρισμού, δολοφονήθηκε την Κυριακή 19/7 στη Μπολόνια, με τον ίδιο τρόπο που είχε χάσει τη ζωή του ο **Τζώρτζ Φλόιντ** λίγα χρόνια πριν στη Μινεάπολη. Βίντεο που τράβηξε κάτοικος της περιοχής δείχνει τον Φακίρ με το πρόσωπο στο έδαφος, ενώ δύο αστυνομικοί τον πατούν στην πλάτη. Φωνάζει επανειλημμένα «βοήθεια, βοήθεια, αρκετά πια» πριν σιωπήσει για πάντα. Στη συνέχεια, οι μπάτσοι πρώτα του περνούν χειροπέδες και μετά ελέγχουν τα ζωτικά του σημεία.

«Σκότωσαν τον αδελφό μου εν ψυχρώ, θέλω δικαιοσύνη», δήλωσε η αδελφή του Φακίρ, **Χαντίγια**. Η δικηγόρος της οικογένειας **Μπάρμπα-Σπινέλλι** ανέφερε ότι ο Φακίρ ζούσε από μικρό παιδί στη Μπολόνια και τους τελευταίους μήνες φοβόταν ότι οι νέες ευρωπαϊκές αντιμεταναστευτικές πολιτικές θα τον απέλαυναν από τη χώρα.

Εκατοντάδες συγκεντρώθηκαν την ίδια μέρα στο σημείο της δολοφονίας ενώ μεγάλες κινητοποιήσεις ξέσπασαν τη Δευτέρα στη Μπολόνια που κατέληξαν σε συγκρούσεις

ΜΠΟΛΟΝΙΑ, ΓΕΝΟΒΑ

“Βράζει” η Ιταλία

20/7, Μπολόνια. Φωτό: Μισέλ Λανίβι/Reuters

με την αστυνομία. Η διαδήλωση που καλούσαν μεταξύ άλλων τα εργατικά συνδικάτα, η Μουσουλμανική Κοινότητα, οργανώσεις και κόμματα της Αριστεράς και ο δήμαρχος της Μπολόνια **Ματέο Λεπόρ**, ξεκίνησε από την Πλατεία Νεπτούνο στο κέντρο της πόλης και κατευθύνθηκε προς το κτίριο της Νομαρχίας στην Πλατεία Ρούσβελτ. Εκεί οι μπάτσοι χρησιμοποίησαν δακρυγόνα και αντλίες νερού, με τους

διαδηλωτές να απαντούν στήνοντας οδοφράγματα με ενοικιαζόμενα ποδήλατα. Οι επιθέσεις της αστυνομίας δεν κατάφεραν να διαλύσουν την πορεία που συνέχισε να κινείται στους δρόμους της πόλης με τα συνθήματα «Όλος ο κόσμος απεχθάνεται την αστυνομία», «Δολοφόνοι» και «Δικαιοσύνη για τον Φακίρ». Ορισμένοι διαδηλωτές γονάτισαν με υψωμένες γροθιές κάνοντας τη σύνδεση με τη Black Li-

ves Matter εξέγερση που ξέσπασε μετά τη δολοφονία του Φλόιντ.

Οι υπουργοί της Μερόνι στάθηκαν στο πλευρό των δολοφόνων. Ο αναπληρωτής πρωθυπουργός **Ματέο Σαλβίνι** και άλλα στελέχη της ακροδεξιάς κυβέρνησης επαινέσαν τη συμπεριφορά των αστυνομικών και καταδίκασαν τις διαδηλώσεις, ενώ ο υπουργός Ευρωπαϊκών Υποθέσεων **Τομάζο Φότι** χαρακτήρισε απαράδεκτα το σύνθημα «αστυνομικοί δολοφόνοι».

Εν τω μεταξύ την Κυριακή 19/7, την ώρα που οι μπάτσοι δολοφονούσαν τον Φακίρ στη Μπολόνια, χιλιάδες διαδήλωναν στη Γένοβα για τη συμπλήρωση 25 χρόνων από τις ιστορικές διαδηλώσεις ενάντια στους G8. Η πορεία ξεκίνησε από την Πλατεία Αλιμόντα, το τόπο που ο **Κάρλο Τζουλιάνι** δέχτηκε τους πυροβολισμούς της αστυνομίας, με τους διαδηλωτές/ριες να δίνουν συμβολικά στην πλατεία το όνομά του.

Σ.Μ.

ΛΟΝΔΙΝΟ “Υποδοχή” Μπέρναμ με διαδήλωση για την Παλαιστίνη

Ο νέος πρωθυπουργός της Βρετανίας Άντι Μπέρναμ ήρθε αντιμέτωπος με δεκάδες χιλιάδες που βγήκαν στους δρόμους του Λονδίνου το **Σάββατο 18/7** για να διαδηλώσουν σε αλληλεγγύη με τον Παλαιστινιακό λαό και να ξεκαθαρίσουν στο νέο πρωθυπουργό την απαίτηση για **σταμάτημα της συνεργασίας με το Ισραήλ**.

«Έχουμε νέο πρωθυπουργό και πρέπει να ξέρει ότι δεν έχουμε σταματήσει τις κινητοποιήσεις. Δεν είναι η κατάλληλη στιγμή για να κάνουμε πίσω. Πρέπει η Παλαιστίνη να βρίσκεται στο μυαλό όλων» δήλωσε η **Σαχέντα** που βάδισε στην πορεία μαζί με την οικογένειά της, στην αδερφή μας εφημερίδα στη Βρετανία, Socialist Worker. «Πρέπει να επιβάλει κυρώσεις και εμπάργκο όπλων στο Ισραήλ. Και, κυρίως, ως πρωθυπουργός, θα διασφαλίσει ότι θα αρθεί η απαγόρευση της Palestine Action» σημείωσε ένας άλλος διαδηλωτής, ο **Μάικλ**.

«Βρίσκομαι εδώ σήμερα για να εκφράσω την αλληλεγγύη μου προς την Παλαιστίνη» τόνισε ο **Άιντεν**, εκπρόσωπος του συνδικάτου Unite στο Ινστιτούτο Έρευνας για τον Καρκίνο που βρίσκεται σε απεργία. «Είναι σημαντικό τα συνδικάτα να συμμετέχουν στον αγώνα για μια ελεύθερη Παλαιστίνη. Πρέπει να αγωνιζόμαστε τόσο στις απεργιακές φρουρές όσο και για τον Παλαιστινιακό λαό. Μπορούμε να νικήσουμε και στα δύο μέτωπα».

Στη συγκέντρωση, ο Παλαιστίνιος πρέσβης στη Βρετανία, **Χουσάμ Ζόμλοτ**, δήλωσε ότι η συγγνώμη του Μπέρναμ για την αδράνεια του Εργατικού Κόμματος όσον αφορά την Παλαιστίνη αποτελεί «ένα σημαντικό βήμα». Πρόσθεσε όμως ότι πρέπει τώρα να «απαιτήσουμε δράση» από τον ίδιο. «Πρώτον, πρέπει να εκτελεστούν όλα τα εντάλματα σύλληψης του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου. Ο Μπέντζαμιν Νετανιάχου πρέπει να συλληφθεί. Να σταματήσουν όλες οι πωλήσεις όπλων προς το Ισραήλ. Να επιβληθούν κυρώσεις στο Ισραήλ».

Στη συγκέντρωση μίλησε και η **Σουκάνια Ρατζουάνι** μητέρα της **Φατέμα Ζαϊνάμπ**, μια από τις ακτιβίστριες που φυλακίστηκε την περασμένη εβδομάδα για τη δράση της με την Palestine Action. «Το δικαστήριο καταδίκασε τους ακτιβιστές της Palestine Action ως τρομοκράτες. Η κόρη μου, Φατέμα ήταν μία από αυτούς. Το έγκλημά τους; Η διαμαρτυρία εναντίον του ισραηλινού στρατού».

Μετά από επανειλημμένες κινητοποιήσεις σε αλληλεγγύη με τον Παλαιστινιακό λαό, το αντιπολεμικό κίνημα της Σύρου πανηγυρίζει την ακύρωση της προγραμματισμένης άφιξης του ισραηλινού κρουαζιερόπλοιου **Crown Iris** στο νησί στις 21/7.

Η Αντιπολεμική Πρωτοβουλία Σύρου χαρακτηρίζει «μια μικρή, αλλά σημαντική, νίκη του κινήματος αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό και όλων όσοι αγωνίζονται ενάντια στον πόλεμο και τη γενοκτονία που διαπράττει το κράτος δολοφόνος του Ισραήλ. Με τις μαζικές ειρηνικές κινητοποιήσεις στις 5 Ιουνίου και στις 7 Ιουλίου εκφράστηκε εμπράκτως η αλληλεγγύη προς όλους τους λαούς που δοκιμάζονται

ΣΥΡΟΣ Νίκη του κινήματος

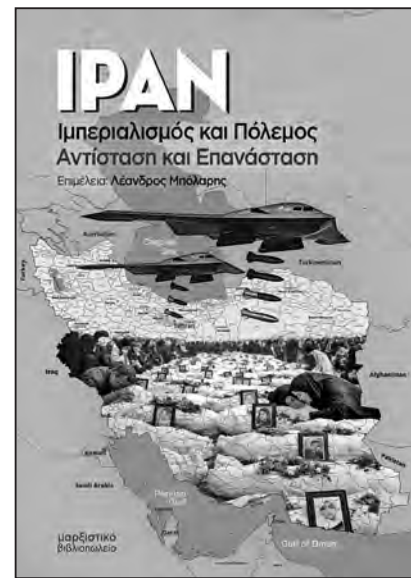
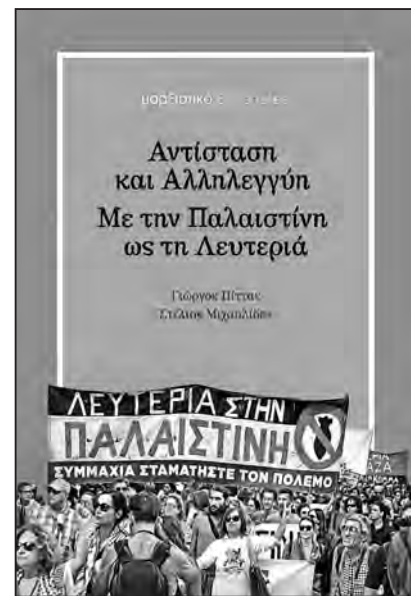
από τις ιμπεριαλιστικές επιδιώξεις, αποδενκνώντας για ακόμα μια φορά ότι οι συλλογικοί αγώνες μπορούν να έχουν αποτέλεσμα».

Σητεία

Οι κινητοποιήσεις συνεχίστηκαν την ίδια ημέρα στη **Σητεία** όπου κατευθύνθηκε το **Crown Iris**. Δεκάδες συγκεντρώθηκαν με Παλαιστινιακές σημαίες αποδοκιμάζοντας την άφιξη των σιωνιστών. Αρκετοί καταστηματαρχες έκλεισαν τα μαγαζιά τους για να μην εξυπηρετήσουν

τους “τουρίστες”. «Διαδηλώνουμε ενάντια στο κρουαζιερόπλοιο που δεν έχει γίνει αποδεκτό σε κανένα από τα λιμάνια που έχει πάει. Όχι εναντίον των εβραίων ή των κρουαζιερόπλοιων γενικά, αλλά εναντίον των συγκεκριμένων που είναι κατά κανόνα ισραηλινοί στρατιωτικοί με τις οικογένειές τους, οι οποίοι έρχονται για να ξεσκάσουν ώστε να συνεχίσουν τη σφαγή στην Παλαιστίνη» δήλωσε στα τοπικά μέσα ο **Θεοδόσης Γαρεφαλάκης** μέλος της Πρωτοβουλίας για τη Γάζα.

Διαβάστε επίσης

Θα τα βρείτε στο
μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

www.marxistiko.gr

Φειδίου 14 πίσω από Τίτανια-ΡΕΪ
τηλ. 2105247584

Μπροστά οι Κυψελιώτες-Πίσω οι εταιρείες.

Από τα τέλη Μάρτη οι κάτοικοι της Κυψέλης βρέθηκαν αντιμέτωποι με την καταστροφή των σπιτιών τους εξαιτίας των εργασιών κατασκευής της Γραμμής 4 του Μετρό. Οι κινητοποιήσεις τους έβαλαν πίεση στις εταιρείες και το Υπουργείο Μεταφορών. Είναι μία ανοιχτή μάχη ενάντια στην κυβέρνηση των ιδιωτικοποιήσεων που δίνει το ελεύθερο στις κατασκευστικές εταιρείες να θέτουν σε κίνδυνο την ασφάλειά μας χωρίς να λογοδοτούν σε κανέναν και τίποτα.

Ο μετροπόντικας «ΝΙΚΗ» της Γραμμής 4 του Μετρό ανοίγει το τμήμα «Άλσος Βεϊκου- Ευαγγελισμός». Την κατασκευή του έργου έχει αναλάβει η κοινοπραξία ΑΒΑΞ-GHELLA-ALSTOM. Αναθέτουμε και αρμόδια αρχή είναι η «Ελληνικό Μετρό». Οι ζημιές έχουν εμφανιστεί σε σπίτια που βρίσκονται στην περιοχή μεταξύ της πλατείας Κυψέλης και της Ευελπίδων. Σε τουλάχιστον 16 πολυκατοικίες με περίπου 200 διαμερίσματα.

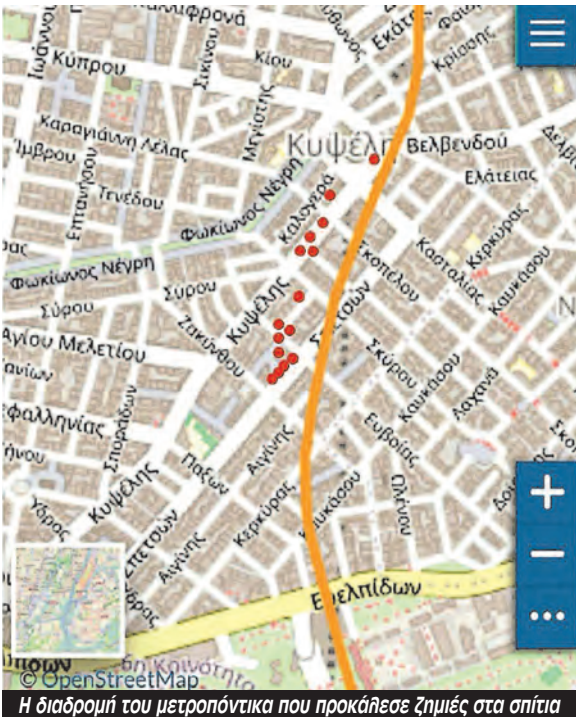
Εμφανίστηκαν ρωγμές σε σπίτια, νερά που τρέχουν μέχρι και σήμερα, πόρτες και παράθυρα που δεν άνοιγαν εξαιτίας των καθιζήσεων. «Το φαινόμενο έμοιαζε με έναν σεισμό που συνεχίζεται για μέρες», περιέγραφαν σε ψήφισμά τους οι κάτοικοι.

Στη συνέχεια προχώρησαν σε κινήσεις προς την Άμεση Δράση, την Πολεοδομία, την «Ελληνικό Μετρό» και τις εταιρείες που έχουν αναλάβει το έργο. Κατήγγειλαν ότι με την αύξηση των διαμαρτυριών, κατέφτασαν συνεργεία της αναδόχου κοινοπραξίας που προσφέρθηκαν να “φτιάξουν” τις ζημιές. Να μπαλώσουν δηλαδή το πρόβλημα, κρύβοντας στοιχεία χρήσιμα σε μετέπειτα ελέγχους από το ΤΕΕ και ιδιώτες μηχανικούς. Στα μέσα του Απριλίου οι δρόμοι ανάμεσα στην οδό Κυψέλης και την Ευελπίδων πλημμύρισαν τσιμεντολάσπη. Τέλη Απριλίου με έγγραφό της προς τους κατοίκους η εταιρεία αρνιόταν στους κατοίκους την πρόσβαση στις μετρήσεις και τις μελέτες των εργασιών.

Οι βασικές διεκδικήσεις της **Πρωτοβουλίας Κατοίκων Κυψέλης** είναι: Πλήρης επανέλεγχος των γεωτεχνικών και γεωστατικών μελετών από το ΤΕΕ με δαπάνη της «Ελληνικό Μετρό». Πλήρης έλεγχος στατικότητας όλων των δημόσιων κτιρίων της περιοχής (σχολείων, νοσοκομείων). Πλήρης παρουσίαση δεδομένων από τις εταιρείες για ό,τι δεδομένα έχουν. Εντοπισμός και επικοινωνία με τους ιδιοκτήτες εγκαταλειμμένων κτιρίων, προκειμένου να αποτραπεί ο κίνδυνος πιθανών καταρρεύσεων. Εξέταση του ενδεχόμενου επανασχεδιασμού και τροποποίηση της

ΚΥΨΕΛΗ

Δεν είναι “σεισμός”, φταίει το κέρδος!

Η διαδρομή του μετροπόντικα που προκάλεσε ζημιές στα σπίτια

χάραξης και του βάθους της σήραγγας εφόσον αποδειχτεί ότι η διάνοιξη δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί με ασφάλεια. Πλήρης αποκατάσταση των ζημιών από την «Ελληνικό Μετρό» στη βάση πορισμάτων. Αποζημιώσεις σε κατοίκους και επαγγελματίες που μπορούν να αποδείξουν απώλεια εισοδημάτων που συνδέονται με τις ζημιές από το έργο.

Συγκέντρωση

Στις 15 Ιούλη οι κάτοικοι της Κυψέλης με τη συμβολή του **Πέτρου Κωνσταντίνου**, δημοτικού συμβούλου με την «Ανατρεπτική Συμμαχία για την Αθήνα» έκαναν συγκέντρωση στο δημοτικό συμβούλιο. Το δημοτικό συμβούλιο με την πίεση των κατοίκων αποφάσισε τη συνάντηση της δημοτικής αρχής με την «Ελληνικό Μετρό».

Την επόμενη μέρα ακολούθησε συνάντηση του **Χάρη Δούκα** με τον διευθύνοντα σύμβουλο της Ελληνικό Μετρό και την Πρωτοβουλία Κατοίκων Κυψέλης. Ακολούθησε νέα σύσκεψη την Παρασκευή 17 Ιούλη, με τον υφυπουργό Μεταφορών **Νίκο Ταχιάο** και την «Ελληνικό Μετρό». Στη συνάντηση δεν καλέστηκαν οι κάτοικοι, ούτε ο Δήμαρχος Αθήνας.

Μέσα σε λίγες ώρες οι εταιρείες αναγκάστηκαν να εκδώσουν Δελτίο Τύπου ανακοινώνοντας ότι απευθύνονται στο Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ) για τη διενέργεια μελετών στα κτίρια των πληγέντων με δικό τους κόστος. «Αυτό αποτελεί μια πρώτη, σημαντική επιτυχία της Πρωτοβουλίας μας και ένα αποφασιστικό βήμα προς

μία θετική κατεύθυνση. Αποδείχτηκε ότι όταν οι κάτοικοι ενώνονται μπορούν να νικήσουν», σημειώνει η Πρωτοβουλία Κατοίκων Κυψέλης.

Οι κάτοικοι με επιστολή τους στον υφυπουργό Μεταφορών απαιτούν στη διαδικασία της πραγματογνωμοσύνης να συμμετέχει και δικός τους ανεξάρτητος πραγματογνώμονας, ενώ απευθύνονται και στον Δήμο Αθήνας για να ορίσει δικό του πραγματογνώμονα από την πλευρά του. «Αναμένουμε την απάντησή σας και άμεση συνάντηση καθώς τη στιγμή που μιλάμε άνθρωποι έχουν απομακρυνθεί (χωρίς καμία αποζημίωση και φροντίδα της Ελληνικό Μετρό) από τις κατοικίες τους. Δεν μπορούμε άλλο να ζούμε στην ανασφάλεια, το φόβο και μετά 3 μήνες από την ενημέρωση της Ελληνικής Μετρό να αγωνιούμε για την επικινδυνότητα της δια-

βίωσης μας», σημειώνουν στην επιστολή.

«Ο Δήμαρχος Αθήνας, Χάρης Δούκας επιβάλλεται να απαιτήσει τώρα νέα σύσκεψη με δικιά του πρωτοβουλία, υλοποιώντας την απόφαση του δημοτικού συμβουλίου Αθήνας (Τετάρτη 15 Ιουλίου) και αξιοποιώντας τη δυνατότητα που της παρέχει το μνημόνιο συνεργασίας Δήμου Αθήνας, Ελληνικό Μετρό και Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών να παίρνει πρωτοβουλίες συντονισμού για την αντιμετώπιση προβλημάτων από την υλοποίηση του έργου της γραμμής 4», γράφει σε ανάρτησή του ο Πέτρος Κωνσταντίνου.

«Είναι αδιανόητο να δώσουμε λευκή επιταγή στους χειρισμούς μιας κυβέρνησης και ενός Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών, όπου ο **Κώστας Αχ. Καραμανλής** “έκοβε την κορδέλα” έναρξης της εισόδου του μετροπόντικα στην Κατεχάκη το 2022 με βαρύγδουπες υποσχέσεις ασφάλειας για τα κτίρια κάτω από τα οποία θα περνούσε, ίσης αξίας με τις εγγυήσεις για την ασφάλεια των τρένων πριν από τα Τέμπη. Τότε μάλιστα κουνούσε το δάχτυλο στους συνδικαλιστές που προειδοποίησαν για την επερχόμενη καταστροφή και απειλήθηκαν με διώξεις.

Για όλους αυτούς τους λόγους ζητάμε την έκτακτη σύγκληση του δημοτικού συμβουλίου με πρόσκληση συμμετοχής στη Ελληνικό μετρό, την κοινοπραξία κατασκευής του έργου, το Υπουργείο Υποδομών και μεταφορών και ανοιχτό στους πληγέντες κατοίκους».

Σοφία Γαρμπή

ΟΧΙ ιδιωτικές Κτηματικές Υπηρεσίες

Πρόσφατα κατατέθηκε σχέδιο νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος που επιτρέπει την επέκταση (επί της ουσίας κατάργηση) της χωρικής αρμοδιότητας των Κτηματικών Υπηρεσιών. Μετά την ΑΑΔΕ, που με τις συγχωνεύσεις των Δ.Ο.Υ. και τις κεντρικοποιήσεις υπηρεσιών κατήργησε τη χωρική αρμοδιότητα στο φορολογικό έργο, έρχεται η σειρά και των εργαζόμενων στις Κτηματικές Υπηρεσίες να πληρώσουν το τίμημα της ακραίας υποστελέχωσης, των οικονομιών κλίμακας και των ακραίων νεοφιλελεύθερων πολιτικών.

Με το νέο σχέδιο νόμου η χωρική αρμοδιότητα παύει να αποτελεί βασική αρχή λειτουργίας των υπηρεσιών μας. Οποιαδήποτε υπόθεση σε οποιοδήποτε νομό θα μπορεί να ανατεθεί σε άλλη Κτηματική Υπηρεσία, σε οποιονδήποτε προϊστάμενο ή υπάλληλο της χώρας, ακόμη και σε κεντρική επιτροπή που θα υποκαθιστά τις αρμόδιες υπηρεσίες. Ως τώρα το Υπουργείο εφαρμόζε την επέκταση της χωρικής αρμοδιότητας σε διπλανούς νομούς και οι εργαζόμενοι προειδοποιούσαμε ότι αυτό το μέτρο δεν ήταν μια προσωρινή λύση αλλά ο προάγγελος της πλήρους κατάργησης της κατά τόπο αρμοδιότητας. Δυστυχώς επιβεβαιωνόμαστε.

Ακόμη πιο ανησυχητική είναι η θεσμοθέτηση τριμελών επιτροπών στις οποίες συμμετέχουν ιδιώτες (δικηγόροι και μηχανικοί), οι οποίοι θα ασκούν αποφασιστικές αρμοδιότητες που μέχρι σήμερα ανήκαν αποκλειστικά στο δημόσιο. Η εξέλιξη αυτή αποτελεί σαφή εισαγωγή ιδιωτών στον πυρήνα της άσκησης δημόσιας εξουσίας και είναι ένα ακόμη οργανωμένο βήμα ιδιωτικοποίησης κρίσιμων αντικειμένων των υπηρεσιών μας.

Υποστελέχωση

Το σημαντικότερο όμως είναι ότι το νομοσχέδιο αποφεύγει επιδεικτικά να αντιμετωπίσει το πραγματικό πρόβλημα της τραγικής υποστελέχωσης των Κτηματικών Υπηρεσιών. Επί δεκαετίες οι υπηρεσίες λειτουργούν με ελάχιστο προσωπικό και οι εργαζόμενοι καλούνται να διαχειριστούν ολοένα αυξανόμενο όγκο υποθέσεων, με συνεχώς νέες αρμοδιότητες, χωρίς ουσιαστική ενίσχυση. Αντί η κυβέρνηση να προχωρήσει σε μαζικές προσλήψεις επιλέγει να αλλάξει τον τρόπο λειτουργίας των υπηρεσιών ώστε να προσαρμοστούν στις ελλείψεις προσωπικού. Αντί να λύσει το πρόβλημα, νομιμοποιεί το πρόβλημα.

Τα γεγονότα των τελευταίων ημερών αποδεικνύουν τις πραγματικές προθέσεις. Σε Κτηματικές Υπηρεσίες της Αττικής οι εργαζόμενοι ενημερώθηκαν ότι οι κανονικές άδειές τους περικόπτονται μέσα στο καλοκαίρι λόγω υπηρεσιακών αναγκών και έλλειψης προσωπικού. Αντί να προσληφθούν υπάλληλοι, περιορίζεται το δικαίωμα στην άδεια. Και τώρα καταργείται στην πράξη η χωρική αρμοδιότητα ώστε το υπάρχον προσωπικό να μετακινείται διοικητικά όπου υπάρχουν ανάγκες. Το μήνυμα είναι σαφές. Ο εργαζόμενος των Κτηματικών Υπηρεσιών δεν θα έχει την ασφάλεια ότι υπηρετεί πλέον μια συγκεκριμένη Περιφερειακή Ενότητα. Θα βρίσκεται διαρκώς στη διάθεση της Διοίκησης για να αναλαμβάνει υποθέσεις οπουδήποτε στην Ελλάδα. Σήμερα θα χειρίζεται υποθέσεις της υπηρεσίας του, αύριο άλλης Περιφερειακής Ενότητας, μεθαύριο θα μετακινείται ή θα υποστηρίζει άλλη υπηρεσία. Η εργασιακή σταθερότητα αντικαθίσταται από ένα καθεστώς πλήρους διοικητικής ευελιξίας. Τα συνδικάτα μας οφείλουν να μπουν μπροστά και να παλέψουν για άμεση απόσυρση των διατάξεων που καταργούν την χωρική αρμοδιότητα των Κτηματικών Υπηρεσιών, μαζικές προσλήψεις και πλήρη κάλυψη όλων των οργανικών θέσεων, σεβασμό στα εργασιακά δικαιώματα, στις άδειες και στη σταθερότητα του προσωπικού, ενίσχυση των Κτηματικών Υπηρεσιών και όχι αποδυνάμωσή τους.

Μάκης Γεροντίδης,

Κτηματική Υπηρεσία Πέλλας, Μέλος ΔΣ Συλλόγου Υπαλλήλων ΔΟΥ ν. Πέλλας-Ημαθίας-Πιερίας